

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 123

Presidència del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada dia 22 de maig de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4597/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa al nou CEIP Sant Ferran de Ses Roques de Formentera... 6931
 - 2) RGE núm. 4598/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens en el criteri del Govern per liquidar les bestretes als consells insulars... 6932
 - 3) RGE núm. 4589/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a recurs d'educació.. 6934
 - 4) RGE núm. 4604/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'esmena Nadal.. 6935
 - 5) RGE núm. 4587/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a traspàs de competències.. 6936
 - 6) RGE núm. 4593/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a qualitat turística... 6937
-

- 7) RGE núm. 4600/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a denúncia de la Junta de Personal de l'Hospital de Son Espases.. 6939
- 8) RGE núm. 4595/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a metges contractats a l'ib-salut... 6940
- 9) RGE núm. 5114/18**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions a les contínues avaries del tren de Mallorca... 6941
- 10) RGE núm. 4596/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indicacions de rehabilitació de sòl pelvià postpart a l'Hospital de Son Espases... 6943
- 11) RGE núm. 5113/18**, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5171/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya.. 6944
- 12) RGE núm. 4601/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descompte de resident fins al 75% entre les Illes Balears i la península... 6946
- 13) RGE núm. 4591/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a increment del 75% de descompte de resident per viatjar entre les Illes i la península.. 6948
- 14) RGE núm. 4580/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTAPERLES ILLES BALEARS, relativa a avaries dels serveis ferroviaris.. 6950
- 15) RGE núm. 4588/18**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a campanya contra l'explotació laboral.. 6951
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4320/18**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general de la vicepresidenta i consellera d'Innovació, Recerca i Turisme pel que fa a l'Agència de Turisme de les Illes Balears.. 6952
- III. MOCIÓ RGE núm. 4499/18**, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a millora de les polítiques per a l'educació a l'etapa 0-3 anys a les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3848/18.. 6958
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 8405/15**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a ús de la llengua materna com a llengua vehicular per a alumnes amb necessitats educatives especials, amb problemes d'aprenentatge i/o de recent incorporació.. 6972
- 2) RGE núm. 4407/18**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a regulació de l'eutanàsia.. 6983
- V. Comunicació de la designació**, conformement amb l'establert a l'article 186 del Reglament del Parlament, dels diputats i/o les diputades encarregats de defensar en el Congrés dels Diputats la Proposició de llei RGE núm. 10225/17, de modificació de la Llei 4/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització... 6993
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors diputats, senyores diputades, membres del Govern. Començam la sessió d'avui. Passam al primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4597/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa al nou CEIP Sant Ferran de Ses Roques de Formentera.

Passam a la primera pregunta, RGE núm. 4597/18, relativa al nou CEIP Sant Ferran de Ses Roques de Formentera, que formula la diputada Sra. Maria José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, bon dia a tothom, i al públic. Sr. Conseller, l'altre dia li preguntàvem sobre l'escola de Ses Planes, a Sant Josep, una de les poques noves infraestructures educatives que vostè ha anunciat per a aquesta legislatura a Eivissa i a Formentera i que, de moment, no hem vist començar.

I avui, amb el permís de la Sra. Tur, també ens interessam per saber l'estat en què es troba el projecte de construcció de la nova escola de Sant Ferran de Ses Roques a Formentera. Una nova escola molt necessària, ja que l'antiga no permet cap ampliació, i que vull recordar que ja es va planificar o es va començar a planificar a finals de la legislatura passada.

Sr. Conseller, pot informar-nos de quan els nens i nenes de Formentera podran gaudir de les noves instal·lacions de l'escola de Sant Ferran que a dia d'avui encara no han començat a construir-se? En quina situació exactament es troba el projecte?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats, diputades. Sra. Diputada, moltes gràcies per aquesta pregunta que em permet donar-li una informació sobre la situació actual del CEIP de Sant Ferran.

Miri, la història del CEIP de Sant Ferran és una història que ve des de finals del segon pacte de progrés, a la passada legislatura no es va fer... no es va avançar ni un mil·límetre sobre aquesta qüestió i des que nosaltres vàrem començar hi ha un parell de qüestions.

Primer de tot, és evident que a partir del pressupost del 2016 ja hi havia una quantitat concreta per realitzar aquest CEIP, el que passa és que hi va haver un problema amb el solar que l'Ajuntament de Sant Ferran havia posat a disposició, perquè hi havia una sentència judicial que impedia dur a terme la construcció d'aquest centre. Es va haver d'esperar a una sèrie de... en fi, prou temps perquè això fos una realitat, fins que en aquest moment es va... aquesta qüestió es va resoldre i es va posar a disposició el solar.

Ja hem presentat el projecte bàsic a la comunitat educativa, aquest projecte bàsic va ser esmenat i hi varen fer aportacions. A partir d'aquell moment es va licitar a una empresa d'arquitectura la realització del projecte executiu i en aquests moments, a finals de juny, hi haurà ja el projecte executiu fet i supervisat per l'IBISEC perquè així es pugui demanar la llicència i es pugui licitar aquesta obra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, nosaltres entenem que fins fa poc temps vostè no ha pogut disposar del terreny, però, en qualsevol cas, es tracta d'una infraestructura que ja s'havia deixat autoritzada la seva tramitació per Consell de Govern a finals de la legislatura anterior i, per tant, ja fa molt de temps que sabíem que era necessària. I ara l'excusa no és que no hi ha sous i, si no n'hi hagués, sempre podem acudir al banc del Sr. Iglesias i la Sra. Montero.

El cas és que, tant si la responsabilitat d'aquest retard és seva, com si és del Consell de Formentera, difícilment es podran complir els terminis que vostè va donar perquè aquesta nova escola estigués construïda, que era a finals de 2018, si se'n recorda.

I una vegada més, Sr. Conseller, fem grans anuncis, però veiem pocs resultats. La setmana passada, vostè, Sr. March, a una pregunta de la Sra. Riera li contestava: "hi ha gestió, hi ha eficàcia i, sí, farem els centres que vostès no varen planificar". Idò, permeti'm que li digui, Sr. March, jo no veig ni gestió ni eficàcia i em dóna ànsia que no sé si tendran temps d'acabar els pocs centres que varen dir que farien aquesta legislatura.

En tot cas, ja li dic, els resultats d'aquesta legislatura en matèria d'infraestructures educatives i amb 1.300 milions més a la caixa, Sr. Conseller, que això no ho podem oblidar, no pot ser més decebedora, tenim més barracons que mai, tenim zero infraestructures noves educatives a Eivissa i a Formentera, i això sí, prou *postureo*. Esperam que tant en el cas de Formentera com també a Cala den Bou i a totes les altres infraestructures que ens ha promès es posi les piles i, si no pot acabar-les en el poc temps que li queda, almenys que les obres puguin estar prou avançades.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Miri, vostès no varen deixar ni projectes ni res, res, res de res, zero *patatero*.

I li diré una altra cosa, des del punt de vista del solar era impossible construir perquè no hi havia cap possibilitat perquè hi havia una sentència del tribunal. Per tant, nosaltres farem aquesta... enguany es licitarà l'obra, la començarem, hem de donar dos mesos.

A més, li diré una cosa, hi ha un conveni amb el Consell de Formentera perquè al mateix temps que es licita el CEIP també es licita una escoleta infantil, la qual cosa suposarà una inversió de gairebé de 100 milions d'euros a aquesta escola.

Però no només això, també durant aquesta legislatura no només hem fet grans coses sinó petites coses, i en aquests moments a Formentera s'han invertit 180.000 euros a l'any 2016, 250.000 a l'any 2017 i ja 30.000 euros en el 2018, perquè també ens preocupen les petites coses. Per tant, farem petites coses, però també començarem tant el CEIP com l'escola infantil de Sant Ferran.

Per tant, vostès zero, nosaltres sí que farem coses. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 4598/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a consens en el criteri del Govern per liquidar les bestretes als consells insulars.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 4598/18, relativa a consens en el criteri del Govern per liquidar les bestretes als consells insulars, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, el segon pacte de progrés va inventar el tema de les bestretes, el mateix segon pacte de progrés les va deixar de pagar a l'any 2009 i 2010. Vostè aquí, en aquest parlament, ja ha afirmat en aquest mandat, Sra. Consellera, que l'actual model de finançament dels consells no establia cap metodologia ni com s'havien de liquidar aquestes bestretes. A

partir d'aquí, la pregunta és clara: per què s'inventa una metodologia i s'estableix una metodologia que només perjudica a 95.000 menorquins a 8 ajuntaments i a 1 consell insular, el Consell Insular de Menorca? Per què no aplica una altra metodologia?

En aquell moment van inventar un sistema perquè van ser incapaçs de dur a terme i aprovar una nova llei de finançament dels consells insulars, apliquen les bestretes i avui reclama, en contra del criteri del Consell Insular de Menorca, 16,5 milions d'euros a tots els menorquins; 16,5 que, a més, reclama bestretes que són avanços a compte de qualque cosa que no estava establerta a cap banda a compte de què era, així vostè mateixa ho ha reconegut, que fins i tot el Govern li ha pagat al Consell de Menorca, i vostè avui ho reclama.

Ahir en el Consell de Menorca es deia que probablement açò havia estat una *columpiada* del segon pacte de progrés i, és més, la Llei de finançament dels consells insulars, vostès també, que deien que havien d'ajudar i la Sra. Armengol ho va dir en plena campanya electoral a pagar la sentència Cescarden, ha arribat a dir aquí, en aquest parlament, que no fa falta ajudar el Consell de Menorca perquè amb la nova llei de finançament dels consells el Consell de Menorca té prou recursos fins i tot per fer front. Per tant, tampoc no és cert.

La pregunta és clara: per què aplica un criteri de manera unilateral que no té tot el consens de tots els consells insulars?

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula la Sra. Consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespí):

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Sr. Tadeo, bon dia. Crec que el problema o el tema de les bestretes no és un problema del pacte de progrés, és un problema que s'ha generat durant dues legislatures, i que vostè, com a president que va ser del Consell de Menorca, coneix perfectament perquè la passada legislatura també se'n varen concedir i també es varen cobrar a Menorca, de fet a Menorca les que es varen donar durant el pacte de progrés, els 8 milions inicials els ha cobrat, i això vostè ho coneix perfectament.

Però també coneix perfectament quan s'havia de solucionar aquest problema i crec que vostè va mirar cap a una altra banda, que era quan era president del Consell de Menorca quan es va aprovar la Llei 3/2014, de sistema de finançament definitiu dels consells insulars, que era el moment quan s'havia de solucionar i vostè era president, crec que no va

reclamar res, a mi no em consta que demanàs una solució i en aquell moment del tema.

Ara aquest govern, juntament amb els consells insulars, sí que està abordant el tema i està abordant una solució des del primer dia, per això, a la Conferència de Presidents que hi va haver el 13 de desembre de 2017, es va acordar, amb consens entre tots els consells insulars i el Govern, una solució que era que la Conselleria d'Hisenda dictaria o faria una liquidació i la comunicaria als consells insulars i, a partir d'aquí es podrien firmar uns protocols, evidentment, de com s'havien d'abordar aquestes liquidacions.

Atès el problema que és i que vostè el coneix perfectament, exigiria responsabilitat, altesa de mires i no fer demagògia amb aquest tema.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, perdó. Sra. Consellera, demagògia no n'he feta cap ni una, perquè jo li he presentat la pregunta crec que molt concreta, si vostè mateixa en aquest parlament afirma que no hi ha cap metodologia escrita a cap banda, que pot ser culpa del Partit Popular, culpi qui vulgui, si no n'hi ha cap, per què se n'inventa una que perjudica a 95.000 menorquins, a 8 ajuntaments de Menorca i al Consell Insular de Menorca, al l'únic que afecta? Açò és el seu federalisme interior, que només afecta a Menorca? Federalisme interior de la Sra. Armengol? Miren cap a una altra banda. Vostès amb açò poden crear un Cესgarden 2, en van crear ja un fa dues legislatures o tres.

A partir d'aquí han de donar una solució i, a més, vostè, vostè en aquest govern, ha dit, a més, que la Llei de finançament és bona per a Menorca, ho han dit i gràcies a açò no han d'ajudar, per exemple, a pagar la sentència Cესgarden, un compromís electoral de la Sra. Armengol, incompliment total i absolut.

Sra. Cladera,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tadeo...

EL SR. TADEO I FLORIT:

... no intenti (...) per deixar de pagar (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Tadeo, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Tadeo. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sr. Tadeo, jo crec que vostè ha de ser coherent. El que està fent ara la Conselleria d'Hisenda és aplicar una liquidació d'acord amb una llei de finançament aprovada unilateralment pel Partit Popular, és l'únic que es fa. Per tant, el que s'ha de plantejar vostè i el que s'ha de plantejar el Partit Popular és què diu aquesta llei, perquè el que està aplicant les bestretes és aquesta llei de finançament, i aquí és on hi ha el tema, i és aquí on vostè, quan era president del Consell Insular de Menorca no va fer absolutament res, igual que no ha fet res el Partit Popular la passada legislatura en aquest tema, pilotes fora.

No va preveure liquidacions, no va preveure el sistema de pagament de les bestretes i ara aquest govern -com li he dit abans- sí que ho fa. De manera que hi ha una liquidació, és una aplicació tècnica, estrictament tècnica de la Llei de finançament dels consells insulars aprovada pel PP en solitari.

A partir d'aquí, es podran fer protocols per fer el calendari del pagament o la liquidació d'aquestes bestretes o arribar a l'acord que faci falta en cada cas. Precisament, es fan reunions amb els consells insulars en aquest sentit, dia 6 de juny precisament n'hi ha una amb el Consell de Menorca. Però, evidentment, no deixaré que ataqüi, que aquest govern no està pensant en el federalisme, no té cura del federalisme interior dels consells insulars perquè, gràcies a la política pressupostària, a la política d'ingressos que ha fet aquest govern, els consells insulars aquesta legislatura han tengut més de 100 milions d'euros de finançament.

(Remor de veus)

I no és gràcies a la vostra llei, perquè qui li ha donat contingut és aquest govern amb les polítiques pressupostàries que ha fet.

Però aquest govern soluciona, intenta solucionar les bestretes, així com millorar el finançament dels consells insulars.

I demanaria responsabilitat i menys demagògia...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

...en aquest tema perquè al problema també hi va contribuir vostè...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 4589/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a recurs d'educació.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 4589/18, relativa a recurs d'educació, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. I un dia més, Sr. March, volem parlar d'educació i avui, a més a més, tenim diverses iniciatives, concretament del repartiment equitatiu de l'alumnat als nostres centres educatius.

Aproximadament fa uns deu dies vàrem poder llegir a la premsa com Escola Catòlica i l'Associació de Centres d'Ensenyament de les Illes Balears van acordar impugnar l'Ordre d'escolarització per al curs que ve per incloure un període de reserva de places per a l'alumnat d'incorporació tardana. Tornem repetir la mateixa jugada que l'any passat.

Com sap vostè perfectament, no existeix un repartiment equitatiu de l'alumnat d'incorporació tardana a les nostres illes. Determinats centres es converteixen en aglutinadors d'aquest alumnat, més de 3.000 nous alumnes enguany, aquest curs; 3.000 l'any passat, *suma y sigue*.

Tampoc no hi ha un repartiment equitatiu de l'alumnat NESE. És l'escola pública la que finalment assumeix el paper d'acollidora per a la gran majoria d'aquest alumnat. Sembla ser que des de l'escola privada sostinguda amb fons públics ens recorden els seus drets, però no les seves obligacions que han de complir.

Davant aquest fet, què pensa fer el Govern de les Illes Balears davant l'anunci d'impugnació de l'Ordre de la Conselleria d'Educació per aconseguir una distribució equitativa de l'alumnat als nostres centres educatius?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president, diputats i diputades. Sr. Aguilera, moltes gràcies, per aquesta pregunta. Miri, quan nosaltres, la Conselleria d'Educació fa una normativa no la fa contra ningú, ni contra l'escola privada ni contra ningú, sinó que la fa a favor de la cohesió, de la inclusió, de la no segregació i, per tant, de la distribució equilibrada i això ho fem a poc a poc.

Miri, en aquest moment li vull dir dues coses: en aquests moments s'aplica el que diu la normativa LOMCE, que va agafar de la LOE, que diu que realment hi ha d'haver un equilibri entre llibertat d'elecció de centre i distribució equilibrada, i que cal guardar un nombre determinat de places per a NESE en funció del període d'escolaritat.

En aquest moment nosaltres hem allargat el període d'escolaritat fins a setembre perquè evidentment s'està escolaritzant molta gent durant tot el curs i consideràvem que era bo que tothom hi participés.

Però li diré una altra cosa més, és veritat que aquesta iniciativa d'Escola Catòlica, (...), nosaltres la respectam com no podia ser d'altra manera, no la compartim, però també vull dir, vull posar de manifest que hi ha molts de municipis de Mallorca i també en aquest moment de les pitiuses on realment hi ha un acord entre pública, concertada i ajuntament per dur a terme un acord d'escolarització equilibrada.

Per tant, els fets també són aquí, a municipis com Inca on hi ha..., on l'escola concertada majoritària, hem arribat a un acord des d'infantil a fer aquesta escolarització equilibrada i esperam que poc a poc més ajuntaments es puguin apuntar a aquesta qüestió.

Per tant, nosaltres volem aquesta cohesió perquè sense cohesió és impossible tenir una societat cohesionada i estic convençut que anirem per aquest camí perquè anam per aquest camí i les dades que tenim ens demostren que el camí que hem emprès de fer una escolarització equilibrada és un camí que al final tindrà bons resultats, per a l'alumnat, per a la societat i per a l'èxit educatiu.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies per la seva resposta, però no m'acaba de contestar. La qüestió és que aquí tenim..., parlem d'inclusió i segregació, en aquest sentit dues qüestions des de Podem, en primer lloc hem de parlar concretament d'aquests col·lectius que han posat recurs o que el volen posar, que són insolidaris perquè no volen contribuir a tenir una societat multicultural com és la nostra, on infants,

nens, nenes i adolescents de tot el món poden aprendre i conviure en les nostres escoles i instituts. O és que aquí és el primer lloc on es produeixen les diferències entre persones de primera i segona categoria?

I segon, són incongruents, no han subscrit el document d'Illes per un Pacte, Sr. March, on diu: "l'escolarització de l'alumnat NESE es farà de forma equitativa entre els centres sostinguts amb fons públics"?

A més a més, tant la Sra. Gemma Cardona com el Sr. Guillem Lledó han comparegut a la comissió del Pacte Educatiu i parlen sempre de l'educació en equitat i compensadora de les desigualtats, l'educació dret universal en equitat, igualtat i qualitat sense discriminació. No hi ha una incongruència i són insolidaris?

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Aguilera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Sr. Aguilera, cadascú es retrata així... amb el que fa, però al mateix temps que han fet aquesta impugnació també hi ha acord d'escolarització equilibrada a municipis com he dit abans, Sa Pobla, Manacor, Inca... en què l'escola concertada hi participa. Per tant, vull posar en valor aquesta qüestió.

Més li diré, en aquests moments hi ha estudis de Save The Children que defineixen que les Illes Balears en relació amb les comunitats autònomes espanyoles és la que millor, la que manco segrega. No ho diem nosaltres, no ho diu la Conselleria d'Educació, no ho diu l'IAQSE, no maquillam dades, ho diu Save The Children, que diu que la comunitat autònoma de les Illes Balears és la que manco segrega a nivell de tot l'Estat espanyol, i que realment la comunitat de Madrid, aquesta que ha governat durant vint anys el Partit Popular, és la que més segrega.

Per tant, el model d'escolarització de Madrid no és el nostre i nosaltres potenciam d'una forma clara aquesta escolarització equilibrada, malgrat que pugui sortir en algun moment algun tipus de problema, però anam pel camí i volem... nosaltres reclamam la solidaritat de tothom, fins i tot de l'escola concertada, que realment per a nosaltres és un servei públic i així ho fem a alguns municipis concrets.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 4604/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'esmena Nadal.

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 4604/18, relativa a l'esmena Nadal que formula la diputada Sra. Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula, Sra. Seijas.

LA SRA SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom*. Sr. Conseller, tras la pregunta de MÉS por Menorca, acerca de la enmienda Nadal a la Sra. Presidenta, ¿considera que puede seguir en su puesto?

Mire, yo no le voy a poner en duda su honradez, soy de las que piensan que una persona es inocente hasta que se demuestre lo contrario, ni tampoco le voy a juzgar si ha prevaricado o no, pero quiero que sepa que la gestión política implica ética, ejemplaridad y una comunicación social que proyecte los valores que se dicen defender, y usted los ha destruido todos, los ha tirado al suelo y los ha pisoteado. Pero, además, usted no ha debido calcular bien los costes de su gestión, déjeme que le recuerde algunos.

Destruye el sentido de la ley de vivienda, rompe de una forma programática el sentido del *pacte*, ¿para qué quieren pactar con las izquierdas si ya tienen al PP y la abstención de Ciudadanos?

Pone en un apuro, entiendo que innecesario, a la Sra. Presidenta y sin un cálculo de hasta dónde pueden llegar los costes de tal decisión.

Vincula el nombre de nuestro más afamado deportista a un caso escandaloso. No depositan las competencias al ayuntamiento, le imponen un recorte de zona verde y una consecuente subida de los precios del suelo en Manacor, e incurre en un agravio comparativo ante el resto de emprendedores y empresarios que no reciben estos tratos y con el resto de la ciudadanía que ha de soportar la zonificación turística.

Estamos ante un pelotazo, Sr. Pons, un pelotazo impulsado por usted, por un conseller socialista, sacándose más de 200 habitaciones de la noche a la mañana.

Sr. Pons, de verdad que no pensó en los costes, ¿verdad?, o sí pensó, pero como no hay oposición aquí, no tienen ustedes oposición.

Sr. Pons, márchese, dimita como conseller y no le arrebathe a este *pacte* el último resquicio para vivir de forma legítima y coherente sus últimos meses.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Fa sis anys, a l'any 2012, aquest parlament aprovava la Llei que permetia la construcció del Centre Rafa Nadal, es va fer des de l'acord amb el propi ajuntament, incapaç -i així ho reconeixia ell- d'impulsar la construcció d'aquest centre.

En aquell moment ja es va fer el debat, quan es va aprovar la llei a l'any 2012, i ja es van posar damunt la taula els pros i els contres del que representava l'aprovació via llei d'una llicència d'obres. Els avantatges són que seria molt més ràpida la seva execució; els inconvenients, que qualsevol modificació que es fes d'aquesta llicència d'obres, qualsevol modificació que es fes, hauria de passar novament per aquest parlament. Ni l'ajuntament, ni el consell insular, ningú no tendria res a dir, només ho podria dir aquest parlament, i així ha estat fins ara.

Aquesta serà la tercera modificació, la tercera modificació que es farà del Centre Rafa Nadal, i les tres vegades han passat per aquest parlament, i aquest parlament, amb tota la informació del món, ha decidit si hi estava d'acord o no hi estava d'acord, i per açò mateix els que gestionen el Centre Rafa Nadal, com han fet cada vegada, s'han reunit amb els diferents grups parlamentaris, perquè són vostès que decideixen si hi estan d'acord o no hi estan d'acord.

Isí, també es van reunir amb el Govern, i el Govern què va dir? Que si s'havia de fer s'havia de fer bé, amb les cessions obligatòries del 15%, amb la part percentual de les zones verdes, amb totes les obligacions que fins ara a cap de les modificacions anteriors dins la mateixa llei no s'havien exigint; aquest ha estat el paper que ha tingut el Govern. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Mire, Sr. Pons, ¡no se lo cree ni usted! El GOB apunta que hay jurisprudencia suficiente que avalaría un recurso de inconstitucionalidad de la Ley de vivienda a causa de su enmienda, de la enmienda Pons. Y quiero que sepa que en política no bastan las gestiones hábiles y rentabilistas, esta cámara no es un trámite burocrático, en esta cámara reside la voluntad del pueblo, un pueblo que votó cambió, Sr. Pons; ¿y ese es el cambio que ustedes le dan? Con esta conciencia voté como diputada al presente govern, que iba a ser un cambio, y aquí no hay cambio de ningún tipo.

Cree que maneja una empresa privada, por eso se pasa el interés general por el forro del zapato. ¿Era usted el que hacía una llamada a la responsabilidad la semana pasada? Pues aplíquese el cuento, aplíquese, por responsabilidad con el mandato del cambio, y márchese, Sr. Pons.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Si l'esmena és a la Llei d'habitatge, açò és una decisió d'aquest parlament, és un decisió d'aquest parlament, i em consta a més a més que la majoria de grups veien beníssim que estigués a una altra llei. Per tant açò és una qüestió que vostès també s'han de posar d'acord, Sra. Seijas.

La Llei d'habitatge és una gran llei, que fa passes que vostè ni tan sols no s'hauria imaginat, perquè ha tengut la valentia que els grans tenidors tinguin l'obligació de cedir tots aquells habitatges que estiguin tancats, i açò vostè no ho hauria somniat mai, i és gràcies a aquests grups d'esquerra, que han tingut la valentia de plantejar una llei que fins ara no han vist a tot l'Estat espanyol, que és capaç d'abordar el servei d'acompanyament, que és capaç de regular la pobresa energètica, que és capaç de regular competències, ajudes i actuacions.

Per tant, sí, és una molt bona llei que tirarà endavant i que a partir d'uns mesos començarem a veure resultats, i és gràcies a governs d'esquerres, és gràcies a forces polítiques d'esquerres que...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

...s'han compromès per fer-ho possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 4587/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a traspàs de competències.

Passam a la cinquena pregunta, la RGE núm. 4587/18, relativa a traspàs de competències, que formula la diputada Sra. Marta Maicas i Ortiz, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bé, aquest febrer va sortir als mitjans de comunicació que la manca de personal sanitari a la presó de Palma estava posant en risc la salut dels

presos, de manera que no s'havia pogut dur a terme la vacunació contra la grip d'enguany i, en ocasions, la impossibilitat de la dispensació de medicaments als interns amb trastorns psiquiàtrics. Tenint en compte que en aquesta presó hi ha entre 1.200 i 1.300 presos i que el 80% rep algun tipus de medicació, preocupa la situació d'aquesta manca de personal sanitari. Fins i tot va ser causa d'una pregunta parlamentària al Congrés dels Diputats.

Des de Podem considerem que és important que les comunitats autònomes assumeixin la sanitat penitenciària per solucionar aquestes situacions, ja que en un moment donat es poden solucionar amb més efectivitat i rapidesa els problemes davant moments puntuals, com han qualificat des de l'Estat. De fet el nostre grup parlamentari va presentar el novembre de 2016 una iniciativa per la qual reclamava el compliment de la Llei 16/2003, per la qual s'havia de procedir a les negociacions oportunes per a l'assumpció de la sanitat penitenciària. És per això que demanem a la consellera de Salut, per assabentar-nos del que ha passat amb la nostra iniciativa, si s'han iniciat les negociacions oportunes amb el Ministeri de l'Interior per al traspàs de les competències de la sanitat penitenciària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Com vostè molt bé ha dit la competència de la sanitat penitenciària és competència de l'Estat, del Ministeri de l'Interior. Li he de dir que l'Estat central no té cap interès a fer aquesta transferència; que hi ha hagut èpoques millors de descentralització, ara vivim un moment molt especial a l'Estat, no podem dir que sigui el cas de molta voluntat de descentralitzar sinó més bé tot al contrari; i nosaltres seguim treballant i volem treballar, asseure amb el ministeri per abordar aspectes tan importants com és la manca de personal, els recursos materials, els fàrmacs, els tractaments.

Què feim des d'aquesta comunitat autònoma? Idò miri, ahir mateix amb vaig reunir amb el sots-director mèdic de la presó, que també es va reunir amb el gerent de l'Hospital de Son Espases fa uns dies; estam molt satisfets de les coordinació que hi ha amb l'Hospital de Son Espases: hi van cinc especialistes; en aquests moments hi ha dues especialitats que hi van de manera setmanal, psiquiatria i medicina interna, i altres que hi van periòdicament, traumatologia, cirurgia i ginecologia. Amb aquesta col·laboració de l'Hospital de Son Espases estan contents. Jo aprofit per agrair la seva feina, i la nostra voluntat és continuar col·laborant.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Maicas.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sra. Consellera, per la seva resposta. Simplement vull fer memòria en aquest parlament, i comentaré que la referida llei 16/2003 va entrar en vigor el 2003 i la transferència d'aquestes competències havia de fer-se efectiva el 2004. Considerem que aquesta mesura és una necessitat per aconseguir l'equitat i la normalització de la sanitat penitenciària. Va ser el 2004 quan havien de fer aquest traspàs de competències; som al 2018. Simplement m'agradaria que féssim una reflexió en aquesta cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Com li deia, la nostra preocupació és l'atenció sanitària a qualsevol ciutadà d'aquestes illes, i això inclou totes les persones ingressades en institucions penitenciàries. El Servei de Salut, com li deia, col·labora de manera contínua en l'assistència sanitària amb els ingressos hospitalaris que es fan al mòdul de presos de l'Hospital de Son Espases, i amb els fàrmacs, també, de dispensació hospitalària.

Aquesta assistència sanitària es factura, s'ha de facturar donat que és una institució distinta; no la paguen habitualment, hem de recórrer als jutjats; els jutjats ens donen la raó, però així i tot de moment estam en un contenciós, és al Tribunal de Cassació en aquests moments. Totes les comunitats autònomes pateixen el mateix problema excepte Euskadi i Catalunya, que tenen les competències transferides i, com li deia, voluntat per part del Govern de les Illes, tota; ara, del Govern Rajoy li he de dir que nul·la, dit fins i tot pel personal d'Institucions Penitenciàries.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

L6) Pregunta RGE núm. 4593/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a qualitat turística.

Doncs passam a la sisena pregunta, RGE núm. 4593/18, relativa a qualitat turística, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, president. Bon dia a tothom. La nova consellera de Turisme es caracteritza per utilitzar una consigna, que és dir i repetir reiteradament que aposta pel turisme de qualitat, i a nosaltres com a consigna ens pareix molt bé, però més enllà de les paraules voldríem saber quin fet fonamenta aquesta aposta, i per tant, vist que prohibeixen el lloguer turístic, vist que no regulen el tot inclòs, vist que impedeixen la modernització dels establiments turístics i dels hotels, i que imposen i doblen un impost que no se sap on van els recursos ni se sap a qui beneficia l'esforç que fan -i el fan, aquest esforç, perquè són els recaptadors i s'han d'encarregar d'aquest impost-, voldríem saber en què es concreta aquesta teòrica qualitat turística.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta, la Sra. Isabel Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

No sé si és un eslògan, és una aposta i és una línia de treball que anam complint i que anam demostrant, crec que amb les xifres i les dades ho demostram. Per una banda, qualitat vol dir millora en els establiments, vostè reitera que hem aturat les millores en els establiments, jo reiter que pel que hem apostat és sense creixement de places, acomplir la legalitat i la normativa urbanística dels ajuntaments, que es puguin fer millores a les plantes hoteleres, puguin pujar de categoria, per tant, tenir un turisme de més qualitat, però sempre ajustant-se a llei i sense créixer en places, perquè no parlam de quantitat, parlam de qualitat.

Per una altra banda, també tenim una aposta per unes illes sostenibles, d'això tracta l'impost de turisme sostenible, que es basa en una millora del patrimoni natural, això és una millora de la qualitat; una millora del patrimoni cultural, això també és una millora de la qualitat; aposta per la diversificació econòmica a través de la innovació i l'economia del coneixement; aposta per una millora en l'ocupació de treballadors i treballadores, això també és qualitat.

A més a més, col·laboram, fem col·laboració públicoprivada per a la reconversió de les zones madures i per tant, per lluitar contra el turisme incívic. I a més a més, apostam per la millora i diversificació del producte, pel producte de natura, pel producte de cultura, pel producte de salut, pel producte del benestar, per a la diversitat del producte turístic, que a més a més també dóna unes xifres, que és un augment dels preus en més d'un 50%.

Per tant, totes les mesures que ha dut el Govern van cap a la qualitat. Això és la meva explicació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, president. Poca o nul·la concreció, moltes paraules, molt guapes...

(Remor de veus)

No, moltes paraules, molts pocs fets. Xifres, vostès diuen: nosaltres apostam per la modernització turística sense increment de places. Nosaltres no parlam de cap increment de places, estam d'acord que no hi hagi increment de places en modernització turística, però volem que hi hagi modernització turística i el cert és que no n'hi ha.

Xifres, no entren projectes a la seva nova normativa i aquests són els fets, més enllà de les seves paraules. Vostè em pot explicar 25 vegades que han fet una normativa que pretén. No, projectes no n'entren cap de modernització turística, cap. Es poden contar amb els dits d'una mà els que entren amb la seva nova normativa.

Per tant, fracàs absolut en la modernització turística, per moltes paraules que vostè em doni, les xifres no avalen la seva reforma legal i no dóna cap fruit. Per tant, en aquesta matèria no anam bé, no estam... Estam apostant per la qualitat, de boca, però en els fets no hi ha cap aposta perquè cap hotelier no pot fer modernització turística, ni incrementar la qualitat del seu establiment per culpa de la seva normativa.

Impost turístic. Vostè ens explica les intencions, però quants de milions han invertit concretament gràcies a aquest impost? Quants de projectes han concretat, han executat, quantes millores s'han produït? Zero, com diu el Sr. Camps, zero, zero, zero. Vostès tenen molt bones intencions, les han reflectides a la Llei de l'ecotaxa, però el cert és que no són capaços d'executar aquests projectes i estan aturats.

Per tant, més enllà de la filosofia, al final el resultat és un suspens clar en qualitat turística.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Melià...

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

La qualitat al final és garantir una millor experiència als nostres turistes i també a la nostra ciutadania, perquè s'ha de poder viure del producte turístic i és important.

Nosaltres també una qüestió molt clara, no governam només per a uns pocs, governam per a tothom. I ja li dic, qualitat significa millora de l'entorn amb l'aposta de l'ITS; qualitat vol dir complir amb la legalitat, fem lleis i les fem complir; qualitat vol dir producte diversificat; qualitat vol dir millors condicions de treball; qualitat vol dir allargament de la temporada.

Aquesta és la nostra explicació de la qualitat. Moltes gràcies.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vicepresidenta.

I.7) Pregunta RGE núm. 4600/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a denúncia de la Junta de Personal de l'Hospital de Son Espases.

Doncs passam a la setena pregunta, la RGE núm. 4600/18, relativa a denúncia de la Junta de Personal de l'Hospital de Son Espases, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa una setmana els sindicats SATSE, SIMEBAL, USAE, CESIF, Comissions Obreres, UGT i STEI registraven una denúncia contra el que ells qualificaven d'actitud dèspota i autoritària dels responsables de la Direcció d'Infermeria de Son Espases. Entre altres qüestions, aquests sindicats denuncien que la Conselleria de Salut els deu 146.000 hores de feina, que es conculquen drets laborals fonamentals, que es deneguen permisos per malaltia greu, que no es cobreixen les baixes mèdiques, que es vulneren les lleis de conciliació laboral. I denuncien també el mal comportament, les males formes, el menyspreu i les faltes de respecte dels integrants de l'equip de direcció.

La gravetat dels fets denunciats l'obliguen, Sra. Consellera, a fer alguna cosa. Per tant, la pregunta nostra és quines accions pensa prendre després de conèixer aquests fets?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, President. El que fa aquest Govern és atendre les preocupacions dels treballadors i cercar solucions de manera conjunta. No pot negar que al llarg de la legislatura són moltes, moltes, les recuperacions de drets que s'han produït, tant de carrera professional, complement de fidelització, dies lliures, acció social. Disposam de 46 milions d'euros més enguany que l'any passat per contractar professionals i per recuperar aquests drets els quals, per cert, es varen perdre la passada legislatura. En aquesta comunitat autònoma es cobra la carrera professional, la tercera millor de l'Estat, un 95% des de gener d'enguany.

I què vol dir Sr. Camps? Seure, escoltar, negociar, el que fem al llarg dels anys, al llarg del 2015, 2016 i 2017. La gerència ha estudiat el document i ha fet el que havia de fer, citar els sindicats i tractar amb ells els continguts, explicar amb què estam d'acord i quines són les mesures i explicar també, si no estam d'acord amb qualque mesura, per què.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, Sra. Consellera, la veritat és que del que diu vostè a la realitat hi ha molta diferència. I li he fet aquesta pregunta a vostè, però l'hauria poguda fer al Sr. Negueruela, perquè és clar, sé perfectament que el Sr. Negueruela si aquesta mateixa situació laboral s'hagués produït a un hotel, segurament els inspectors del Sr. Negueruela haguessin acudit automàticament a empaperar aquell hotel.

Per tant, Sra. Consellera, amb quina autoritat moral poden exigir als empresaris de la nostra comunitat que compleixin la legislació laboral, si vostès són els primers incomplidors? La seva incoherència es troba al mateix nivell que la incoherència del Sr. Pablo Iglesias i la seva mansió.

(Remor de veus)

Som davant d'uns fets molts greus que exigeixin prendre responsabilitats. Vostè i el Sr. Negueruela són corresponsables d'aquest desgavell. No es pot permetre ni un dia més que es continuï fent feina a Son Espases sota aquestes condicions laborals, necessitam solucions dràstiques i canvis a la Direcció d'Infermeria.

I aquesta vegada ja no poden dir que tota la culpa és del PP, o que no tenen doblers. Escolti, han tancat el 2017 amb 144 milions d'euros de superàvit, han gastat 40 milions manco del que li marcava la regla de despesa, vostè podia utilitzar aquests 40 milions d'euros i la Sra. Cladera no la va deixar, aquest és el problema.

Infermeres, comares, fisioterapeutes, auxiliars d'infermeria, especialistes en salut mental, etc., volen solucions i ja no poden aguantar més l'actitud despòtica i l'abús de poder dels responsables de la Direcció d'Infermeria.

Sra. Consellera, pensa fer alguna cosa de veres, seriosament? Pensa cessar algú?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Miri si ens preocupa que a l'any 2015 hi havia tal volum de deute horari, tal volum, Sr. Camps, que vàrem retornar aquest deute horari. A l'any 2015 va arribar a 2,3 milions d'euros el que vàrem tornar de deute horari a 3.344 treballadors.

150.000 hores de deute són moltes, però hi ha 5.000 treballadors a Son Espases, si dividim ens surten 30 hores per persona, això serien 30 hores, és menys d'un dia, o sigui són 3 dies, són 3 dies per persona. És un volum important, molt important, però també hi ha 5.000 treballadors, quan parlem d'hores, si parléssim de minuts encara en sortirien més, m'estranya que no hagi fet el càlcul.

El nombre de baixes que es produeixen, són moltes les absències, són moltes, la substitució immediata és difícil i com es fa? Amb personal que està o de dies lliures, perquè coneix l'activitat que es fa, o amb la contractació del *pool*, i això és el que hem fet. Miri, enguany per exemple, em demanava mesures, que pens fer? Doncs, ja ho hem fet, hem contractat a Son Espases 20 infermeres més i 15 auxiliars més, precisament per fer front a aquest deute i perquè no torni passar enguany que acabem l'any amb aquest deute horari. Supòs que per a vostès és una mala notícia aquesta contractació, per als treballadors és una bona notícia.

Miri, Sr. Camps, pot fer tota la demagògia que vulgui, els treballadors saben bé, molt bé, quin partit defensa els seus interessos, i el seu, per descomptat, no ho és.

Gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Guardin silenci, per favor, guardin silenci.

I.8) Pregunta RGE núm. 4595/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a metges contractats a l'ib-salut.

Passam a la vuitena pregunta, RGE núm. 4595/18, relativa a metges contractats a l'ib-salut, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, fa uns dies l'ib-salut va donar per solucionada la falta de metges a aquesta comunitat autònoma perquè, és clar, si de cada metge que se'n va en vénen vuit, doncs, problema arreglat. Però, la realitat és que aquest missatge es va donar per compensar la realitat que, per diferents raons, molts de professionals sanitaris rebutgen venir a aquesta comunitat o se'n van.

Per tant, Sra. Consellera, davant d'aquesta manipulació de xifres, pot reafirmar que de cada metge que se'n va de l'ib-salut se'n contracten vuit?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Jo no tenc cap motiu per dubtar d'aquesta dada, veig que vostè sí, igual que de moltes altres, supòs. No veng aquí a fer funambulisme ni a fer exercicis de dades. Sr. Serra, miri la realitat, hem convocat unes oposicions i la setmana passada hi havia més de 8.000 persones que s'havien apuntat, encara no havia acabat el termini, va acabar ahir, més de 8.000 persones disposades a fer feina a aquesta comunitat autònoma. Supòs que això també li estranya.

Supòs que també li estranyarà que dels 22 metges de família que han acabat la residència enguany 20 queden a aquesta comunitat autònoma i 14 no són d'aquesta comunitat. Per tant, vénen, es queden, els agrada, fan feina en àrees especialitzades, amb professionals molt qualificats, en hospitals excel·lents. Per tant, vostè pot continuar amb el discurs de la por, tots se'n aniran, ningú no vendrà, però ja veu que és fals, una vegada més és fals.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, vostè ha vingut aquí a avalar un trilerisme polític, i ara li donaré les xifres que són les que nosaltres li donam, vostè ens n'ha donat unes i jo n'hi don unes altres. Vostès han dividit per tres o per sis els metges que se n'han anat i han fet coincidir les xifres amb els contractes de substitució que han fet, i en algun cas incloent-hi diferents contractes per substituir a un mateix metge, perquè, per exemple, des que es parla del decret i a l'àrea de Salut d'Eivissa i Formentera, decret del català, pot ser que hagin fet 72 altes noves, però no s'han anat 17 metges com diu vostè, sinó més de 60, sense comptar els metges que s'han jubilat. Per tant, segons el seu 8 per 1 haurien d'haver arribat a l'àrea de Salut d'Eivissa i Formentera 480 nous metges i les seves xifres han estat 72, que difícilment cobreixen uns 60 que realment se n'han anat.

A l'àrea de Salut de Menorca pot ser que s'hagin fet vostès 28 altes noves, però no se n'han anat 5 metges, com diu vostè, sinó 35. Per tant, i seguint amb el seu 8 per 1 haurien d'haver arribat a Menorca 280 nous metges i les seves xifres han estat 28, que també difícilment cobreixen els 35 que se n'han anat.

Sra. Consellera, això és una burda manipulació de xifres perquè és evident que falten metges, i si no ens digui, per exemple, tornarem a donar els nombres d'una altra manera, on són els vuit pediatres que han vingut a l'àrea sanitària d'Eivissa i Formentera en substitució de la pediatre que se'n va anar? O, per què s'anul·len intervencions programades per falta d'anestèsistes? O, per què vostès llancen missatges desesperats a xarxes com: *"Podéis venir a probar en verano y ya se verá, ¡os esperamos!"* o *"MIR de familias, sin trabajo, a horas o días, en Baleares te esperamos!"*. I tot això, segons vostès, amb vuit metges que vénen per cadascun que se'n va i amb 1.350 milions més de pressupost.

Sra. Consellera, o gestionen malament o contenen mentides o les dues coses.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Acab de caure que les jubilacions anticipades deuen ser també perquè no volen parlar català.

Miri, mai no he negat que en aquesta comunitat autònoma manquin determinats metges especialistes, falten aquí i a

qualsevol lloc d'Espanya, a molts llocs d'Espanya. Vostès poden continuar amb el discurs de la por i de la mentida, perquè això és cimentar una mentida i repetir-la, a més, reiteradament. Donar la culpa a la llengua, a la cultura i menysprear de la manera com ho fan la nostra realitat, doncs, no deixa de ser prou penós, crec jo. Perquè entre vostès, vostè mateix, el seu partit, un organització que es diu "Es Mou", aquesta obstinació que té en tot el que tenim a veure amb la nostra llengua, llengua cooficial en aquesta comunitat autònoma, doncs, no ho sé, no té cap sentit, Sr. Serra, no té cap sentit.

Els metges vénen, per exemple, els vuit pediatres que s'han format en aquestes illes també es queden; els metges de família d'Eivissa i de Menorca es queden; ja hi ha dos anestèsistes més, dos anestèsistes més a Eivissa, contractats d'aquest més i probablement vendrà el tercer i ja tendrem la plantilla coberta.

S'hauria d'alegrar, per què no se n'alegren? Per què no se n'alegren? És que no ho entenc, o sigui, no ho entenc, fem la major aposta d'aquesta comunitat autònoma per estabilitzar 5.000 places, ja veurà vostè quants de metges es presenten a aquestes places, ja ho veurà com hi ha interès per cobrir aquestes places, perquè som una comunitat atractiva, que té projecte, que té inversió, que té hospitals excel·lents, i això és el missatge que crec que hauríem de dir, la resta...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

... són mentides i enganyar els ciutadans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

Passam...

(*Se sent una veu de fons inintel·ligible*)

Sra. Prohens, per favor, silenci! Passam...

(*Remor de veus*)

Silenci, per favor!

I9) Pregunta RGE núm. 5114/18, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solucions a les contínues avaries del tren de Mallorca.

Passam a la novena pregunta, RGE núm. 5114/18, presentada en substitució de la RGE núm. 4599/18, relativa a

solucions a les contínues avaries del tren de Mallorca, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Marc Pons, aquest dijous hem tengut un nou episodi d'avaries en el tren, una caiguda del sistema elèctric va provocar la paralització del servei entre Palma i Es Caülls. La setmana anterior una altra caiguda de subministrament va paralitzar completament els trens per espai d'una hora, i tot això sumat que a principi de mes una caiguda d'energia a Son Costa provocà la supressió dels tres trajectes d'anada i tornada entre Inca i Palma i la substitució de trens elèctrics per combois diesel a la línia Palma-Marratxí.

És clar, que cada dos per tres hi hagi caigudes del sistema i s'aturi el servei del tren posa en evidència que el sistema no funciona i que el manteniment deixa molt a desitjar, però que a sobre hi hagi retallades de freqüències, eliminació de trajectes i continus retards, posa en evidència una gestió política inacceptable. Els combois van més plens que mai, els passatgers viatgen de qualsevol manera i, a més, arriben tard al seus destins. Els usuaris estan indignats, cansats d'aturades de tren, cansats dels retards, cansats de no tenir cap informació i cansats de falta de solucions alternatives. I tot això, Sr. Pons, és culpa seva.

Sr. Pons, el Grup Popular li demana explicacions, què passa amb els trens elèctrics? Per què no inverteixen en el manteniment que toca? Per què hi ha retallades del servei? I quines mesures urgents prendrà?

Assumeixi la seva responsabilitat i si no és capaç de tenir un servei mínimament digne ho deixi en mans d'un altre que pugui revertir aquesta situació.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. Dia 1 de maig, en feia vostè referència, un llamp va pegar sobre la sots-estació de Son Costa, açò és un fet que passa moltíssimes poques vegades, però va succeir i va rebentar directament la sots-estació de Son Costa. Açò ens va obligar a haver de funcionar sense aquesta sots-estació, l'havien de reparar, però fer-la de nou açò du temps i, a la vegada cercàvem solucions alternatives, que feia funcionar amb menor tensió i sabíem que si havia moments en els quals hi hagués un excés de demanda hi podria haver alguna baixada de tensió.

Açò és el que va succeir dia 11 de maig i dia 17 de maig, on una baixada de tensió va provocar aquests dos fets als quals vostè feia referència abans.

Què hem fet des del Govern, des de Serveis Ferroviaris? La reparació de la sots-estació de Son Costa, faltaria més, l'hem de reconstruir de nou.

I segona, mentrestant augmentar la potència, hem contractat un 1,5 megavats més a l'escomesa d'Inca, i açò no ho pots fer d'avui per demà perquè també has de preparar aquesta sots-estació. I li puc dir ja que durant la matinada d'ahir ja han començat a entrar en funcionament aquest increment de càrrega, ara s'està estabilitzant el sistema i està previst que entre dimecres i dijous la xarxa disposi exactament de la mateixa potència que tenia fins ara.

Açò és el que ha succeït, és un fet circumstancial que no és responsabilitat, entenc jo, directament de qui gestiona el dia a dia del manteniment, tot i que després li podré comentar i fer la comparativa del que representen els recursos en manteniment dels que feien vostès al que fem nosaltres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, moltes paraules, però la mobilitat cada vegada és més caòtica i vostè actua amb una improvisació aquests darrers mesos que demostren que no han fet res en tres anys, no ha invertit el que tocava i ara és vostè el protagonista del caos més absoluta en mobilitat.

Miri, nosaltres no li farem demagògia amb els llamps, no li farem demagògia amb el fet que se li cremin els autobusos en marxa, que se li cremen; tampoc no li farem demagògia amb els seus anuncis improvisats de més línies de metro i tren, que ja va bé, però és evident que el servei està abandonat. No em digui; les proves d'electrificació es fan sense planificar, a qualsevol hora punta sense informació ni transparència als usuaris; ni a la pàgina web d'SFM tan sols hi ha informació. Els trens fallen contínuament, perquè no ha fet vostè el manteniment que tocava, no ha invertit ni en seguretat, ni en neteja, ni en personal, ni en els mateixos tren, Sr. Conseller; i a part d'això no ofereix alternatives als usuaris, que aposten pel servei públic a pesar de vostè.

Sr. Conseller, estam davant una legislatura perduda, és evident, i vostè és un dels màxims responsables d'aquesta pèrdua de temps i de doblers.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. President. No feim manteniment, miram a veure què hi ha, quines partides hi ha i com s'estan gastant. Partides de manteniment, manteniment de la infraestructura i la superestructura de les vies, 990.000 euros aquest any 2018, el que representa un 26% dels recursos que hi destinava el Sr. Company. La partida de manteniment de trens, tant elèctrics com diesel, en aquest any una partida de 2.900.000 euros, el que representa un 15% més del que destinava a manteniment el Sr. Company. La partida de manteniment... I si no basta ara, com bastava quan hi havia el Sr. Company?

(Remor de veus)

Com és possible que facem aquest discurs tan, tan hipòcrita?, del que representava quan hi eren ells...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

...amb la meitat de recursos, amb un tren...

(Més remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!, silenci.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

És que no anaven, és que els que tenien problemes eren ells, també, senyora. El que passa és que no hi dedicaven cap recurs. Sap quina és l'única obra que va fer en matèria de tren?, llevar tren, la via Verda; va prohibir que el tren arribés a Artà, açò va ser l'única acció que va fer, i nosaltres mentrestant...

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

...anam dedicant recursos. L'electrificació, amb 50 milions d'euros, serà una realitat d'aquí a tres mesos...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

...gràcies a un govern d'esquerres. Per tant sí, sí que feim.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, senyor...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

L10) Pregunta RGE núm. 4596/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a indicacions de rehabilitació de sòl pelvià postpart a l'Hospital de Son Espases.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta, la RGE núm. 4596/18, relativa a indicacions de rehabilitació de sòl pelvià postpart a l'Hospital de Son Espases, que formula el diputat Sr. Vicent Serra i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El debilitament de sòl pelvià postpart té diferents factors predisposants, com nadons de gran pes o de gran perímetre cranial, o sobrepès de la mare. La unitat de rehabilitació de sòl pelvià de Son Espases va ser pionera i es va implantar el 2006, i en dotze anys més de 60.000 pacients se n'han beneficiat, sobretot dones, i ha acumulat per tant un gran experiència.

Per tant, pot informar, Sra. Consellera, de quantes indicacions de rehabilitació de sòl pelvià postpart ha tengut l'Hospital Universitari de Son Espases el darrer any?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Silenci, per favor. Té la paraula la Sra. Consellera Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Els darrers anys són devers 12 les dones que necessiten tractament a causa de l'embaràs o del part. Ja sap que la rehabilitació del sòl pelvià va adreçada al part complicat, i això implica que els tractaments

rehabilitadors com a conseqüència del part suposen un percentatge molt petit del total de tractaments de sòl pelvià que es duen a terme en aquesta comunitat autònoma i, com sap, els fan els fisioterapeutes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Bé, idò aquests pacients que vostè m'ha enumerat ja no tendran l'assistència d'un dels millors especialistes en rehabilitació de sòl pelvià d'Espanya, que se n'ha anat per la repercussió que té la política lingüística sobre la política sanitària que vostè no ha sabut defensar.

(Remor de veus)

Aquest especialista ja treballa en un altre servei de salut autonòmic que l'ha contractat, lògicament amb caràcter immediat, mentre que vostè l'ha deixat anar.

El degoteig d'especialistes que surten del nostre sistema de salut és imparable, perquè la repercussió de la seva forma d'implantar el català a l'àmbit sanitari d'aquesta comunitat és un error del qual ara pagam les conseqüències, ho vulgui reconèixer o no. Falten metges de família, pediatres, cardiólegs, anestesistes, radiòlegs, hematòlegs, neurofisiòlegs, oncòlegs, cirurgians generals, etc., i a més la rotació de metges a Balears és molt elevada; falten metges a pesar del seu 8 per 1.

Per això, per això, i digui vostè ara si diuen mentida, la nova directora mèdica de l'Hospital de Can Misses continua rebutjant l'exigència del català de la manera que ho han fet, en línia de tots els gerents d'aquesta comunitat, perquè això és un entrebanc a la gestió sanitària i per tant a l'assistència de les persones. I també digui si és ver que és mentida i fa por el que ha dit ahir mateix el delegat del Col·legi de Metges a Eivissa i Formentera de Balears, que diu que hi ha metges que ni es plantegen venir per culpa del decret; o que falten metges i el decret és un inconvenient.

Per tant, Sra. Consellera, no crec que pugui fer un bon balanç de la seva legislatura. Bé, cultural, no ho sé, però sanitària, de cap manera. Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Supòs que el que li sap greu és que es pot fer balanç cultural, sanitari, de treball, d'habitatge,

educació, de serveis socials, d'hisenda, de presidència, de turisme...

(Alguns aplaudiments)

... i una presidència que representa molt bé a aquesta comunitat autònoma. Supòs que això és el que li sap greu, i els fets desmenteixen.

A aquest metge ningú no li va demanar el certificat; a cap metge que està fent feina en aquests moments a la comunitat autònoma, a cap metge, no se li ha exigut cap certificat, estan fent feina; a cap metge no se li ha exigut. Ho repetesc una altra vegada? A cap metge d'aquesta comunitat autònoma no se li ha exigut el certificat de català. Bé...

(Remor de veus)

Ja m'imaginava jo..., ja m'imaginava jo que les dones i el sòl pelvià no eren precisament la seva preocupació, ja m'estranyava a mi que tengués preocupació pels ciutadans...

(Alguns aplaudiments)

... o el que li interessa és fer demagògia, més demagògia, més discurs de la por i més... discurs de l'idioma per deixar els centres, quan sap perfectament que el decret, el decret que es va aprovar, el 8/2018, permet a tots els professionals sanitaris presentar-se a les oposicions, permet a tots els professionals pertanyer a una bossa de feina. Aquest decret és el que possibilita i aquest ho permet. Per tant deixi, ja li dic, el discurs de la por, el discurs de no vendran, el discurs de partiran, perquè no té cap sentit.

És que només..., no se n'adona que...? Els ciutadans són molt intel·ligents, Sr. Serra, se n'adonen, de qui els està enganant, se n'adonen perfectament. Es poden presentar tots, poden venir aquí a exercir la medicina, estan encantats de fer-ho, i seran molt benvinguts.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

L11) Pregunta RGE núm. 5113/18, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5171/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya.

Doncs passam a l'onzena pregunta, la RGE núm. 5113/18, presentada en substitució de la RGE núm. 4590/18 i rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 5171/18, relativa a aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, president, senyors i senyores diputades, bon dia a tothom. Sra. Presidenta del Govern, la darrera setmana, com vostè sap, PP, PSOE i Ciutadans varen acordar mantenir en vigor l'aplicació de l'article 155 a Catalunya si el nou president del Govern de la Generalitat no manifestava cap propòsit d'esmena en relació amb la política del seu predecessor, i el Sr. Quim Torra no només no va manifestar ni ha manifestat cap propòsit d'esmena sinó que ha ratificat fil per randa tota l'actuació del Sr. Puigdemont, i encara hi ha afegit més ingredients de confrontació, si feia falta.

Davant d'això li confés que m'ha sorprès gratament l'actitud del seu secretari general, el Sr. Pedro Sánchez; em referesc, clar, a la defensa ferma de l'Estat de dret que ell ha fet. Ha estat, a més, bastant distinta de la que havia tengut l'octubre passat; en aquell moment el secretari general del PSOE..., a hores d'ara, vull dir, està fins i tot d'acord a intervenir per exemple en els mitjans públics de ràdio i televisió, Catalunya Ràdio i TV3, cosa que no havia fet abans, i a més no ha tengut cap (...) a qualificar el Sr. Torra de racista, cosa que és tota la veritat. Imagini's, idò, quin canvi.

En síntesi, Sra. Presidenta, m'agradaria saber què en pensa vostè, de tot això. Com bé sap tot el que passa a Catalunya ens afecta a tots els espanyols, però de forma especial aquí, a les Balears.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pericay, em permetrà una apreciació inicial: vostè fa una pregunta cada mes, més o menys; cobra dels ciutadans de les Illes Balears, em sorprèn que la seva pregunta sempre sigui de Catalunya, que no és el territori del qual vostè és diputat, ni els interessos que ha de representar.

(Alguns aplaudiments)

I si vol li ho repetiré una vegada més: tenim un conflicte territorial a Espanya i a Catalunya de fa molt de temps, que està molt enquistat, i la meua reflexió serena és com feim possible arreglar el problema de fons; i jo li diré que l'única solució davant un conflicte que és polític és la política, i això exigeix generositat, exigeix capacitat de consens, exigeix capacitat de diàleg. I si vostè fa una reflexió i miram com estaven les coses fa deu anys i com estan ara segur que em dirà que estan pitjor. I el problema de fons s'ha arreglat només amb mesures judicials?; no. S'arregla només amb l'aplicació del 155?; no. S'arregla amb decisions unilaterals basades en els incompliments de la legalitat per part dels

independentistes?; no. Es complica, i sap com es complica més, Sr. Pericay? Si vostès i algun altre partit només es dediquen a utilitzar la guerra de les banderes, a la confrontació, a la crispació, a no intentar solucionar problemes...

(Alguns aplaudiments)

Sr. Pericay, a mi em trobarà sempre en la solució dels problemes, mai en la confrontació i en la crispació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pericay té la paraula.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, President. Miri Sra. Armengol, jo li deman sobre el que vull i tenc dret evidentment a demanar-li sobre el que vull, això és el primer.

(Remor de veus)

I vostè té l'obligació, perquè això és una sessió de control, de contestar-me. I no passi pena, ara li parlaré de Balears, comprenc la seva incomoditat, vostè presideix aquest Govern, però no el presideix del tot. Vostè comanda teòricament aquest Govern, però no el comanda del tot, i l'actitud dels seus socis, què vol que li digui, no li faciliten les coses, ja ho sé, no és només allò del llacet groc, fa 4 dies vàrem tenir aquest sopar groc, al qual varen assistir diputats d'aquest Parlament, o aquesta campanya de premsa de la seva vicepresidenta, postalta en mà ha presentat.

Jo què vol que li digui? Tot això en solidaritat amb unes persones que varen desafiar a consciència l'estat de dret i es troben en aquests moments, en compliment de la legalitat, en presó preventiva, o bé fugits de la justícia. Com comprendrà tot això no és gens bo per a les Illes Balears, no és bo que els ciutadans d'aquesta comunitat tinguin un Govern que s'aguanta justament gràcies als vots d'un partit que no respecte la Constitució, ni la separació de poders. I no és bo que els ciutadans de Balears tinguin una presidenta que mira cap una altra banda, en lloc de dir clar i llampant que no participa d'aquest joc.

Miri, Sra. Armengol, no és bo tampoc que els ciutadans de les Balears tinguin una presidenta capaç de vendre l'ànima al diable per l'única cosa que li importa en aquest món...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... la seva cadira. Gràcies, president.

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Silenci per favor. Gràcies Sr. Pericay. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Vostè evidentment pot demanar el que vulgui, jo li dic que cobra dels ciutadans de Balears i que hauria de representar els seus interessos. És la meua apreciació i li tornaré dir cada vegada que cregui que és oportú dir-li

(Remor de veus)

Aquest dissabte he sentit el seu líder de Ciutadans fent un discurs, que m'ha recordat altres èpoques, on deia que no li importaven les persones i els seus problemes, sinó que simplement que eren espanyols. I jo li diré, a mi em preocupen les persones i els seus problemes i jo veig dones que tenen problemes de dificultats en cobrar el mateix sou que els homes i veig que vostès a nivell estatal aturen una llei d'igualtat salarial. Jo veig dones que són víctimes de violència masclista i veig que vostès en el pressupost general de l'Estat no posen els recursos per fer front a la violència masclista.

(Algunes aplaudiments)

Jo veig jubilats que tenen un problema de pensions molt baixes i que vostès no resolen. Veig pensionistes que tenen un problema que han de fer un copagament farmacèutic per un reial decret, que vostès mantenen a nivell estatal, amb el Partit Popular de tota Espanya. Veig treballadors i treballadores sotmeses a la precarietat laboral i veig que vostès mantenen una reforma laboral que fa impossible la justícia dins el nostre mercat de les Illes Balears.

(Algunes aplaudiments)

I sobretot, Sr. Pericay, i sobretot veig com la nostra Mar Mediterrània està amenaçada per prospeccions petrolíferes i vostès tenen aturada i vetada una llei a nivell estatal, junt amb el Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

I també veig molts de ciutadans de les Illes Balears que no són tractats amb justícia per...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.12) Pregunta RGE núm. 4601/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a descompte de resident fins al 75% entre les Illes Balears i la península.

Passam a la dotzena pregunta RGE núm. 4601/18, relativa a descompte de resident fins el 75% entre les Illes Balears i la península que formula el diputat Sr. Gabriel Company i Bauzá del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, la setmana passada es va aprovar una esmena del Partit Popular en el Congrés dels Diputats, tal i com ja sabíem i havíem anat dient fa prou setmanes, allà on s'inclou el 75% del descompte per a viatges entre la península i les nostres illes. I es fa, a més, dient una sèrie de coses importants: s'autoritza el Govern d'Espanya perquè es posi a l'any 2018, i amb vigència indefinida, això serà a la llei. I també es diu que les autoritats competents en matèria de competència vetllaran perquè les companyies prestatàries del servei de passatgers, no estableixin pactes de coalició que incrementin els preus.

Per tant, crec que som davant d'una molt bona notícia, una gran notícia i una fita històrica per a aquesta comunitat autònoma.

I no sé per què, però tenc la sensació que no estan massa contents, Sra. Armengol, crec que els falta alguna cosa i per això ens presenta una proposició no de llei d'aquí una estona, crec que almanco amb la sensació que volen desviar i volen minimitzar aquesta fita històrica.

Li torn dir que arriba tard, perquè el que ens du a la proposició no de llei està posat a nivell de llei ja d'Espanya. Per tant, no hauria per què haver-ho de fer. Però bé, per això li faig la pregunta, perquè ens pugui dir com valora que els pressuposts generals de l'Estat incloguin aquest increment del 75% del descompte per a viatges entre les Illes i la península?

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. A veure, Sr. Company, avui no ho sé, ha decidit fer la pregunta, està molt bé, que és per fer-se o per penjar-se una medalla, Sr. Company? Una pregunta d'*autobombo* al Partit Popular? Ja m'és igual a mi. A mi què m'interessa?

Aquest Govern, junt amb moltes plataformes, associacions, entitats, partits polítics fa molt de temps que fem feina per aconseguir allò que és just, que els ciutadans de les Illes Balears vegin compensats els greuges de la insularitat. Jo això ho vaig defensar quan era a l'oposició, que vostè era conseller amb el Sr. Bauzá, se'n recorda? Vostè va anar mai a Madrid a defensar això? No, mai. El Sr. Bauzá hi va anar mai? Mai, Sr. Company. Nosaltres des de l'oposició els instàvem, quan tenia majoria absoluta el Partit Popular aquí i a Espanya. No es va aconseguir res.

Ara s'ha aconseguit, què trob jo Sr. Company? És una gran notícia per als ciutadans de les Illes Balears, per als de Canàries, per als de Ceuta i Melilla, que hem treballat conjuntament els quatre governs per fer possible aquest 75% de descompte.

I sí, vigilarem evidentment que s'inclogui dins el règim especial i fiscal per a les Illes Balears i vigilarem que les companyies no augmentin els preus, o insistirem al Ministeri de Foment, millor dit, perquè vigili aquesta qüestió. I és clar que sí que és una bona notícia, per mor de la lluita de molt gent. Desgraciadament, seva no, Sr. Company.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta del Govern. Té la paraula el Sr. Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Miri Sra. Armengol, en un any tenim dos 75%, i a vostè el que li molesta és que ho ha concedit el Govern d'Espanya, per una part, i del Partit Popular, per l'altra. Això és el que a vostè la molesta...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... el 75%.

I miri, Sra. Armengol, em sap greu haver-li de dir, això s'ha aconseguit a pesar de vostè i del seu grup polític...

(Remor de veus)

..., perquè vostès han votat en contra l'any passat i enguany a un pressupost que inclouen aquestes mesures tan bones per a Balears. Això és una llàstima.

(Continua la remor de veus)

I això suposa més de 240 milions d'euros anuals que Balears rebrà, mal comptats. Escolti, ara es pot viatjar per 20 euros entre les illes, això era impensable, era impensable i s'ha aconseguit. Ara es pot viatjar, o es podrà viatjar per uns 40 euros entre la península i les Illes Balears i també era impensable.

Li torn repetir, això serà de forma indefinida, no importaria fer aquesta proposició no de llei, però no es preocupi que li votarem, li votarem a favor, no es preocupi.

Una altra cosa és que jo pensi que aquesta estratègia de voler incloure dins el REB sigui bona, crec que vostè ha posat la pilota en el punt de penal al Govern d'Espanya, políticament. Sé cert que la consellera sap què vull dir.

Però li vull dir una cosa, gaudeixi, perquè aquesta cara que avui mateix m'estava fent no era de rialles, ni d'estar satisfeta i contenta...

(Algunes rialles i remor de veus)

..., gaudeixi d'aquest 75% perquè és bo per a les Illes Balears Sra. Armengol, el gaudeixi com en gaudiran tots els ciutadans de les Illes Balears.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Company...

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Silenci, per favor. Silenci, senyores diputades, senyors diputats, guardin silenci per favor!

Sra. Presidenta, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Ara ja començ a entendre el que passa dins el Partit Popular de les Illes Balears, Sr. Company, em permetrà que aquesta posició és prou ridícula i prou infantil.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Miri, el Govern de les Illes Balears i els ciutadans estan contents davant una reivindicació que és justa, el 75% de descompte dels vols entre les Illes i la península. I efectivament, el 75% de l'any passat també va ser una bona notícia per a la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma.

Què li he de recordar, Sr. Company? El pressupost general de l'Estat l'aprova el Consell de Ministres, no duia el 75% de descompte, o li hem de recordar? Qui va fer l'esmena per fer el 75% de descompte? Nueva Canaria per a les Illes Canàries, els partits d'esquerres per a les Illes Balears, i vostès han transaccionat. I per què han transaccionat, Sr. Company? Se'n recorda quan el Partit Popular va perdre la majoria absoluta a nivell estatal i jo vaig dir en aquest Parlament: és una mala notícia que segueixi governant el Partit Popular a Espanya, és una bona notícia que perdi la majoria absoluta perquè almenys haurà de negociar. I nosaltres serem a la negociació.

I s'ha acabat el temps d'anar a Madrid i acotar el cap i ara hi ha un Govern que va a Madrid i negocia i reivindica, i així hem aconseguit el 75% de descompte, també per la reivindicació d'aquest Govern que ha estat present des del minut 1; així hem aconseguit poder reinvertir el superàvit de l'any 2017 per a aquest 2018, i encara ens falta aconseguir el règim fiscal i especial, que jo esper, Sr. Company, que deixi de fer brometes i es posi a fer feina perquè sigui possible.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.13) Pregunta RGE núm. 4591/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, relativa a increment del 75% de descompte de resident per viatjar entre les Illes i la península.

Doncs, passam a la tretzena pregunta, la RGE núm. 4591/18, relativa a increment del 75% de descompte de resident per viatjar entre les Illes i la península, que formula el diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, vostè no ho dirà però, bé, el Partit Popular efectivament avui ha fet el ridícul, el ridícul més absolut. El Partit Popular vol treure...

(Alguns aplaudiments)

...suc de les pedres i aprofitar-se d'una situació a la qual ell no ha contribuït, o almenys no ha contribuït més que la resta de ciutadans i d'institucions d'aquestes illes.

(Remor de veus)

Dos 75%, efectivament, i cap no ha estat gràcies al Partit Popular, perquè en cap projecte de llei no hi havia la proposta del 75%, com bé s'ha explicat, en cap projecte de llei.

L'afortunada notícia no ha estat gràcies ni ha estat una victòria del Partit Popular, sinó gràcies a una confluència de dues coses: una, l'oportunitat que ha utilitzat un partit nacionalista, sobiranista canari, de posar com a prioritat el tema de la connectivitat, cosa que el Partit Popular no va fer; i en segon lloc, i en segon lloc, consens, consens i fortalesa d'una societat civil i d'unes institucions que s'han mostrat fortes i unànimes en aquesta defensa. I és cert, aquest parlament així ho ha expressat i el Partit Popular hi ha contribuït, però també hi ha contribuït aquest govern jo crec que amb l'actuació constant i valenta per defensar allò que els ciutadans han reclamat i reclamen encara avui.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Avui ja és hora de pensar en la gestió, és hora ja de pensar en la gestió de la bona notícia. I què vol dir gestionar aquesta bona notícia?, doncs introduir elements, i en açò sí que s'hauria d'apuntar el Partit Popular, introduir elements com per exemple la tarifa màxima dins o fora de l'OSP per evitar l'increment de preus; aconseguir que el descompte de resident sigui un descompte en destí, independentment de si es fa escala o no a la península o a una de les ciutats de la península; que es reguli per llei a través del règim especial; o que s'incloguin també OSP perquè rutes estratègiques com la de Menorca-Barcelona doncs també siguin un element que enforteixi aquesta millora de la connectivitat.

I en aquest sentit, Sra. Presidenta, no li demanam tant per la valoració, que ja s'ha fet, sinó quines són les mesures que prendrà el Govern a partir d'aquest moment perquè aquesta bona notícia, sense cap dubte, es gestioni i sigui un èxit per al conjunt dels ciutadans de les Illes Balears?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí, per fer una pregunta sobre una qüestió que vostè sap perfectament que s'ha lluitat des de fa molt de temps, i vull tornar a fer l'agraïment a tots aquells que ho han fet possible, i recordaré la Mesa del transport aeri de l'illa de Menorca, perquè Menorca, com vostè coneix perfectament, és l'illa que té més problemes amb les dificultats de connexions; i recordaré la feina de tota la gent que ho ha fet possible, repetesc, i entre ella el Govern de les Illes Balears, i l'estratègia, i crec que ens ha anat bé, d'anar junts amb el Govern de Canàries, amb Ceuta

i amb Melilla, i les jornades que s'han fet tant aquí com a les Illes Canàries amb els quatre governs han fet possible aconseguir aquesta reivindicació que és històrica, però que com vostè apuntava, efectivament, encara hem de seguir insistint en les millores absolutament necessàries per als ciutadans d'aquestes illes.

Què ens ha dit o què ens ha reflectit el 75% dels entre illes? Que hi ha més gent que viatja, per tant això és una bona notícia i per tant això permet més connexions. Aquest 75% amb la resta de l'Estat ens ha de permetre també més connexions a l'illa de Menorca, i a les altres illes però a l'illa de Menorca en especial, i això crec que també ha de ser una bona notícia que haurem d'anar vigilant.

Aquest fet evidentment no amaga el que vostè deia: hem de garantir que estigui en el règim especial i fiscal, i això estam negociant el Govern de les Illes Balears, per no haver d'anar a cada negociació pressupostària, que com es recordava bé quan hi havia majoria absoluta del Partit Popular a Espanya això era impossible. I després, evidentment, que això no suposi que cap companyia, ni aèria ni marítima, faci una apujada de preus i per tant fos un frau als ciutadans i als residents. Jo mateixa demà amb el conseller Marc Pons em reunesc precisament amb totes les companyies aèries i marítimes per fer aquesta feina conjunta, i des del Govern estarem absolutament vigilants que el Ministeri de Foment pugui posar les mesures perquè no hi hagi aquestes apujades de preus.

De totes formes, com vostè recordava, en aquest moment encara s'està tramitant el pressupost general de l'Estat al Congrés i al Senat. És sorprenent que Ciutadans i el Partit Popular no hagin presentat ni una sola esmena en benefici dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma; he de recordar que han vetat l'esmena que feia possible que pagassin el conveni de carreteres que es deu a les Illes Balears, igual que he de recordar que hi ha esmenes del Grup Socialista per valor de 660 milions d'euros per als ciutadans de les Illes Balears, i desgraciadament no n'hi ha cap ni del Partit Popular ni de Ciutadans a nivell espanyol per donar beneficis i justícia als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Així seguim uns, i els altres seguirem fent feina per fer possibles les reclamacions justes dels ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies. Efectivament, Sra. Presidenta, coincidim, i es tracta ara de gestionar una bona notícia perquè aquesta sigui un èxit per al conjunt de ciutadans, però vull recordar-li que no confiem en les promeses del Partit Popular. Avui era la primera pregunta del portaveu del Partit

Popular, la segona, i la primera d'un tema de connectivitat. Quantes preguntes i quantes iniciatives ha presentat el senador d'aquest parlament, el Sr. Bauzá, sobre el tema de connectivitat?, quantes iniciatives o preguntes ha presentat per defensar els interessos i les millores de connectivitat? Cap!, cap ni una!

(Alguns aplaudiments)

Cap ni una! Aquest és l'interès del Partit Popular.

Per tant, Sra. Presidenta, valentia, fortalesa, però no confiem ni esperem res de bo per part del Partit Popular; el Partit Popular sempre reacciona...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... però davant iniciatives d'altres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí. Com sap coincidisc plenament, i de fet així hem tengut aquestes dificultats, a causa que en el Govern d'Espanya s'ha estat molt poc sensible amb la realitat d'aquesta comunitat autònoma, i es continua essent poc sensible. De totes formes vull recordar que encara també en temes de transport ens queden dues reivindicacions: una, que l'Estat assumeixi el 75% del transport per via marítima, que encara el 25% el pagam els ciutadans d'aquestes illes; i també romanen pendents els vehicles per a residents i les mercaderies...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

...perquè siguin bonificats. Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 4580/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a avaries dels serveis ferroviaris.

Doncs passam a la catorzena pregunta, la RGE núm. 4580/18, relativa a avaries dels serveis ferroviaris, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, perdonin però tenc la sensació que som com al·lots petits que ens barallam, ens barallam que quan aconseguim una cosa com és el 75% de descompte, que és una cosa que ens tocaria fa 40 anys, i que si diu el Sr. Company que són 240 milions per any, si ho multiplicam per 40 són 9.600 milions d'euros que tocarien ser en aquesta terra, i no hi han estat perquè la Constitució no ha emparat el que diu que tots som iguals, pareix mentida que quan aconseguim una cosa no sapiguem tots dir "entre tots ho hem tret", pareix mentida, pareixem al·lots; i el Sr. Pericay, que té més nostàlgia d'allà on va néixer que dels problemes de les Illes Balears. Concentrem-nos en Balears, intentem que allò que traguem junts...

(Remor de veus)

...intentem que allò que traguem junts donar-li el valor que toca per compartir-ho, perquè si no així no es fa país.

Sra. Presidenta, així com a vegades feim un dia sense cotxe tenim la sensació, des d'El Pi, que hem provocat un mes amb moltes dificultats en tren. Aquest darrer mes de maig, que no ha acabat, hem tengut molts de problemes amb el tren. En El Pi preocupa que aqueixes aturades que ja hi va haver al llarg de dia 1, que hi va haver un incendi a la sots-estació de Son Costa, després dijous passat, dia 17, va caure el sistema elèctric que interromp el servei de Palma a Es Caùlls, però el gran dia va ser aquell dia 11 de maig en què tots els usuaris dels trens aturats a les andanes varen haver d'estar una hora i 15 minuts per poder realment tornar reprendre l'activitat del tren i arribar als seus llocs que havien d'anar, de feina o al metge.

Davant d'aquestes reiterades aturades que tenim del tren, i després que venem que tenim un transport públic de molta qualitat, nosaltres ens demanam si realment no valdria la pena mirar d'arbitrar mesures perquè, ja que hi ha aquestes rompudes constants, perquè quan passa una cosa d'aquestes la gent tengui un servei en màxim un quart d'hora, com passa a altres indrets, per poder apujar a un autobús i arribar d'hora a la seva feina, perquè això continua passant i no ha acabat el mes de maig. Està disposada a posar un servei suplementari?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la seva pregunta i per la reflexió inicial, i a mi m'haurà sentit moltes vegades en aquesta cambra i fora d'aquesta cambra parlamentària que crec que a les Illes Balears hi ha qüestions que són d'estat, i que no s'ha de fer política de partit en temes que són d'estat per a la nostra comunitat autònoma, i és d'estat tot el que fa referència a la connectivitat aèria, i és d'estat el règim especial i fiscal necessari per a aquesta comunitat autònoma, i sempre he convidat i sempre he agraït el suport unànime de tots els grups parlamentaris per fer possible la negociació. Però vaig més enllà: molt més important que els grups parlamentaris donin suport a la negociació sobre el règim especial i fiscal és que hi hagi la societat civil organitzada, i repetesc una vegada més la gratitud a les 80 entitats que lideren la Plataforma profinançament, que estan ajudant a aquestes negociacions que, repetesc, són d'estat per a la nostra comunitat autònoma.

Pel que feia referència al que vostè em pregunta sobre el tema del transport ferroviari, el conseller Marc Pons ho ha pogut explicar a una pregunta de la diputada Riera, del Grup Parlamentari Popular, i jo repetesc una vegada més que, efectivament, hi ha hagut una sèrie d'avaries, en aquest mes tres concretament, dia 1 de maig, dia 11 i dia 17, que han provocat, evidentment, problemes als usuaris de la xarxa ferroviària. I jo, una vegada més, vull demanar disculpes a tots aquells que han estat afectats per aquests problemes que hi ha hagut a la xarxa ferroviària respecte de les baixades d'energia; com bé ja ha explicat el conseller Marc Pons, ja s'han pres solucions i Serveis Ferroviaris de Mallorca va connectar ahir, dilluns, dia 21, a través de Gas Natural Fenosa, un augment de la potència, fins a 1,5 megavats, a l'escomesa d'Inca, i amb això superarem aquests problemes i la veritat és que esperam que no hi hagi més problemes entorn d'aquesta qüestió.

Evidentment, ara necessitam uns dies perquè això pugui estar connectat del tot i hi pugui haver la potència adequada. Repetesc, em sap greu tots els problemes que hagin pogut ocórrer als usuaris, però són qüestions que de vegades no es pot fer res per part de qui governa, sinó que, evidentment, seguir incrementant el manteniment de la xarxa ferroviària, com hem fet durant tota la legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, ens sembla bé que contractin més potència de gas, el que pensam nosaltres és que, com passa a Catalunya, com passa a Madrid, com passa a València, el Govern hauria de tenir un servei de bus contractat, que costarà uns doblers, per a quan passen aquestes coses immediatament en els deu, quinze minuts, poder ser al lloc. Això implica, en el cas de Balears, Palma, Inca, Manacor i tal vegada fins i tot Marratxí, a fi que si la gent se'n va a la feina o va a l'hospital i passa qualque cosa, en deu minuts, quinze, com a màxim, els pugui agafar un bus i els pugui dur al lloc.

Això existeix a altres comunitats autònomes, a la gent no pot passar-li més vegades això, perquè si no tornam agafar el cotxe, i no creuen en el transport públic, i tendran raó. És una contractació que ens costarà 60, 70, 80, 100.000 euros, 150.000 euros de tenir la seguretat perquè la gent pugui arribar d'hora allà on vol anar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Font, el Govern de les Illes Balears, quan hi ha hagut aquests temes d'emergències, té, evidentment, la possibilitat de fer el transbordament amb autobús, es fa quan hi ha una emergència que dura més de dues hores, perquè, si no, l'inconvenient és superior. El que es fa i el que es decideix tècnicament és intentar enviar un tren d'emergència, perquè el transbordament és molt més fàcil que no fer-ho amb autobús; a més, ha de pensar que les línies de tren van amb més de 500 passatgers, per tant no es necessita un autobús, el transbordament és molt més lent i després poder-los dur a la destinació final.

Per tant, les mesures que es prenen són resoldre de la millor manera i amb la major eficàcia els problemes de les avaries, que són poques dins tots els itineraris de tren que tenim; val la pena dir que tenim un bon servei de xarxa ferroviària i que millorarem d'una forma molt notable amb l'electrificació, que serà una realitat d'aquí molt poquet.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.15) Pregunta RGE núm. 4588/18, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a campanya contra l'explotació laboral.

Passam a la quinzena pregunta, la RGE núm. 4588/18, relativa a campanya contra l'explotació laboral, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, bon dia presidenta. Si parlam avui d'explotació laboral, crec que, primer de tot, hem de felicitar el col·lectiu de les cambres de pis les quals, després de molts mesos, i jo diria d'anys de lluita, de sortir al carrer i de defensar els seus sous, els seus salaris i la seva situació, denunciar-la públicament durant tots aquests mesos, doncs a la fi ahir sembla que han assolit un principi d'acord, després de jugar-se els seus sous i el de les seves famílies durant molt de temps. Crec que les hem de felicitar avui per part de tots els grups que s'han reunit també amb elles.

(Alguns aplaudiments)

I passant a la pregunta, com bé sap a Balears suportam uns índexs de pressió turística que és dels més elevats del món i això suposa, evidentment també, una situació en la que la quantitat de treballadors i treballadores que han d'atendre aquesta demanda, doncs es converteixen en moltes ocasions en carn crua per satisfer un mercat que d'alguna manera doncs s'allarga més enllà dels mesos de juliol i agost la seva temporada i la seva intensitat.

D'aquí la meua pregunta, durant els darrers anys s'ha fet per part d'aquest govern una campanya que nosaltres hem aplaudit, que hem lloiat i que ha tingut uns bons resultats, com és la campanya contra l'explotació laboral, que després es va modificar per campanya contra la precarietat laboral. Nosaltres parlam d'explotació perquè sí consideram que és treballar i cobrar per 2 euros per hora, fer jornades laborals superiors a les vuit hores diàries, amb contractes fraudulents i amb unes condicions en què de vegades els treballadors no tenen cap protecció per evitar accidents.

Vostè li deia, la seva resposta al senyor representant de Ciutadans Catalunya aquí a Balears, al Sr. Pericay, que li preocupava evidentment la precarietat laboral dels nostres treballadors. Jo parl també de, em preocupa, evidentment com a vostè, i també diria, d'explotació laboral, de quina manera protegirà aquest govern aquests treballadors? Allargaran les campanyes contra l'explotació laboral així com s'allarga la temporada turística?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, per insistir sobre una de les qüestions que són bàsiques, que és la qualitat en els treballadors i treballadores de la nostra comunitat autònoma i, com vostè deia, també hi ha unes qüestions que són importants i que són de competència estatal, com tot el que fa referència al reconeixement de les malalties professionals i que afecten directament moltes cambres de pisos de la nostra comunitat autònoma.

He de recordar, que és important dir-ho, que dins el marc de la Conferència Sectorial es va fer un grup de treball específic sobre les malalties professionals, que lidera, precisament, el Govern de les Illes Balears amb el Govern de les Illes Canàries, i que hem posat una sèrie de propostes damunt la taula. Divendres hi va haver una reunió, hi va haver un preacord sobre aquesta qüestió de malalties professionals, però que s'ha de seguir treballant i que s'ha de seguir fent feina perquè pugui ser una realitat el més urgent possible i, per tant, fer justícia a un col·lectiu de dones, en aquest cas, que tenen unes dificultats enormes per poder acomplir la seva tasca laboral i, evidentment, per tenir una qualitat de vida que es mereixen, com tothom.

El Govern de les Illes Balears, nascut a través dels acords pel canvi, teníem molt clara una cosa: s'havien de crear llocs d'ocupació, però no només la quantitat és l'important, sinó que la qualitat dels llocs d'ocupació que es creen també és molt important, i ens trobam en aquesta línia de crear més llocs d'ocupació i que siguin de més qualitat. Però, evidentment, nosaltres vigilam, com vostè sap, i feia referència a aquestes campanyes, a aquestes campanyes específiques i extraordinàries que es fan d'inspecció contra la precarietat laboral, que es fan durant els mesos d'estiu.

Vostè sap que són campanyes acordades, i en això vull posar l'esment, amb els sindicats i els empresaris cosa a la qual donam molt de valor, campanyes acordades amb el Ministeri de Treball i Seguretat Social, que és el que proporciona la Inspecció de Treball, i que durant aquests tres anys han fet possible que 16.200 persones a les nostres illes hagin millorat els seus contractes laborals.

També he de repetir que són campanyes extraordinàries, que durant tot l'any es fa la inspecció de treball, que, a més el Govern de les Illes Balears ha marcat indicacions clares sobre on s'ha de fer front per part de la inspecció, i les nostres prioritats són: la temporalitat, les hores extraordinàries, el temps de treball i el temps parcial quant a relacions laborals i en sobreesforços, construcció i organització preventiva quant a salut labora, que vostè també sap que les xifres que tenim les hem de millorar entre tots i totes.

Per tant, seguirem en aquesta línia de treball, seguirem amb les campanyes de lluita contra la precarietat laboral i li repetesc, una vegada més, que som exemple a nivell estatal. I jo anim altres comunitats autònomes que també vagin per aquesta línia de treball. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta, allargarà o no aquestes campanyes d'explotació laboral, tal i com li he demanat? Aquesta és la qüestió, crec que, i vostè feia referència als acords pel canvi, vam reconèixer que hi havia uns problemes a la nostra societat i per això vam signar aquests acords, que incloïen aquest pla de xoc contra l'explotació laboral.

Entenem que a qualsevol projecte d'esquerres, en aquest projecte en comú que tenim nosaltres no pot faltar aquest intent d'eradicar, evidentment, d'arrel, qualsevol forma d'explotació laboral i no estarem satisfets mentre l'explotació laboral continuï essent una realitat a la nostra comunitat autònoma.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Té la paraula la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Sí, gràcies, Sr. President. Es demostra que aquesta és una bona eina de treball, que hem millorat les condicions laborals de molts treballadors i treballadores, i jo tampoc no estaré contenta fins que hi hagi algú que pateix precarietat laboral.

Per això, és fonamental que aconseguim derogar la reforma laboral i, Sr. Jarabo, en aquesta línia seguirem treballant també des del Govern de les Illes Balears. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

II. Interpel·lació RGE núm. 4320/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general de la vicepresidenta i consellera d'Innovació, Recerca i Turisme pel que fa a l'Agència de Turisme de les Illes Balears.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 4320/18, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política general de la

vicepresident i consellerad'Innovació, Recerca i Turisme pel que fa a l'Agència de Turisme de les Illes Balears.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Després de les explicacions que va donar fa uns dies el gerent de l'ATB en aquest parlament, es fa necessari avui interpel·lar la Sra. Consellera, perquè sigui ella qui respongui sobre la gestió de l'Impost del turisme sostenible, el grau d'execució dels projectes i doni àmplia resposta sobre l'opacitat que envolta tot aquest assumpte, que no és poca.

Com hem dit, va comparèixer en aquest parlament fa uns dies el tercer gerent de l'ATB en el que duem de legislatura, el Sr. Alzamora, que avui és present en aquesta sala, per explicar el nivell d'execució dels projectes, i he de dir que no va tenir massa sort, tant és així que durant tota la intervenció no es va referir a l'estat en el qual es troben ni un sol dels projectes en els quals l'ATB té competències de seguiment, i crec que ho va fer per una qüestió de pura lògica, perquè no es troba cap projecte del qual té responsabilitat directa l'ATB que estigui en vies d'execució material.

En segon lloc, el Sr. Alzamora va intentar fer-se el transparent i va assegurar que els projectes estaven publicats a la web i que tot va segons el planejat. Res de nou que no sapiguéssim abans, res de nou que no digui el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

I en tercer lloc, a la seva compareixença, el Sr. Alzamora va intentar justificar el seu sou i el paper de l'ATB,...

(Remor de veus)

... una vegada transferides als consells insulars les competències en matèria de promoció turística, va intentar defensar la raó de ser de l'ATB i va dir que és més important que mai, encara que...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, Sr. Jerez, un moment per favor. Senyors diputats i diputades, un poc de silenci i de respecte, gràcies.

Sr. Jerez, continuï.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President.

... va intentar defensar la raó de ser de l'ATB i va dir que és més important que mai, malgrat no disposi de la competència més important que és la de promoció turística, tot un exercici

d'autèntic funambulisme, com va ser, va tenir moltíssima literatura i molt poca realitat.

Però, Sra. Consellera, anem per parts i, en primer lloc, em referiré al que ens crida més l'atenció i és que de la recaptació de l'any 2017, i després de sis mesos de contínua i pacient espera, a hores d'ara no s'ha iniciat encara l'execució d'un sol dels projectes prevists per a aquest exercici, ni tan sols un dels projectes que apareixen publicats en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* es troba en condicions de res, com s'ha començat i es troben tots per fer, una realitat que el mateix gerent va confirmar a la seva compareixença fa pocs dies en aquest parlament.

Però no només això, sinó que, pel que sembla, ni una sola de les transferències fetes als òrgans encarregats d'executar el projectes s'ha fet. Encara guarden vostès 64 milions d'euros que van aconseguir recaptar l'any passat i tot el romanent del que queda dels projectes que encara es troben pendents i que corresponen a la recaptació de l'any 2016. I tota aquesta recaptació retinguda i pendent de transferir retarda tota aquesta sèrie de projectes que van prometre als ajuntaments i van prometre al consell que es farien i que justifiquen el pagament d'un impost que els turistes paguen cada any que ens visiten. Per tant, existeix en aquest moment una paralització més que evident, una frenada en sec de la gestió de l'impost en l'execució dels projectes encomanats.

I vostè, Sra. Consellera, si vol desmentir les meves paraules, té avui una oportunitat, jo la convid que em digui dels 64 milions recaptats en el darrer exercici, quantes subvencions s'han donat a consells i ajuntaments o quantes transferències s'han fet a les distintes conselleries. Si vostè vol desmentir les meves paraules, té avui la magnífica ocasió, n'hi ha prou que em digui quins projectes aprovats a la darrera convocatòria es troben materialment executant-se.

I si tot això preocupa molt, no menys preocupant és la justificació que donen, diuen que es troben vostès pendents de redactar una espècie de llibre, de manual de seguiment, que es troben pendents de saber com es fa tot això; que hi haurà una espècie de protocol que es redacta; i que tot es troba condicionat a una espècie de manual d'instruccions on hi haurà la solució a la tramitació dels expedients, a la gestió dels projectes i al seguiment de l'execució.

Deia el Sr. Alzamora: "Teníem unes feines, que eren redactar tota una sèrie de normes, redactar i aprovar tota una sèrie de manuals per fer aquesta tramitació d'aquests expedients, manuals que ens havien de permetre fer un seguiment al detall dels projectes." Aquests manuals, diu avui, ja estan acabats i ara es fa el procediment, el que anomenam els actes d'inici.

I què vol dir això? Doncs, molt senzill: primer, que existeixen 64 milions d'euros recaptats, corresponents al darrer exercici recaptador, que no es gastaran perquè construeixen vostès la casa per la teulada.

Segon, que existeixen 64 milions d'euros recaptats que no saben encara de quina manera se'ls han de gastar i hi ha un manual que els dirà de quina forma i com ho han de fer.

Tercer, que existeixen 64 milions d'euros recaptats que en aquest moment no es troben invertits a cap lloc.

I quart, que existeixen 64 milions d'euros recaptats i que els contribuents no coneixen encara la seva destinació.

I aquest és el franc resum, Sra. Consellera, que fem de la gestió de l'Impost de turisme sostenible a dia d'avui.

Però sí, la gestió dels projectes per part de l'ATB és un autèntic fracàs, com he dit, no menys fracàs és el grau de transparència i de publicitat que vostès li donen; una transparència a la qual vostès estan obligats per llei i que incompleixen des del primer dia que la llei es va aprovar en aquest parlament. N'hi ha prou a recordar el que diu l'article 20.1 sobre la Llei de l'impost sostenible, aprovada el juliol, el juliol de l'any 2016, i n'hi ha prou a veure la situació de precarietat en què es troba la pàgina web allà on estan vostès obligats a publicitar tots els projectes. Ningú no sap, no els projectes, sinó quin grau d'execució en aquest moment es materialitza; ningú no sap res de res.

I abundant en aquest sentit, jo li recordaré el que va dir el Sr. Barceló, fa ni més ni manco que sis mesos, en aquest parlament, deia exactament el 30 de novembre: "Estam a l'espera d'un equip multidisciplinar que faci la web, ara ho fem amb recursos propis, tenim una reserva de 150.000 euros per fer-ho", fa sis mesos.

(Remor de veus)

Fa pocs dies, el Sr. Alzamora, deia el següent, en relació amb aquesta qüestió: "Farem una pàgina web", ho deia, sis mesos després, sis mesos després deia una pàgina web allà on hi hagi tota la informació, una pàgina web nova i un pla de comunicació per difondre els projectes, sis mesos després que ho anuncià el Sr. Barceló. Per tant, ni hi ha web nova, ni es tota la informació, ni es treballa com toca per mantenir la transparència a la qual vostès estan obligats, ni tampoc no es difonen els projectes així com toca. Res de res, la transparència en aquest cas és una mentida, és una broma o és una veritable presa de pèl, Sra. Consellera.

I nosaltres ho venim denunciant des de fa moltíssim de temps, no és res nou el que jo li cont avui en aquest faristol, però de la mateixa manera que també ho fan altres grups parlamentaris, com pugui ser el Grup Mixt i, en particular, el Sr. Pericay o la Sra. Olga Ballester. Però no només som nosaltres, Sra. Consellera, els que parlem de transparència, sinó que ara són ja els mateixos hotelers els que carreguen contra vostès i els que carreguen contra vostè, en particular, cansats de donar la cara a totes i cada una de les recepcions de l'hotel, cansats de donar explicacions, aquelles explicacions que vostès encara no donen.

N'hi ha prou a recordar les dures acusacions les quals, a més, compartim de la president de la Patronal Hotelera de Mallorca, la Sra. Maria Frontera, deia que havia demanat tota la informació sobre els projectes en repetides ocasions a vostès en els dos últims mesos i no ha rebut encara una resposta en condicions, això ho deia fa cinc dies. I no es quedaven aquí, sinó que anaven més enllà, segons la Federació Hotelera, creuen que existeix una absència de criteri, que també nosaltres compartim, en relació amb la gestió de l'impost de turisme sostenible.

Però és que les queixes no són d'ara, sinó que venen ja de lluny, vostè se'n recordarà a la Fira de Berlín el que va passar, que allà varen ser els mateixos majoristes de viatges turístics els que varen denunciar el fet de no poder informar els seus clients sobre la destinació dels fons de turisme sostenible i la seva destinació, més enllà del nom del projecte aprovat, en el seu cas.

I què han fet vostès fins ara per donar a conèixer els projectes en execució? Doncs el següent: demanar als hotelers que expliquin als clients el que vostès haurien de fer, que facin de missatgers; els demanen que facin la seva feina; que imprimeixin en el seu establiment un fullet i el lliurin als clients quan demanin l'impost, quan demanin informació sobre l'impost, si és que ho demanen. I perdoni'm l'expressió, Sra. Consellera, això és molt "cutre", això és molt "cutre". És a dir, recaptin 30 milions el primer any, més de 30 milions; en recaptin 64 el segon any; pretenen recaptar 120 milions el proper exercici; no es gasten els doblers i demanen als hotelers que els imprimeixin a vostès els fullets i, a més, que els facin una campanya.

Això és una broma? Això va de bo, Sra. Consellera? A què juguen? Ho expliqui vostè.

I finalment, ja per acabar, repetir la mateixa reflexió que venim fent en aquest parlament durant moltíssim de temps i que encara mantenim, òbviament, crec que ha arribat el moment, Sra. Consellera, de replantejar-se moltíssimes qüestions, entre d'altres coses, i ho dic i hi insistesc, l'existència de la mateixa Agència de Turisme Balear, una agència que, amb el traspàs de les competències en matèria de promoció turística als consells, ha perdut el gran sentit que tenia; un ens instrumental que ja ni tan sols serveix, ni tan sols serveix per repartir els doblers perquè als fets em remet, un organisme que s'ha vist obligat a reinventar-se per no desaparèixer, que el manté amb respiració assistida per justificar la seva presència dins l'entramat administratiu.

Parlen vostès constantment que l'ATB passa en aquests moments per una etapa de transició, quant de temps fa que l'ATB passa per una etapa de transició?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, hauria d'anar acabant.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Fa més d'un any que escolt el Sr. Barceló dir que l'ATB passa per una etapa de transició.

I acab, Sr. President, han volgut fer vostès experiments, segueixen fent experiments, la gestió del projecte no funciona, a més no el saben fer funcionar i, Sra. Consellera, vagi alerta perquè estan creant una veritable...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... bombolla i és molt perillosa aquesta bombolla i si no van alerta i desperten els pot explotar davant els nassos.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula la representant del Govern, la vicepresidenta Sra. Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Moltes gràcies, Sr. President. Moltes gràcies, Sr. Jerez, per aquesta interpel·lació que ha formulat que ha acabat amb una amenaça, un vagi alerta sempre he entès que és una amenaça.

Avui comparesc per fer-li classes de repàs, perquè si vostè hagués estat present a la compareixença que va fer el Sr. Alzamora tal vegada hagués entès alguna cosa, però com que va entrar i sortir i no va estar present a la compareixença crec que avui necessita aquestes classes de repàs, que jo gustosament li donaré, no passi pena.

Des del seu naixement les funcions de l'Agència de Turisme de les Illes Balears han estat ben diverses. El Decret 26/2012, on vostès governaven, reorganitza, reestructura i regula l'ATB i entre les seves finalitats n'estableix les següents, vostès governaven: realitzar projectes, activitats i actuacions destinades a la millora de l'entorn turístic i, en particular, la remodelació, la rehabilitació de zones turístiques; desenvolupar i executar actuacions, entre d'altres, de modernització i reconversió i d'esponjament de zones turístiques; desenvolupar programes, sistemes i plans de qualitat referits al sector turístic, a més d'atorgar distintius de qualitat; organitzar i establir un sistema integral d'informació turística que permeti el coneixement, el seguiment i l'anàlisi del fluxos turístics; dissenyar línies d'anàlisi i de prospectiva turística d'anàlisi, de demanda i comportament de mercats;

investigar, desenvolupar, estudiar i implantar les tecnologies que hi ha a la indústria turística i fomentar aquestes activitats.

Llegim al mateix decret: els drets i les obligacions que corresponguin a INESTUR i a l'IBATUR s'entenen integrats a aquest patrimoni de l'agència. Recordem que l'IBATUR era l'agència de promoció turística, però que l'INESTUR era l'ens públic per a l'estratègia turística.

En definitiva, l'ATB neix amb unes funcions atorgades que van molt més enllà de la promoció turística.

Només que ens fixem en l'any 2017 ens trobam accions realitzades per l'ATB com: la certificació d'empreses amb el sistema de qualitat SICTED; la participació en projectes europeus de bones pràctiques com el BRANDTour; el patrocini d'activitats per assolir els objectius dels clubs de producte i per allargar la temporada; la creació dels clubs de producte; el seguiment de 49 projectes del Consorci de la borsa d'allotjament turístic en 35 ajuntaments de Mallorca. Mai els ajuntaments no havien rebut tants de doblers de la Conselleria de Turisme perquè els doblers de la compra de places estaven aturats i ara es fan servir per millorar les infraestructures dels nostres municipis, per millorar el dia a dia de les persones que hi viuen. Es farà la nova convocatòria a principis de juliol amb la qual preveim que es beneficiarà de nou desenes a l'ajuntament... als ajuntaments.

Enguany l'ATB ha transferit la seva competència més coneguda, és cert, la promoció turística, però crec que s'ha entès que no era l'única. Vostè ha recordat que al mes d'abril es varen transferir aquestes competències, no han passat ni dos mesos, Sr. Jerez, i l'ATB no ha quedat buida de contingut com vostè vol dir. Per això no ha deixat de fer feina.

A més, a l'hora que es transfereix la promoció turística, assumeix noves funcions: el seguiment i l'avaluació de l'execució dels projectes finançats per l'impost de turisme sostenible. Per tant, ens trobam davant un moment de transició i de reptes que s'afronten amb ganes i amb molta preparació per part del personal que hi forma part.

Quines seran ara les seves funcions? Idè si agafam el Pla anual de l'ATB per al 2018, i li resumiré les seves línies d'actuació, perquè ja li dic que a la comissió de dia 3 de maig ja es varen donar explicacions de forma detallada.

Línia 1, estratègia, cosa que vostès no sé si coneixen, es tracta d'analitzar els mercats, conèixer la demanda i adequar-hi la nostra oferta; desenvolupar l'accessibilitat com a eina per millorar l'oferta i estudiar indicadors de turisme sostenible a les Illes.

Línia 2, producte, que tampoc no sé si saben què és, l'ATB treballa amb clubs de producte, de gastronomia, d'esports, de turisme actiu, de luxe, d'ecoturisme, de salut, MICE, que és un nou club de producte d'enguany que aglutina trobades de feina, conferències, fires i mostres, una eina per incrementar la qualitat del turisme, desestacionalitzar i canviar la imatge que es tenia de les Illes Balears basada en el sol i platja, així

mateix potència segments innovadors com el cosmopolita, el turisme urbà.

Tres, comunicació, en el marc de les funcions de comunicació l'ATB promou la pàgina web nova illesbalears.travel que posa a la disposició dels visitants recursos i atractius turístics de les Illes i incrementa la presència a les xarxes socials de la marca de les Illes Balears. Amés, s'elabora un pla estratègic per a nous mercats, Amèrica del Nord, països nòrdics, Xina i Brasil.

Línia 4, comercialització i venda, ara que s'han transferit les competències de promoció turística als consells, l'ATB gestionarà les tres grans fires turístiques, les coordinarà conjuntament amb els consells: FITUR, ITB i World Travel Market.

Així mateix, coordinarà les accions amb Turespaña, una altra de les accions que farà l'ATB és impulsar accions i col·laboracions per tal d'augmentar i millorar la connectivitat de les Illes a l'hivern i amb llocs que es troben a una gran distància.

Línia 5, impost de turisme sostenible, tot i que s'ha d'aprovar un nou decret per a l'ATB, que ara mateix es responen les al·legacions que s'hi presentaren, ja podem exposar les accions que se li atribueixen perquè, per acord de Consell de Govern del 20 d'octubre de 2017, que aprovà el Pla anual 2017 de l'impost de turisme sostenible, s'atorga a l'ATB el seguiment i l'avaluació de l'execució de projectes aprovats i finançats per aquest impost.

D'acord amb aquest mandat del Consell de Govern, l'ATB ha estat l'encarregada d'elaborar un procediment reglat i coordinat amb la Intervenció de la comunitat autònoma que regularà la gestió dels projectes aprovats per la Comissió de turisme sostenible. Això serveix per a enguany i per a properes convocatòries.

L'Agència de Turisme redactarà i aprovarà els convenis o instruments jurídics per adjudicar els projectes finançats amb l'ITS i es farà a través d'acords de transferència en la comunitat autònoma o bé amb un acord de resolució per a un atorgament de subvenció a la resta d'administracions.

L'ATB realitzarà el seguiment de l'execució dels projectes finançats amb aquest impost i a més a més els tècnics de l'ATB reben informació trimestralment sobre el punt que es troben aquests projectes.

Pel que fa la comunicació de projectes l'ATB està treballant juntament amb la Direcció General de Comunicació del Govern per preparar aquesta nova web i per dur endavant una campanya que arribi i que ja està arribant d'informació adreçada als residents i visitants sobre l'impost de turisme sostenible. A més a més, enviarem un fulletó informatiu multilingüe a tots els hotels on s'explica on es destinen aquests fons de l'impost. No es preocupi de qui farà les fotocòpies o qui les deixarà de fer, una cosa de gran profunditat.

A més a més estam pendents ara d'una revisió amb els representants hotelers perquè puguin aportar allò que trobin convenient i per tant, també els arribarà en format digital aquest mateix fulletó perquè en puguin tenir coneixença.

I ja li ho dic, vostè ho sap, l'ATB a més a més té uns objectius generals que és contribuir a la sostenibilitat social, econòmica i mediambiental; consolidar la temporada d'hivern i promoure una estratègia d'èxit, encara que no ho puguin consentir, que és el *Better in winter* en contra de l'estacionalitat; refermar els actuals mercats; diversificar l'oferta turística; conèixer millor la demanda i el nostre posicionament als mercats exteriors, és bàsica la planificació; aconseguir l'increment de la despesa turística; publicitar l'impost de turisme sostenible, i millorar la qualitat turística.

Amés, aquesta informació que vostè diu que és opaca i que no... està permanentment posada a disposició de la Comissió plenària de l'ITS, a cada comissió plenària es dona informació de tot allò referent a l'impost de turisme sostenible, una comissió, a més a més, que és àmplia i plural, amplíssima i plural que compta amb el sector privat i compta amb el sector públic, que hi ha representats diversos del Govern i que puntualment rep aquesta informació i que es consensua en tots els aspectes.

Però, si vol dades les hi donaré. 2016: 4 projectes pendents d'iniciar; 38 projectes iniciats, ja siguin en obres començades o en projectes que impliquen tota una sèrie de procediments administratius i tràmits administratius per començar-les, 38 projectes iniciats que vol dir un 32,6%, i 4 projectes finalitzats que també responen a 8,7%. 2017: 52 projectes iniciats i 12 projectes no iniciats, 2017 els percentatges d'iniciats és un 81,2% i no iniciats seria un 18,8%.

Ja li dic, l'ATB no només es basa en promoció, es basa en estratègia i en gestió, cosa que tal vegada no formava part dels seus governs.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Busquets. Correspon ara la rèplica de l'autor de la interpel·lació, el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, diu que jo l'he amenaçada a vostè, ve aquí a donar lliçons, jo li diré que vostè no distingeix entre què és una amenaça i una advertència, no té ni idea, jo no l'he amenaçada, jo l'he advertida. Per tant, lliçons les justes.

En segon lloc, vostè du tres anys en aquest parlament, vostè encara no té ni idea que els *Diaris de Sessions* es publiquen i que es poden imprimir i que es poden llegir. En el

moment que se celebrava la Comissió de Turisme jo tenia una Mesa que havia d'atendre i anava entrant i sortint per saber, efectivament, que se substanciava en aquella comissió, però això no vol dir que jo no conegui el contingut del que va dir el Sr. Alzamora, i vostè a aquestes alçades de la correguda hauria de saber, precisament, que els *Diaris de Sessions* en aquest parlament s'imprimeixen i es poden llegir, cosa que vostè encara a aquestes alçades sembla ser que no ho sap.

M'hagués agradat que vostè hagués entrat en el fons de la qüestió, del que li he plantejat, vostè ve aquí a repetir constantment el mantra que qualsevol membre del seu equip ve a repetir cada vegada que se'l convoca a la Comissió de Turisme. M'hagués agradat que vostè hagués entrat en el fons de la qüestió, però òbviament no li interessa perquè no s'ha fet res. Vostès no poden acreditar que els projectes de l'any 2017, que s'han d'executar el 2018, se n'hagi desenvolupat algun. Per tant, vostè el que fa és fugir del debat i parlar-me d'altres coses distintes a la que jo l'he convocada avui aquí en aquest parlament.

Però miri, jo insistiré en el mateix, li diré el que va dir el Sr. Barceló el dia 9 de novembre a la Comissió de Turisme, deia: *“es fundamental dar a conocer a los residentes y visitantes de quina manera reverteix la recaptació de l'impost”*. Com vol vostè donar a conèixer el que fan si no ho fan? Quina cara se li pot quedar a un turista quan paga l'impost i després se li diu, no, és que amb el que vostè ha pagat no es fa res.

Jo li posaré un exemple d'avui matí. Jo avui matí abans de sortir de l'hotel on he estat pernoctant he demanat que em lliurassin informació sobre l'impost de turisme sostenible perquè com a subjecte passiu de l'impost volia saber, efectivament, on anava destinat. Vol que li digui quina ha estat la resposta? *No nos ha llegado nada*, aquesta és la resposta. Li he tornat a insistir a la recepcionista: em pot dir vostè una cosa que s'estiguin fent amb els sous que jo estic pagant? No li sé dir ara mateix. I li he demanat: on puc trobar-ho? No ho sé.

Això no és culpa de la persona que m'atén, això és culpa de vostès. Això és culpa de vostès que fan que els recepcionistes donin la cara per vostès i els deixen als peus dels cavalls. Com poden respondre a projectes que encara no s'han executat i fan de recaptadors per a la Conselleria d'Hisenda i per a l'ATB? Com poden respondre davant dels clients? I aquesta situació que avui m'ha passat a mi es repeteix cada dia, cada dia, cada dia a moltíssimes recepcions d'hotels al llarg i ample de les Illes Balears.

Però no sols passa en els hotels, també als majoristes de viatges. Ja li reclamaven a vostè els majoristes de viatges que digués on es destinen els fons i quins projectes hi ha en execució perquè també estan subjectes a explicacions als seus clients. Però pel contrari no tenim resposta, tot són paraules, literatura i tot són paraules absolutament buides.

Miri, vostès recaptin més de 30 milions en el primer exercici, recaptin 64 en el segon i esperen recaptar-ne 120 en

el proper i encara, i a aquestes alçades, no han elaborat un procediment reglat i coordinat que reguli la gestió dels projectes, no l'han regulat; no han aprovat encara el seu manual d'instruccions, aquest que parlava el Sr. Alzamora per gestionar els projectes; tampoc no han aprovat un manual de comunicació per fer saber què fan; no hi ha un pla de comunicació i no hi ha una web on es pugui saber què fan i quin grau d'execució té cada projecte a cada moment, encara que l'article 20.1 de la Llei d'impost sostenible a vostès els obligui. I no ho fan.

I encara tampoc, per si encara fos poc, no tenen ni redactats els convenis ni els instruments necessaris per fer transferències del fons o per subvencionar a consells i a ajuntaments quan se'ls hagi d'habilitar la partida que toqui per desenvolupar els projectes. I, què han fet vostès? Vostès han fet propaganda, publicitat i el que han fet ha estat fer la casa per la teulada, no tenien aquesta bastimentada feta i el que han fet ha estat recaptar i en aquest moment el que tenim és, sí, recaptació, però el desenvolupament i la inversió que s'hauria d'haver fet amb aquesta recaptació no està ni molt menys desenvolupada.

Quina és la conseqüència de tot això? És molt senzilla, és molt fàcil, això crea incertesa al que ens ve a visitar, això crea inseguretat al que ens ve a visitar, això crea mala imatge a la persona que ens ve a visitar i paga cada dia a segons quins establiments més de 3 euros per pernoctar cada nit sense una resposta transparent on se li diguin on van els seus sous. Per tant, això va en contra del nostre destí turístic.

Miri, si vostè no hi posa remei en breu se li acaba el discurs, Sra. Busquets, se li acaba el discurs de la sostenibilitat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jerez, acabi, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

... que aquí som unes illes fràgils, que el territori és limitat. Si no executen tot això amb absoluta immediatesa el seu mantra, Sra. Busquets, se li acaba.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té, en torn de contrarèplica, la paraula la Sra. Busquets.

LA SRA. VICEPRESIDENTA I CONSELLERA D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Isabel Maria Busquets i Hidalgo):

Moltes gràcies, Sr. President. Sí, Sr. Jerez, sí que conec l'existència dels *Diaris de Sessions*, serveixen d'apunts per

als que no hi són presents després poder anar a cercar la "xuleta", bàsicament, a més a més de poder comprovar les nostres intervencions, intervencions passades i el que sigui, són ben útils i agraesc des d'aquí la feina que fan els serveis del Parlament, el Servei de Transcripció. Per tant, de vegades s'ha de ser prudent perquè tot queda escrit.

Bé, vostè també té un mantra que és dir que jo no tenc ni idea, però vaja, jo li tornaré a repetir, perquè tenc la sensació que hi ha una qüestió de comprensió. Vostè diu que no, que aquí no es fa res, que l'ATB no serveix per a res, m'ha posat en qüestionament les necessitats de l'ATB, jo li he explicat, no li ha interessat en cap moment ni escoltar perquè serveix l'ATB ni explicar-li tota la feina que fa, no li ha interessat, després ha desviat el tema cap a una altra banda, però vaja, jo li he respost segons la interpel·lació que es preveia que era l'ATB, en què consisteix i per a què serveix, i jo li he explicat. Podrà llegir en el *Diari de Sessions* allò que li he explicat, ho podrà tornar recuperar. Perquè nosaltres gestionam de manera seriosa, amb planificació i no a cop de talonari de xecs o a cop d'allò que ens passava pel cap.

Ja li dic, l'existència de l'ATB va més enllà de la promoció, crec que és bàsic i important que un govern seriós planifiqui i gestioni una estratègia, una estratègia que és, a més a més, absolutament contrastada amb dades, que és l'estratègia del *Better in winter*, que vostè sap que està donant unes grans xifres en l'allargament de la temporada, amb xifres inaudites un mes de gener i febrer, allà on puja un 4% el turisme a les nostres illes. Per tant, és ben fiable aquest allargament de la temporada.

I li torn repetir un poc els projectes i com es gestionen els projectes de l'ITS, a més a més de repetir-li les dades perquè veig que no li han quedat clares. 82% de projectes iniciats, 8% de projectes de finalitzats, 8% de projectes no iniciats, 2016, 2017, 81% de projectes iniciats, 19% de no iniciats. I sí hi ha una campanya de comunicació i sí arribarà aquesta comunicació, és així, arribarà, no passi pena i a més a més en breu.

I si em parla del tema de la gestió, fins ara la gestió de l'ITS estava a la comissió plenària i això feia que el seguiment de projectes, tot i que es dona informació puntualment, la gestió dels projectes era difícil, el que s'ha fet és no crear una nova agència, sinó aprofitar l'ATB mateixa per fer aquest seguiment d'aquests projectes. Que no vol dir executar els projectes, els projectes els han d'executar les diverses administracions.

I vol concreció, vol saber quins projectes, perquè tal vegada tampoc no ha estat pendent d'aquests projectes que s'han dut a terme. I això també ho hem publicitat a les diverses fires, també ho hem publicitat i ho hem fet coneixedor. Per exemple, s'ha adquirit la casa tradicional de Sa Senalleta a Formentera i que serà el futur Museu de Formentera. Durant els mesos de gener i febrer s'han plantat al Parc Natural de s'Albufera de Mallorca 6.855 plantes de ribera per recuperar aquests boscos de ribera. Actualment es duen a terme neteja de platges per part de persones amb risc d'exclusió social a

diferents punts de les illes. S'ha fet un estudi per a la prevenció de les captures accidentals dels virots i altres aus marines de les illes, amb un projecte que és Ales de la mar. S'han instal·lat estacions de monitorització de la posidònia. S'han contractat nous vigilants en el marc del programa de reserves marines de les Illes Balears. S'està executant també el projecte de consolidació de la murada del Castell de Santa Àgueda a Menorca. Hem finançat amb 248.000 euros el projecte la Flora amenaçada de les Pitiüses, per recuperar i conservar 19 espècies de la flora pròpia de les illes. S'ha acabat la renovació del paviment i serveis diversos d'infraestructura a Es Pujols. S'ha finalitzat la connexió de la planta dessaladora de Santa Eulària amb la xarxa de distribució en alta d'Eivissa.

Per tot això, em plau informar-lo que l'ATB segueix sent més necessari i útil que mai amb totes les seves funcions, amb totes. I que aquella concreta per la qual vostè em demana, s'està duent a terme de la forma més diligent possible, per compensar les possibles externalitats negatives del turisme sobre el medi natural i social, per millorar el nostre producte turístic i per millorar en definitiva la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes d'aquest país. També sempre des del diàleg amb el sector i amb el conjunt de la societat.

Tant de bo que quan vostès governaven això també hagués estat així. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta.

III. Moció RGE núm. 4499/18, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a millora de les polítiques per a l'educació a l'etapa 0-3 anys a les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3848/18.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 4499/18, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a millora de les polítiques per a l'educació a l'etapa de 0-3 anys a les Illes Balears, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 3848/18.

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president, bon dia a tothom. Volia començar saludant el conseller Martí March, però veig que no és present en aquest moment. Bé, aquesta moció planteja un seguit de punts per a la millora de l'educació en l'etapa 0-3, després del debat de la interpel·lació que vam tenir ja fa dues setmanes i no veng aquí precisament a dir que no s'hagi fet i ho volia dir

en persona al Sr. March, que pens que seria bo que fos aquí escoltant aquesta moció, que no s'hagi fet res durant aquests tres anys de legislatura pel que fa a l'etapa 0-3, però sí que crec que es pot fer molt més i justament aquesta moció va encaminada al fet que aquest Govern s'impliqui de manera més clara i continuï en aquesta línia que ja ha iniciat de millorar l'etapa de l'educació dels nostres infants, que és una etapa fonamental que nosaltres pensam que pedagògicament ha de ser considerada com a educativa i ja vam estar d'acord també amb el conseller March, que era fonamental dedicar-li recursos.

Llavors aquesta moció el que planteja és precisament això, dedicar més recursos i considerar que aquesta educació en aquesta etapa de 0-3 anys aconsegueix una funció prioritària tant per a les famílies, en tota la seva diversitat, com per a la societat. La valoració que una comunitat, que un país fa de l'educació dels nostres més petits, evidencia el respecte i l'estimació envers si mateixa, envers les possibilitats d'evolució i envers la seva projecció cap el futur. Per tant, és un dels indicadors més fiables per avaluar el grau de cohesió social i de l'equitat.

Tots els acadèmics de l'àmbit de la sociologia, de l'educació, també de la pedagogia, els estudiosos en pobresa infantil i organitzacions humanitàries estan totalment d'acord i han assenyalat força vegades que la taxa de risc de pobresa dels infants és molt alta, és superior a la d'altres grups d'edat i ja sabem que en aquesta comunitat autònoma també ho és, pel que fa als nins i nines que es troben en risc de pobresa. Llavors l'esforç més igualador és el resultat de l'equitat en l'accés a l'educació infantil. I nosaltres pensam que aquest Govern progressista hauria de posar molt d'èmfasi en la consecució d'aquesta equitat justament en aquesta etapa.

Sabem que durant la legislatura en la qual es va aplicar el Pla Educa 3, que va ser un pla que va aportar moltíssims diners i no només recursos econòmics, sinó també d'impuls cap aquest període educatiu, el Govern de les Illes Balears va iniciar el desplegament de les polítiques educatives 0-3, però encara no s'ha fet una passa fonamental a la qual em referesc i és aquesta passa cap a l'equitat, el fet de garantir l'equitat, que és justament el que demanam en aquesta moció.

Per tant, si aconseguim una xarxa pública d'escoletes, però no garantim l'equitat dels nins i nines per accedir a aquestes places, no garantirem el que nosaltres consideram, i esperam que aquest Govern també ho consideri així, que ha de ser la brúixola d'aquest període educatiu. I per això justament en aquesta moció plantejam els ajuts individuals de menjador i això dins el sistema educatiu, com tota la resta d'infants.

Per això també plantejam com a punts de la moció, els ajuts a l'escolarització perquè no podem permetre que quedin a les portes de les escoletes els infants més vulnerables, per manca de capacitat econòmica de les famílies per fer front a les quotes.

Les escoletes també sabem que han de jugar i jugar de fet un paper molt important en el tema de la conciliació de la vida

familiar i laboral de la gent treballadora precisament. I en aquest sentit pensam des del nostre Grup Parlamentari Podem, que el menjador escolar és un recurs bàsic per als nins i nines i també per a les famílies, perquè hi ha nins i nines que sabem que si no mengen a l'escoleta, pot ser que no mengin després en condicions. Per això, justament, aquest increment del 5% del mòdul de sosteniment a les escoletes infantils públiques que ofereixen menjador i també per incentivar que n'apareguin més.

En el nostre entorn tenim exemples interessants, exemples que, a més a més, demostren que és independent de qui governi les polítiques que s'apliquen. Tenim en el País Valencià, en el qual governa també el Partit Socialista amb Compromís i amb el nostre suport també, que acaba de fer públic entre d'altres mesures, tots els infants de 2 anys escolaritzats a escoletes municipals, tindran plaça gratuïta. En total 6.000 noves places gratuïtes per a infants de 2 anys. I també sabem que les ajudes individuals per a l'escolarització del 0-3 ha ascendit a un import de 33 milions d'euros. Pensam que això requeria també d'un pensament en una comunitat autònoma com les Illes Balears que també té un govern dirigit pel Partit Socialista i per MÉS, amb el suport de Podem Illes Balears. Es podria també plantejar fer un esforç semblant.

Però no només al País Valencià, també a Andalusia, comunitat governada també pel Partit Socialista, s'ha publicat fa poques setmanes la convocatòria d'ajudes individuals per fomentar l'escolarització 0-3 en què donen 165 milions d'euros per al curs 2018-2019, això també ens hauria de fer pensar.

I fins i tot a la Comunitat de Madrid, governada pel Partit Popular, amb la taxa d'increment poblacional més elevada de l'Estat, ho dic perquè de vegades el conseller Marc em respon amb el tema de la demografia dient que som una comunitat que demogràficament incrementa any rere any, la Comunitat de Madrid és la comunitat d'increment poblacional més elevada, manté l'aportació del 33,8 dels costos de les escoletes municipals amb liquidacions mensuals. És a dir, això és independent totalment de qui governi, això vol dir que hi ha un model d'escoleta 0-3 que es pot encetar independentment del color polític.

Volem, per tant, que el Govern de les Illes Balears faci una passa molt important en el camí que ja va encetar, -vostè no hi era abans quan he començat dient que no venia aquí a dir que no s'hagi fet res durant aquesta legislatura-, i torn a dir que hem de continuar caminant en aquest camí que ja s'ha començat per tal de garantir les condicions educatives adequades als tres primers anys de vida dels infants de les Illes per ampliar l'oferta d'escoletes infantils públiques de primer cicle d'educació.

I això ho fem perquè pensam que cada vegada més ciutadans i ciutadanes de la nostra comunitat autònoma han de començar el seu camí educatiu en condicions d'igualtat, en condicions d'equitat i no com ara que veiem que... tenim detectades almanco 170 guarderies que ni tan sols aconsegueixen les condicions mínimes.

Per tot això, presentam aquests deu punts, hem vist també, i després de les diferents presentacions parlarem de les esmenes presentades per la resta de grups i parlarem de com podem fer que aquesta iniciativa, que és una iniciativa bona perquè tothom pugui sortir endavant, però per això deia que presentam aquests deu punts en els quals no només instam el Govern de les Illes Balears, sinó també el Govern de l'Estat, en el primer punt, per tal que faci una aposta clara, valenta i ferma i inverteixi 6 milions d'euros per tal de crear 1.000 noves places... en aquesta educació 0-3.

També pensam que la qüestió que Can Nebot d'Eivissa, de Sant Josep, continui durant set anys tancada és una qüestió que s'hauria de resoldre per al curs vinent. Pensam que si tenim tres escoles públiques, tres escoles de titularitat de la Conselleria d'Educació, una a Mallorca, dues a Menorca, per què no poder obrir-ne una també a Eivissa? Seria una solució que es podria plantejar des de ja i crear també les sinèrgies necessàries amb les institucions involucrades.

Després plantejam també que per a aquest curs s'estableixi un mòdul de 5.000 € per aula que és el 10% dels costos totals de funcionament a la xarxa d'escoles públiques i que, per a l'any que ve, a la negociació pressupostària puguem entre totes fer un esforç perquè aquest mòdul sigui de 7.500 € per aula. Això constitueix el 15% dels costos totals de funcionament.

També en el tema de les beques menjador, que ja ho he explicat abans, plantejam un mòdul de sosteniment d'un 5% de les unitats que disposin de menjador i plantejam així mateix al punt 6 de la moció que s'inclogui la convocatòria ordinària d'ajuts de menjador dels infants 0-3 als centres públics per al curs 2018-2019.

Plantejam també al punt 7 la compensació del 50% dels ajuts individuals als titulars de centres públics que hagin concedit a les famílies dels alumnes fins a un màxim de 500 euros per alumne. I, així mateix, tenim en compte els centres d'educació infantil que no són centres públics, són centres privats, ajudes individuals per escolaritzar infants en situació econòmica vulnerable. Pensam que també és important tenir en compte això.

I després hi ha un dèficit, que és conegut, quant als equips d'atenció primerenca, els EAP. Per totes les illes es parla molt d'això, que hi ha una mancança importantíssima en aquest sentit, i pensam que tant els orientadors educatius, no només en centres públics, sinó també en centres d'educació infantil privats, i fins i tot no autoritzats perquè és molt important la feina de detecció primerenca que es pugui fer d'aquests infants amb necessitats, també de PT i AL, es faci una aposta molt més ferma, molt més clara per part d'aquest govern per incrementar el nombre de professionals fins a arribar a un total de 84.

I finalment, després de vuitanta i busques de dies aquesta comissió tècnica s'ha convocat. Pensam que es podria haver convocat molt més aviat i també plantejam la necessitat que la Comissió de planificació i la Comissió de coordinació

educatives es convoquin independentment d'aquesta altra comissió tècnica que -com hem dit- ha trigat més de 80 dies a convocar-se.

Amb això acab, després al torn de rèplica podré parlar també de les esmenes que acceptam i en donaré els arguments, només m'agradaria acabar dient que aquest govern és en certa mesura també responsable que quan acabem la legislatura l'educació dels nostres nins i nines en aquesta etapa 0-3 hagi millorat de manera substancial.

En altres etapes es fa un esforç, s'han fet canvis; en aquesta etapa pensam que encara es pot fer més i per això presentam aquesta moció.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Passam a la intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. [5117](#), [5118](#), [5119](#), [5120](#), [5121](#), [5122](#) i [5123/18](#). Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres des del Partit Popular consideram positiu que es facin propostes i debats sobre l'etapa educativa 0-3 anys, en primer lloc, per la importància que els primers anys de vida tenen per a l'educació dels nins i també per la conciliació de les mares i pares i, per tant, la responsabilitat que tenim els polítics d'oferir el millor servei i les màximes oportunitats a totes les famílies per decidir com abordar aquests anys.

Després també perquè aquesta legislatura s'ha posat de manifest un problema i una preocupació i és com afrontar la realitat dual d'escoles i guarderies, així com d'altres instal·lacions no autoritzades i que el Govern no ha sabut solucionar ni donar una resposta ni una regulació, sinó que ho ha deixat en mans d'una comissió d'estudi que, la veritat, per molt bona voluntat que tenguim, podrà fer estudis, podrà fer observacions, podrà donar consells, però passarà la legislatura sense poder donar una sortida clara precisament perquè no disposa d'aquelles competències executives que té la Conselleria de Serveis Socials o la Conselleria d'Educació, que eren les responsables directes d'abordar aquesta qüestió.

En tot cas obrim aquest debat de la mà d'una moció de Podem i ens sembla que val la pena tractar-ho per instar el Govern a algunes actuacions concretes que avui en dia no funcionen i que es poden millorar.

Nosaltres hem presentat una sèrie d'esmenes, la primera al punt 1, amb la voluntat de centrar el debat del que competeix al Govern d'Espanya en aquest tema. Ens sembla incoherent demanar al Govern Rajoy que consigni una partida pressupostària al 2018 quan els pressuposts generals de

l'Estat ja no depenen del Govern, sinó que estan en mans dels diferents grups parlamentaris i quan tan sols es manifesta la intenció de negociar i aprovar els pressuposts estatals. El que s'hauria de fer per part del grup proposant Podem és presentar esmenes positives a Madrid en aquest sentit, no aquí on el marc d'actuació no és el corresponent i votar a favor dels pressuposts estatals.

(Remor de veus)

Ben igual que el Partit Socialista i MÉS, que fan esmenes al pressupost general de l'Estat que després no suporten, i bloquegen la feina del pacte, no estan asseguts al pacte i bloquegen aquesta feina.

Per tant, seria més productiu que retirassin aquest punt, Sra. Camargo, i el presentassin als seus diputats estatals, això és el que opina el Partit Popular, -Sr. Jarabo, si no li sap greu i si realment volen aquestes millores. Crec que farien un favor a tots els pares de Balears i d'Espanya en general.

(Remor de veus)

Si ha de servir per convèncer-los els recordaré que el pressupost estatal previst per a l'any 2018 és positiu en molts d'aspectes, ascendeix a 2.600 milions d'euros, un 33,7% més que l'any passat, i té algunes millores com 318 milions per a accions de reforç i millora de qualitat educativa, un rècord al sistema de beques amb 1.575 milions d'euros o 50 milions per a ajudes de llibres i material didàctic.

En tot cas, hem presentat una esmena de substitució perquè considerem que no es poden donar lliçons a un govern del Partit Popular en matèria de pressuposts educatius si després la proposta surt d'aquells partits que no s'asseuen a negociar precisament totes aquestes quanties quan a més s'ha posat damunt la taula el 5% de finançament que es reclamava.

Després, presentem una sèrie d'esmenes de millora als punts 3 i 4, la voluntat de garantir la no-discriminació de les famílies de nins que vagin a escoles privades autoritzades a Balears, perquè ha quedat demostrat que hi ha una xarxa d'educació infantil privada que durant els deu anys d'implantació del decret de regulació són centres educatius amb els mateixos requisits que els centres públics. Quan es va aprovar el decret se'ls varen exigir aquests mateixos requisits precisament perquè formassin part del sistema d'educació infantil, amb la voluntat que a mesura que es pogués entrarien a formar part de forma oficial d'aquest sistema, i avui en dia és una promesa pendent.

Són centres implantats a les barriades, que faciliten la vida a les famílies, faciliten la conciliació, a part de la labor educativa tan important que fan. Si l'administració les reconegué com a tals i utilitzàs els recursos públics de forma equitativa en tots els centres mitjançant les ajudes necessàries, ajudes, beques, bons, el que es consideri, per al seu sosteniment i per a les famílies, es podrien aprofitar les vacants d'aquests centres mitjançant convenis de col·laboració, per exemple, que permetrien rebaixar les

quotes, o mitjançant ajudes directes als pares. En tot cas arribarien beneficis a les famílies i als nins, i es compliria el principi d'igualtat i de preu entre totes les escoles. No oblidem que hi ha 87 centres autoritzats a Balears, complementaris dels centres públics; per tant són molts que són col·laboradors d'aquesta xarxa pública.

Dues esmenes als punts 5 i 6, referents al servei de menjador. També el que pretenen és aconseguir l'equitat i l'equilibri entre les dues xarxes. Si tenim una xarxa col·laboradora ha de tenir els mateixos serveis perquè tots els nins i les nines se'n puguin beneficiar, i en aquest cas considerem que s'ha de fer viable el servei de menjador i tots els nins han de tenir accés a menjar a l'escola i tots els pares a accedir a aquests ajuts per tenir fills escolaritzats; si no seria una discriminació excloure'ls de primeres, sense valorar si compleixen o no uns requisits individuals objectius per part de les famílies afectades.

Voluntat equivalent tenim a l'esmena al punt 9, perquè pretén que els equips d'atenció primerenca puguin prestar la mateixa atenció a tots els centres d'infantil, siguin públics o privats. Per què, ens demanam, els nins d'unes famílies han de tenir més o menys orientadors que els altres, o PT, o AL?, sinó que dependrà de les necessitats dels nins i de les necessitats de les famílies, no de dues xarxes que en definitiva són col·laboradores. No poden dependre aquestes necessitats ni del projecte del centre o del seu sosteniment, sinó de circumstàncies personals individuals, i el contrari seria una posició injustificada, sobretot, com deim, perquè els centres privats, en definitiva, supleixen les places que sabem tots que falten a les escoles públiques. Hi ha famílies que trien el centre i altres que no trien el centre, sinó que duen els nins on poden, on els queda més a prop de ca seva o de la feina, o on troben plaça per al seu fill; com que això és una realitat i no hi ha nins que siguin ni més macos, ni més lletjos, ni més llestos ni menys, tots són nins que tenen necessitats, s'ha d'ajudar a tots.

Al punt 10, els representants de la xarxa infantil privada també han de formar part, considerem, de les comissions de planificació i coordinació, i en aquest sentit se'ns ha traslladat que a vegades són convidats a aquestes reunions però no en formen part. Aquí si és necessari arribar a un consens nosaltres proposaríem que en puguin formar part dos representants d'aquesta xarxa privada; hem posat representants a l'esmena; serien, concretant, dos representants.

Després hem afegit una esmena, o hem presentat, perdó, una esmena d'addició específica per al municipi de Palma perquè som conscients de la mancança de 500 places d'infantil, i pensam que no hem de donar l'esquena a aquesta realitat. Ho vàrem advertir en el debat de pressuposts i vàrem presentar una esmena d'afectació per a la dotació de places específicament per a això que en aquell moment se'ns va rebutjar per part dels partits del pacte i dels que hi donen suport. Esperam que ara, si hi ha aquesta sensibilitat del 0-3 de forma real es pugui acceptar aquesta proposta, ja que la realitat és que a Palma només hi ha 14 centres públics i l'educació infantil subsisteix gràcies al fet que hi ha 45 centres privats

que hi col·laboren. Per tant és de justícia realment tenir-los en compte per disminuir la llista d'espera, que s'afavoreixi als pares poder triar l'escoleta, i a més que els costi el mateix que a un altre quan la situació econòmica per ventura és la mateixa, també.

Finalment comentarem que la posada en marxa de l'escoleta Can Nebot consideram que és una proposta positiva, que es posi en marxa ja d'una vegada, si ha de ser per part del Govern per part del Govern, bàsicament perquè nosaltres ho hem demanat per activa i per passiva; hem fet preguntes, la Sra. Ramon ha fet preguntes al conseller que ens ha contestat amb evasives; hem fet esmenes pressupostàries, pressupost rere pressupost, que sempre se'ns han rebutjat. Si ara es proposa per part del Grup Podem nosaltres evidentment votarem a favor perquè estan donant la raó a aquelles peticions que el Grup Parlamentari Popular, mitjançant els seus representants d'Eivissa, ha demanat any rere any en aquest parlament. I de passada, a part de dir-los que consideram que és positiva i per tant votarem a favor, aprofito per demanar-los que donin una estirada d'orelles als seus companys d'Eivissa, on governen, perquè ni consell ni Govern en tres anys a Eivissa no han aconseguit desbloquejar, tenint 1.350 milions d'euros més, tenint la possibilitat de debatre això a nivell estatal amb un pacte nacional, no han aconseguit desbloquejar aquesta situació.

(Remor de veus)

Tres anys que governen...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

... ens podrà posar excuses que el Partit Popular, l'any 2011, però som a l'any 2018 i seguim...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. RIERA I MARTOS:

...en la mateixa situació. Nosaltres ho hem demanat des de l'oposició; ho haguessin demanat des de l'oposició, també, ho haguessin demanat vostès des de l'oposició i potser se'ls hauria fet més cas. El que passa és que nosaltres ho hem demanat. Si ara es posa damunt la taula hi estam d'acord perquè és el que venim reclamant des del Partit Popular des d'Eivissa.

I a la resta de punts, 7 i 8, votarem a favor; pensam que el pretenen és col·laborar en el sosteniment de les ajudes municipals a les escoles, pensam que és positiu, són centres que també són difícils de mantenir, així com ajudar els infants en situació econòmica vulnerable, i en aquest darrer punt hem d'agrair a més que és una redacció que no diferencia escoles

públiques ni privades, sinó tota una xarxa 0-3 que necessiten els nins, que necessiten els pares, i que dependrà en tot cas de les condicions econòmiques o personals que tenguin aquesta família o l'entorn familiar que acompanya el nin.

En aquest sentit esperam que aquestes diferents propostes, amb aquestes explicacions que hem donat, puguin sortir endavant, així com les nostres esmenes. En tot cas demanariem, Sr. President, votació separada de cada punt.

Gràcies, diputats, i gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Passam al torn d'intervencions dels grups parlamentaris que han presentat conjuntament les esmenes RGE núm. [5190](#), [5191](#), [5192](#), [5193](#), [5194](#) i [5195/18](#). Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, públic assistent. Venim avui a parlar d'educació infantil, parlo d'educació infantil com una etapa bàsica, queda palès que la formació bàsica inicial es desenvolupa durant aquest període, per tant la formació i l'educació en aquest període és imprescindible, i s'ha d'iniciar l'aprenentatge des d'un primer moment de la vida fins a l'adolescència. L'etapa d'educació infantil 0-6, ja s'ha dit moltes vegades, és fonamental en el desenvolupament sensorial, cognitiu, afectiu, de relació, i per tant és durant tota aquesta etapa que s'adquireixen totes aquelles capacitats i habilitats que...

La implantació de l'escolarització 3 a 6 a dia d'avui pensam que a les Illes Balears ja està més que establerta, tenim una plena escolarització 3 a 6; per tant malgrat no ser obligatòria podem dir que tenim una escolarització del 100%, i el desenvolupament de les escoles per acollir 0-3 ha tingut un devenir una mica llarg. Està clar que mitjançant el Pla Educa 3 es va impulsar, per part d'un govern socialista, es va impulsar l'aparició de la xarxa d'escoles d'educació infantil; gràcies a aquest pla Educa 3 és el pla que fa que es comencin a multiplicar-se les places públiques d'educació infantil 0-3, i per tant pensam que a l'hora de construir noves places s'hauria de seguir amb aquesta tònica, és a dir, un impuls per part de (...).

Ara bé, després d'haver deixat clar que l'etapa d'infantil és cabdal, repassem una mica què ha passat. L'etapa d'infantil durant la legislatura anterior va tenir una davallada total i absoluta; després jo estic molt content que vingui la Sra. Riera aquí i que digui que està entusiasmada amb les noves iniciatives de l'educació infantil. Amb això només queda clar el doble discurs que utilitza el Partit Popular, que quan governa diu no, i quan no governa diu que d'acord, beníssim. Durant la legislatura anterior el Partit Popular va acabar amb el Pla Educa 3; és a dir, tota la construcció de noves places

escolars d'educació infantil 0-3 es va eliminar per l'eliminació del Pla Educa 3. S'està implantant el de guarderia, és a dir, això l'únic que fa és desenvolupar una xarxa paral·lela de guarderies de caràcter privat, però no assegura el desenvolupament del sistema pública. També veiem com la legislatura anterior l'IEPI es va veure reduït a la mínima expressió; per això em sorprèn moltíssim veure aquí que la Sra. Riera diu que està encantadíssima, quan la legislatura anterior va passar a invertir 0 euros. És vergonyós que el Partit Popular l'any 2015 no va pressupostar ni un euro en educació infantil, va pressupostar 0 euros. Però és que el govern del Partit Popular del Sr. Rajoy ha pressupostat 0 euros, també. Això què vol dir?, que l'interès per l'educació infantil és zero, el Partit Popular té un interès per l'educació infantil de zero.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Dit això... dit això, ara canviem, ara arriba la legislatura a partir de 2015 i veiem com es canvien les coses. A partir d'aquí, què ha passat des de 2015-2016? Hi ha hagut un creixement de places important, hi ha hagut una consolidació de les places existents i el retorn de les ajudes als ajuntaments per poder sostenir aquestes places, hi ha hagut activitats de capacitació i de formació per a famílies i docents per donar importància a l'educació infantil, i hi ha hagut un augment del suport a les necessitats educatives especials i un augment del reforç dels EAP; s'han retornat les ajudes dels 4.000 euros per aula per poder contribuir al manteniment; s'han augmentat significativament els pressupostos; hem passat de 50 professionals a l'EAP a 66 professionals, és a dir, hi ha hagut un augment molt important de l'atenció i la detecció primerenca de situacions en educació infantil que es poden...

Ara bé, som ara a dia d'avui i arriba aquesta moció, i el que veiem és que per part del Consolat s'ha retornat al diàleg que no hi havia anteriorment, i s'ha creat la Comissió Tècnica per poder establir com serà el full de ruta de l'educació infantil. A la moció, per tant, la moció que ens presenta avui el Grup Podem, no podem dir més que hi estam totalment d'acord, perquè l'educació infantil és una etapa educativa i per tant s'ha d'impulsar, ja ho hem fet en altres etapes i no pot ser menys, però el que està clar és que a dia d'avui tenim un problema pressupostari, tenim un problema pressupostari que no podem arribar a tothom, no podem arribar a tot i hem de prioritzar. Per tant el que proposo des d'aquí és anar a poc a poc però intentar anar tots junts per poder avançar en l'educació infantil; anar a poc a poc però anar atenent els infants cada vegada més. Per això hem presentat les nostres esmenes. Les nostres esmenes el que fan és, una, establir uns mínims de finançament; nosaltres el que volem és assegurar, amb la nostra esmena, assegura un mínim de 5.000 euros des del proper curs i per a la resta de cursos als ajuntaments i als centres d'educació infantil, és a dir, hem de finançar el servei però també hem d'assegurar als ajuntaments i a tots aquells que gestionen aquest servei que la comunitat autònoma es compromet a finançar sempre aquest servei, i no anar de manera erràtica, que no passi com... També amb les nostres esmenes el que fem és establir uns mínims de personal i seguir augmentant, com hem fet fins ara, en relació amb els (...).

Respecte de l'escoleta de Can Nebot, respecte de l'escoleta de Can Nebot, jo com a eivissenc vull fer una reflexió més acurada, perquè aquí la culpa és de tots, aquí la culpa és absolutament de tots. El Partit Popular es va trobar una escoleta acabada i que no va ser capaç d'obrir; ho sent molt però és així, el Partit Popular no va ser capaç d'obrir l'escoleta, i la prova està... i la prova està en el fet que l'escoleta està tancada; per tant el Partit Popular no va saber obrir l'escoleta de Can Nebot, i això és el que s'ha de (...).

(Alguns aplaudiments)

El Partit Popular no va saber o no va voler, això és el que no sabem, perquè igual no va voler; per això no està oberta l'escoleta de Can Nebot. Després també és culpa del PSOE, jo ho dic; i també és culpa de Podem i també és culpa de Guanyem, perquè l'escoleta fa tres anys que nosaltres governam i no s'ha obert. Per què no s'ha obert?, no ho sabem, perquè jo també el que dic és que -i per això hem presentat la nostra esmena- l'escoleta de Can Nebot és una més de les que té el consell insular; el consell insular té tres escoletes obertes, per tant si en té tres per què no en pot tenir quatre?, és el que jo em pregunto. Per tant jo crec que una infraestructura com és l'escoleta de Can Nebot hauria d'estar oberta des de fa molt de temps, i el que passa és que no s'ha estat capaç de resoldre ni gestionar la seva obertura. Per tant nosaltres ara amb la nostra esmena el que fem és intentar ajudar i facilitar tot allò que sigui per poder obrir-la. Al final potser és el Govern el que ho haurà d'assumir per poder resoldre la ineficàcia que hem tingut en les gestions realitzades fins ara, que ha estat que l'escoleta de Can Nebot està tancada. Per tant nosaltres el que volem és tirar endavant.

Respecte de les ajudes de menjador i de les diferents administracions, he de dir que aquestes ajudes que planteja jo considero que moltes d'elles són de caràcter social, per tant igual no se n'hauria de fer càrrec la Conselleria d'Educació sinó altres conselleries que estan més destinades a això.

I finalment he de dir que respecte del punt 10, que proposa avançar en la comissió, he de dir que hem presentat una esmena per poder introduir la feina de la Comissió Tècnica; si s'ha arribat a un acord amb la Plataforma 0-3 per crear una comissió tècnica nosaltres aquí el que hem de fer és donar a la comissió tècnica el pes que li correspon i permetre que les conclusions d'aquesta comissió tècnica puguin arribar a les altres comissions.

Respecte -i amb això acabo- respecte de les altres esmenes he de dir que, bé, el Partit Popular segueix amb la seva dèria de tornar a parlar únicament de la privada, de la privada, de la privada, i per tant nosaltres votaríem en contra en cas d'acceptar-la. Per tant res més. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Enric Casanova. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Agustina Vilaret.

LA SRA. VILARET I GONZÁLEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, públic, bon dia. Per començar he de dir que compartim totalment el model educatiu 0-3 que no sigui assistencial, és bàsic, fonamental per al desenvolupament humà, i aquesta educació està bé que sigui compartida entre pares i mares i els centres educatius en aquesta primera etapa, aquesta primera etapa de 0-3 que evidentment, per principis, creim que ha de ser educativa, universal i gratuïta, i per això consideram que sí, que s'hi ha de tenir molta cura. Per tant és un tema molt important.

Bé, si de cas com que és una mica complex anirem punt per punt. En el primer punt, on es reclama al Govern de l'Estat una partida dels pressupostos 2018 de 6 milions d'euros per a un programa específic d'ajudes de creació i consolidació de places d'educació infantil 0-3, i que signifiqui com a mínim la creació de 1.000 noves places, evidentment hi votarem a favor, hi estam totalment d'acord, perquè hem de recordar que el ministeri entre 2009 i 12 va destinar més de 13 milions a aquest fi, i es varen crear 1.775 places noves i se'n varen consolidar 834; però des de 2013 n'ha aportat 0, 0; és a dir, es varen crear més de 2.000, o es varen consolidar més de 2.000 places, però des del 2013, zero d'inversió. Per tant, sí que li donarem suport.

Respecte del segon punt, la posada en marxa de l'Escola de Can Nebot de Sant Josep de Sa Talaia, bé, hem fet una petita esmena, perquè l'edifici és de titularitat del Consell d'Eivissa i són ells els que haurien de liderar l'obertura, i no el Govern, però és evident que ens agrada i que ens agradaria que s'inauguràs el proper curs.

Respecte del punt 3, que es fa una demanda de l'augment del mòdul d'ajuda que el Govern dóna per a la sostenibilitat de la xarxa d'escoles públiques als ajuntaments, que marca que per al 2017-2018 ha de ser de 5.000 euros, i en aquests moments és de 3.000, per tant suposa un gran increment de 2.000 euros, és evident que no està pressupostat, per tant, sense estar pressupostat no veiem viable aquest punt.

Sí que està relacionat amb l'anterior, perdonau, amb el posterior, que diu el punt 4 que per al 2018 hauria de ser de 7.500. Bé, creiem que les coses haurien de ser una mica progressives i nosaltres hem fet una esmena que, per al curs 18-19, allà on es pot pressupostar sigui de 5.000, però és evident que volem l'increment i que desitgem que aquests nins es trobin millor atesos.

Ara passam, si de cas, una mica en bloc, als punts 5, 6 i 7, els quals fan referència als ajuts que ja donen els serveis socials de l'ajuntament, com ajudes a menjador escolar; és a dir que això ja ho fan els serveis socials. Si de cas, al punt 6 hem fet una esmena, de substitució, la qual, si s'aprova, diria que "El Parlament insta el Govern de les Illes Balears a col·laborar amb els ajuntaments per fer un cens dels alumnes subvencionats al menjador i de les quanties destinades pels seus serveis socials a tal efecte, per poder tenir un coneixement de la situació", d'acord?

Recordar que les escoles públiques són majoritàriament municipals, per tant les infraestructures, personal i la gestió és d'ús municipal i tenen els seus serveis socials.

En el punt 8, que parla que el Govern convoqui ajudes individuals per a l'escolarització del curs 18-19 per a infants en situació econòmica vulnerable, i és clar que sí que volem ajudar les famílies amb més problemes, la gent més vulnerable, però alerta amb aquest punt, perquè també, d'aquesta manera podem demanar també que se subvencionin les escoles privades, i la Sra. Camargo ha parlat d'equitat, i el més important és que el que s'ha de fer és crear més escoles públiques 0-3, més escoles públiques 0-3. Això ja a una PNL de MÉS per Menorca fa un parell de mesos, que jo no hi era, es va crear una comissió.

I és cert que es necessita la implicació de totes les administracions, ajuntaments i consells, i hem d'anar alerta a no crear tantes xarxes d'escoles com institucions hi hagi.

Per tant, sí, però alerta que també són els serveis socials dels ajuntaments els que atenen les famílies i coneixen els seus problemes i els que donen els ajuts, però és evident que també volem la seva protecció.

Respecte del punt 9, que hi fem una esmena perquè, és clar, Podem marca d'una manera molt concreta com dotar els equips d'atenció primerenca i nosaltres considerem que sí que s'han d'augmentar aquestes dotacions, però amb uns criteris objectius que la Conselleria ha de negociar, per tant fem una petita esmena i també fem una petita referència, aquesta legislatura s'ha passat de 50 a 65 el personal dels equips d'atenció primerenca, per tant, s'hamillorat i s'ha de continuar millorant.

El punt 10 parla de convocar la Comissió de planificació i la de coordinació educativa, de manera urgent. Ens sembla correcte convocar-la, encara que també podria ser convocada, una vegada acabada la feina d'aquesta comissió tècnica d'educació infantil 0-3, però bé, s'ha de convocar.

I el que s'ha de fer per sobre de tot és ampliar la xarxa d'escoles 0-3 pública, ara bé, per a això s'hauria de fer feina en un parell d'aspectes: primer, recuperar el Pla Educa 3, que el ministeri va suspendre des del 2012, i recordau que es varen crear i consolidar unes 2.500 places amb aquesta intenció. Dos, s'haurien d'eliminar les barreres en els ajuntaments, la regla de despesa, la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, la famosa llei Montoro, que no deixa als ajuntaments ni ampliar plantilles ni fer despeses dels doblers que ells tenen, ja que són també els ajuntaments competents en aquest aspecte.

I també recordar que la Conselleria d'Educació i Universitat ha fet una inversió històrica en escoles, en el 2016, perdona, 2007-2011 es varen invertir prop de 3 milions, 2.931.000; a la legislatura 2011-2015, la conselleria invertí prop d'1 milió, és a dir, de 3 es va baixar a 1 milió, no va arribar, a 970.000; i que del 2016 al 2018 seran més de 5 els milions invertits en 0-3, per tant s'ha fet una gran aposta. La

conselleria ja ha fet i fa un gran esforç per augmentar les places de la xarxa pública de les escoles 0-3, concretament a Eivissa també treballa per la sostenibilitat de les places en funcionament, inverteix en activitats d'enfortiment de les capacitats educatives i dona suport, més que mai, als alumnes amb necessitats educatives.

Aquí també, un altre factor que hi juga molt, és un major finançament en educació, que seria necessari per poder millorar la xarxa d'escoles de 0-3 anys i tota l'educació de totes les Illes Balears.

Per tant, senyors del PP, aquí hi ha un parell de milions d'aquells que vostès no veuen mai, de l'increment, com la Conselleria d'Educació ha incrementat 150 milions en educació, aquells milions que mai no troben ni saben aquí en poden trobar un parell, tant dins educació 0-3, 5 milions, com els 935 que suposen 150 milions d'euros d'increment d'educació en aquestes Illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vilaret. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per defensar les esmenes RGE núm. 5224, 5225 i 5226/18, té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, diputades, diputats. Bé, la posició de MÉS per Menorca, en aquest sentit, crec que es resumiria molt si un mira el monogràfic Pissarra, que va publicar l'STEL, precisament, quasi podríem dir que és un monogràfic de 0-3, i parlava sobre els 0-3 anys, evolució i objectius d'una etapa educativa cabdal, si un es llegeix aquest monogràfic, doncs d'aquí podrà recollir més o menys l'esperit que ha inspirat l'actuació de MÉS per Menorca en aquesta etapa.

Jo entendria que aquesta moció, en certa manera, va en la línia de continuïtat de la proposició no de llei que es va aprovar dia 26 de febrer del 2018, amb nou punts, i que era, en certa manera, l'inici jo crec que d'una voluntat de donar resposta a un cert malestar, un cert malestar de la plataforma, del col·lectiu, del món 0-3. I jo crec que aquest malestar avui encara no s'ha resolt, és un cert malestar que no s'ha resolt perquè hi ha algunes qüestions que es recullen en aquesta proposició no de llei doncs que no s'han materialitzat amb el ritme que s'esperava.

Què deia aquella proposició no de llei? Bé, primer, dels nou punts, tres coses, bàsicament una, instava el Govern a no tramitar el decret que s'havia anomenat, de guarderies assistencials; en segon lloc, instava el Govern a crear una comissió tècnica de treball, que s'havia de constituir un mes després d'aquell acord, i no ha estat així, ha estat prou més

tard; i posteriorment, el tercer element era aprovar un pla d'atenció 0-3 anys, en el qual es demanava, en cert manera, un increment de l'esforç que ha de fer el Govern en l'atenció a aquesta etapa educativa de 0-3 anys, sense, perquè no s'ha dit mai, menysprear doncs l'esforç, també ingent, perquè parlem de dos universos absolutament diferents, de l'actual a l'anterior, però que la voluntat d'aquest nou univers és seguir avançant i millorar en aquesta atenció 0-3.

Som conscients que, i ho he sentit des de diferents portaveus, que la provisió de serveis d'educació i cura de la primera infància és, i així s'ha dit, clau per assegurar les oportunitats, la igualtat d'oportunitats socials de la primera infància i de les seves famílies, i que aquesta atenció té molt a veure amb protegir els infants, especialment aquells socialment més vulnerables. En aquest sentit, el Consell d'Europa, ja en el 2002, proposava unes referències de percentatge d'escolarització doncs que van servir de guió als diferents governs per travar l'escolarització de 0 a 3 anys, en concret establia una fita mínima del 33% dels infants menors de tres anys, escolaritzats, i un 90% per als de tres anys.

Encanvi, les darreres estadístiques oficials publicades que es refereixen al 2015, ens diuen que el nivell d'escolarització encara queda molt per assolir aquell objectiu, que es troba molt enrera, que és el 2002, en concret, al l'escolarització dels dos anys és del 55,4% i creiem que és una xifra, que, si la comparem amb la del País Basc, el 93%, o de Madrid, del 68%, comparada amb la de les Illes, que és del 28,6%, doncs ens indica que hi ha molta feina a fer.

Som a la cua, i miram les xifres, a la cua d'Europa i a la cua d'Espanya i aquest referent ens ha d'esperonar que hem de fer alguna cosa més. En aquest cas, crec que m'he de referir al model de Menorca, a aquest 28,6% d'escolarització doncs Menorca hi aporta molt, el 76% de la població menorquina de dos anys es troba escolaritzada. I com s'aconsegueix açò? Doncs no hi ha una fórmula màgica, sinó planificar, jo crec que l'eina bona és planificar. I per açò jo sempre dic: si Menorca ho va poder fer, estic convençut que a Illes Balears es pot fer. Açò era el 2002, quan els ajuntaments de Menorca començaven a fer els primers plans educatius 0-3 anys, i era el 2006 quan Menorca elaborava el primer mapa i pla educatiu 0-3 anys. Per açò avui tenim un percentatge d'escolarització i de qualitat educativa que jo crec que potser a algú podria servir d'esperó, de referent.

Per fer front a aquesta situació i als reptes que tenim, hi ha dos elements claus: un, sense cap dubte, és reivindicar, i ho hem de fer, i així es fa en el punt primer de la moció i també en els punts que s'han presentat amb modificacions a les esmenes, l'Estat té una obligació clara en implicar-se. I ho podem dir i ho podem repetir, però mentre no el podem esperar, per tant, tenim un segon element, que és el de planificar, el de gestionar. Sobretot, per reivindicar i planificar, però, ens falta també una altra cosa, tenir un model clar d'atenció als infants de 0 a tres a 3 anys, un model que sigui educatiu, que sigui integrador, que sigui accessible, que creï oportunitats, que permeti sortir als infants de l'espiral de la pobresa, que permeti detectar de forma primerenca els

dèficits dels infants, perquè està demostrat que és la millor manera de poder afrontar les situacions de risc i, en aquest sentit, nosaltres diem: no podem esperar.

Mentre, hem de fer un esforç, hem de gestionar el que tenim, però també hem de fer un esforç i incrementar el que tenim, incrementar complicitats, incrementar sinèrgies i incrementar en recursos. En quin sentit? Per una banda, en garantir prou places, crear places, s'ha dit aquí, sense cap dubte, és fonamental, doncs, crear places noves, però tal vegada també, com es va fer en el període 2007-2011, acompanyar aquelles guarderies o espais que tenim acompanyar-los perquè totes aquelles que vulguin es puguin convertir en places i espais i escoles educatives, per tant, acompanyar. Vull recordar que el 2003-2011 aquest acompanyament va donar com a resultat la creació de places educatives de més de 5.000 places educatives, crear places, sense cap dubte.

També incrementar la sostenibilitat, és evident que de la passada legislatura a aquesta hi ha un canvi, com deia, d'univers, qui ho pot posar en dubte!, però també és cert que el referent del 2010 encara no s'ha superat, que era el dels 4.000 euros per mòdul, per aula, i que avui encara s'ha d'avançar en aquesta direcció. Per què? Entre d'altres coses, perquè ara qui sosté les escoles són els ajuntaments, principalment els consells i les famílies. Quin paper hi vol jugar el Govern? Aquesta és la pregunta, quin paper i quin paper creiem que hi ha de jugar el Govern en el finançament, en el sosteniment de les escoles infantils? I nosaltres creiem que ha de ser una implicació major, més valenta.

I no em referiré a experiències que altres portaveus ja han esmentat, em referiré a les experiències que tenim, d'implicació, en el cas, per exemple, de Menorca, o a projeccions que es fan des d'altres instàncies. Jo vull recordar que no fa massa, el març del 2018, el Congrés dels Diputats aprovava una proposició del Partit Socialista, amb les esmenes d'altres grups, en la qual es deia que s'havia d'introduir un sistema de compensació de beques contra les desigualtats socials; establir unes ràtios, Déu n'hi do, quines ràtios!, 4 nadons per adult, 4 nadons per adult; 6 fillets o filletes de més d'un a dos anys per adult, és a dir, establia uns ideals, ideals que jo compartiria totalment, però que marca un horitzó que (...) aquest horitzó doncs ens queda molta implicació, sense cap dubte.

També fa falta un element clau d'equitat, que són aquestes propostes dels punts 5, 6, 7 i 8 que fan referència als ajuts per a l'escolarització i als ajuts per als menjadors escolars, que també són, sense cap dubte, fonamentals, i tenim altres experiències.

I finalment, els equips d'atenció primerenca que, com deia, són fonamentals, són claus per detectar i atendre el més prest possible els infants amb dificultats. En definitiva, un pla d'atenció educativa que aposti clarament per l'equitat.

Com deia, una referència és la sostenibilitat, està clar: què suposaria incrementar de 3.000 a 4.000 a 5.000 a 7.500 euros

per unitat, doncs 7.500, que és el que inclou la moció, suposaria incrementar un poc més de 2 milions d'euros, 2.178.000 euros. És una aportació que no es pot assumir? Nosaltres creiem que sí que es pot assumir, una altra cosa és el tema d'afectar el pressupost d'enguany, bé, aquesta és una altra qüestió, que puc entendre les reticències i les dificultats, però de projecció del que volem que sigui la implicació del Govern en el sosteniment, ens sembla clar. Aquest increment no suposa tampoc cap desequilibri, suposa, simplement, arribar al 15% del cost d'una aula per al seu sosteniment.

Quant a les esmenes, molt breument, nosaltres les esmenes que fem, Sra. Camargo, bàsicament són de redacció i de deixar clars alguns aspectes, com, per exemple, que tal vegada algunes d'aquestes actuacions que es proposen, les quals nosaltres compartim, doncs necessiten algunes modificacions normatives que creiem que val la pena que s'incloguin en el redactat del punt i, per tant, introduïm aquesta referència.

I quant a les esmenes de la resta de grups, jo tampoc no tindrè temps, però dos apunts només: quant a la del Partit Popular, la 5118, que fa referència a incloure els centres privats autoritzats, quant als ajuts per al menjador, doncs compartiríem el plantejament que, bé, un infant si té dificultats per accedir al menjador, és igual si és d'una escola pública o és una escola privada autoritzada, no en canvi a la resta de punts, que creiem que s'han de marcar, que també inclou els centres privats autoritzats, que s'han de marcar dins un concepte de concertació; és a dir, aquí és l'administració pública qui ha d'establir uns mínims i si no té places suficients públiques, doncs, lògicament, pot concertar, per què no, amb centres privats, doncs aportant recursos, però establint quins són els criteris. I en aquesta línia hi estariem d'acord. Ara bé, concretant, la 5118 nosaltres la compartiríem, perquè creiem que és un aspecte clau d'equitat i que els infants que necessiten accedir a aquesta ajuda de menjador és igual, i la resta nosaltres les emmarcam dins un concepte de concertació.

També, en el punt 10, la 5120, es proposa dins la Comissió de planificació i coordinació, doncs que hi hagi un representant o dos, tampoc no hi tendríem cap problema.

Quant a les propostes del Partit Socialista i de MÉS per Mallorca, compartiríem l'esmena 5190, que afecta el punt 1, que és el mateix criteri, l'únic que passa que ho concreta en un conveni específic, la compartiríem.

O també compartiríem, i crec que aquí és l'element de debat,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, per favor, vagi acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... -sí, i acab-, de negociació, és el tema dels mòduls, és el punt 4, que en aquest cas serà la portaveu del Grup

Parlamentari Podem qui hauria de vehicular un poc aquesta possibilitat d'arribar a un acord respecte d'aquests dos punts que afecten el sosteniment.

I en aquest sentit, nosaltres sí que compartim el plantejament general d'aquesta moció i ens agradaria que, lògicament, s'arribés a un acord per al bé de l'educació 0-3, i que aquesta faci un avanç positiu, sòlid, i un avanç positiu cap a la qualitat educativa.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam al torn de fixar posicions, per al Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. S'ha de reconèixer, malgrat no sigui a totes les administracions per igual, que la xarxa educativa de 0 a 3 anys de les Illes Balears ha fet un gran esforç per modernitzar-se i adaptar-se als nous temps en les darreres dècades. Les escoles s'han reformat de dalt a baix amb programes, continguts, didàctiques i el seu personal s'ha actualitzat per enganxar-se a aquesta nova manera d'educar. Falta molta feina per fer, però s'ha de reconèixer que se n'ha feta.

Perquè sí, l'etapa de 0 a 3 no és merament assistencial ni de guarda, és una etapa imprescindible per al desenvolupament dels infants i, per tant, és una etapa on també s'educa en el sentit més ampli d'aquesta paraula. Amb tota la feina feta s'ha dignificat no només l'etapa 0-3 sinó també els professionals que l'exerceixen, motivats tant per les eines que aporta la innovació, com pels resultats reflectits en l'aprenentatge dels més petits. No obstant, no tot són flors i violes a 0-3, aquesta etapa s'ha vist sempre marcada per la seva no obligatorietat, la visió no educativa d'aquesta i per una manca de recursos que en molts casos han hagut d'assumir els ajuntaments. A més, l'esborrany del Decret de serveis assistencials i guarda d'infants va crear una alarma en el sector, atemorit per mor de l'enfocament de la normativa que creava una segona xarxa, en aquest cas, no educativa, sense comptar amb l'opinió dels professionals.

La tramitació de l'esborrany del decret, però, afortunadament, es va aturar el dia 26 de febrer, amb una proposició no de llei aprovada per unanimitat en comissió. Així mateix, també es va sol·licitar un major esforç econòmic en l'etapa de 0 a 3 per part d'aquest Govern de les Illes Balears i també per part del Govern d'Espanya; el reconeixement del 0-3 que fos com a una etapa educativa a tots els efectes amb la seva dotació econòmica pertinent. Amb això el que pretenem es que es converteixi en una oferta universal i gratuïta, com ja ho és a partir dels tres anys.

Faig referència a aquests dos punts en concret de la proposició no de llei perquè intuïm que la moció que presenta avui el Grup Parlamentari Podem va encaminada en aquest sentit, aniré comentant la postura del nostre grup respecte dels diversos punts.

En el punt 1 s'insta el Govern de l'Estat a consignar una partida en els pressuposts generals del 2018 per a la creació i consolidació de places, i és que és innegable que aquesta etapa educativa ha estat l'eterna oblidada de les institucions que han deixat en massa ocasions tot l'esforç econòmic en mans dels ajuntaments.

Pel que fa a l'escoleta de Can Nebot a Eivissa, no és ja que sigui urgent obrir-la, és que això es converteix en una història kafkiana, des que es va acabar la seva construcció el 2010, es troba tancada i ningú no n'ha assumit cap errada. En canvi, tothom ha fet via a repartir culpes, el Consell d'Eivissa, el Govern de les Illes, el Govern de Madrid, el PP, el PSOE, però mentrestant, l'escola que s'havia d'obrir el curs 2017-2018 es troba tancada i la temporada turística ha començat. Saben perfectament la falta que fa aquesta escola per als pares i mares treballadors de l'illa d'Eivissa i l'escoleta s'ha d'obrir ja.

En els punts 3 i 4 estam d'acord amb la necessitat d'anar augmentant de forma progressiva els mòduls per aula, sobretot, perquè, com deia abans, ajudar els ajuntaments que actualment s'han fet càrrec de tots els costos, tot i que molts han manifestat en moltes ocasions que amb prou feines poden fer front a aquesta despesa, és urgent.

En el punt 5, s'insta a incrementar el pressupost per a les escoles amb servei de menjador, un servei indispensable per fer passes cap a la conciliació laboral i familiar. Hi ha moltes famílies que no poden recollir a l'hora de dinar els nins i nines i el servei de menjador es fa indispensable, per tant veiem amb bons ulls aquest increment d'un 5% del mòdul de sosteniment d'aquells que tenen servei de menjador.

Així mateix, pensam que s'ha d'incloure en la convocatòria d'ajuts a menjador els infants de 0 a 3, d'una banda, perquè s'unifiquen els tràmits si es té un fill en una etapa de 0 a 3, i un altre, per exemple, a primària, eliminant la burocràcia pertinent. I d'altra banda, perquè és una qüestió d'ajuntar criteris que ara mateix són diferents, depenent de l'etapa, malgrat siguin per aconseguir el mateix fi, que, en aquest cas, és una ajuda per al servei de menjador.

En el punt 7, pensam que és capital, li hem dit al Govern moltes vegades, el municipalisme s'ha de practicar, no només predicar, i els ajuntaments no es poden fer càrrec de tots els costos, la conselleria ha de compensar, d'una manera o d'una altra, l'esforç que fan perquè cada família no pot arribar a assumir la despesa que comporta una escoleta. A més, està comprovat que no donar aquest tipus d'ajuda és contraproductiu, perquè provoca que hi hagi famílies que, si no reben ajuts, se'n vagin a centres no autoritzats, perquè allà paguen menys.

Igualment compartim els punts 8 i 9, d'aquest darrer m'agradaria assenyalar que la quota proposada a la moció per al curs 2018-2019 suposa menys de la meitat del personal d'atenció primerenca que tenen actualment els centres de 3-6; és a dir que, malgrat s'assumís aquesta quota, encara estaríem lluny en xifres de la següent etapa educativa. Però s'ha d'anar millorant en aquest sentit i per això s'han de dotar progressivament aquests equips, perquè fan una feina inestimable que beneficia no només els nins que tenen, particularment, sinó tots els companys de l'aula i també les mestres i educadores. Però perquè això sigui una realitat fa falta augmentar la plantilla, és a dir, contractar més gent, i el Sr. Marc ho sap, no es pot pretendre que l'atenció primerenca arribi a tots els centres si no es dota dels recursos humans i materials necessaris.

Per acabar, pensam que s'ha de reunir aquesta Comissió de planificació i la Comissió de coordinació educativa, així com també la Comissió tècnica de treball creada a la proposició no de llei per elaborar el vertader full de ruta que la xarxa 0-3.

És imprescindible que les institucions corresponguin als professionals en el seu esforç i avanç dels darrers anys. La Conselleria d'Educació de la Comunitat Valenciana ha demostrat que és possible amb l'Ordre del passat 16 de maig, que estableix la gratuïtat a 2-3 anys a les escoles municipals públiques i bonificacions a tots els centres autoritzats per als infants econòmicament vulnerables que no ocupin places gratuïtes. Demanam al Govern que estudiï aquesta ordre i també al Govern central que revisi la seva política econòmica envers els 0-3, és urgent donar una resposta a les demandes tant dels professionals del sector, com dels pares i mares, s'ha d'estendre la mà per fer feina plegats, en lloc de donar l'esquena a un sector tan important.

Amb referència a les esmenes que s'han presentat, les que fan referència al Grup Parlamentari Popular nosaltres pensam que tots els grups al Congrés dels Diputats haurien de ser a la Sots-comissió nacional per al Pacte Educatiu, igual que tots els grups haurien d'haver estat a la ponència que fem feina en aquest parlament, però això no lleva que l'Estat no pugui consignar partides per ajudar i consolidar les places de 0-3.

La resta d'esmenes que vostè planteja a nosaltres ens agradaria que es pogués ajudar tots els centres autoritzats d'educació infantil, perquè ajudaria tots els nins i nines que tenen problemes i necessiten ajuts.

Respecte de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, pensam que té la responsabilitat tant el Govern de l'Estat com el Govern autonòmic per fer feina en una educació de 0-3 de qualitat, i han de ser ambdós els que hi donin suport i facin una aposta clara amb partides específiques i, evidentment, sempre coordinat pel Govern autonòmic. Hi pot haver col·laboració amb el Consell d'Eivissa pel que fa a l'escoleta de Can Nebot, però el que importa és que a la fi s'obri aquesta escoleta.

Tampoc no veig malament que hi hagi una aportació mínima al mòdul per aula i que es pugui anar incrementant, dic això perquè els ajuntaments necessiten una estabilitat i no que

es doni ara sí, ara no, segons el que hi hagi, segons els interessos que tinguin, crec que és important anar cap a aquell 33% que sempre hem defensat des del nostre grup parlamentari, allà on hi hagi pares, ajuntaments i Govern implicats per igual.

Del tema de les ajudes per a menjador, pens que, així com es donen a partir dels tres anys, també s'han de poder donar als menors de tres anys des de la mateixa conselleria. Dels equips d'atenció primerenca, si no han de ser 84 i han de ser 77 o 81 no ens hi ficarem, el que pensam que és necessari és que hi hagi d'haver un compromís per augmentar aquesta dotació i que aposti per aquesta equitat.

I respecte de la 5195, pens igual que el que he dit a l'esmena del Partit Popular, una cosa no lleva l'altra, que s'hagi de fer feina en una comissió tècnica no lleva que s'hauria d'haver convocat aquesta Comissió de planificació i coordinació per reunir-se segons marca l'article 15 del Decret 131/2008.

I respecte de les esmenes del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, dic el mateix amb l'argument que he fet a la del PSOE i MÉS per Mallorca sobre un mínim que hi hagi, amb un compromís d'incrementar la partida, i evidentment que s'han de modificar totes les normatives que siguin necessàries que s'acompleixin en els punts aprovats.

Dit això, la Sra. Camargo ja ens explicarà les esmenes que accepta o no, però, en principi, si no contradiu amb l'explicació donada per mi mateixa, no tendrem problema en aprovar-les.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Gràcies, president, molt bon dia, vull donar la benvinguda també als membres del públic i d'una manera calorosa i més especial, si cal, al batle Josep Marí de Sant Josep de Sa Talaia i al conseller David Ribas, el conseller d'Educació i Patrimoni i Cultura d'Eivissa, que fa just (...), però bé, segur que tornarà.

Bé, dit això, nosaltres aprofitarem la nostra intervenció, i esper, Sr. President, que no sigui, o, com a mínim, que sigui generós igual que ho ha estat amb el Sr. Nel Martí, i em deixi un minutet més o dos, si fa falta, i començarem la nostra intervenció dient que respecte de la moció que presenta Podem, que és una moció evidentment interessant i que té un contingut crec que molt important per a tots nosaltres, però no deixa de cridar l'atenció un poquet el caràcter oportunista d'aquesta moció, i perdonin que els ho digui, saben que som una persona prou clara i prou directa, pel fet que a aquestes alçades presentin fins i tot esmenes que prevegin modificacions pressupostàries d'elevat impacte, és a dir, de

cents de milers d'euros d'impacte, quan ni tan sols s'han molestat a fer aquestes esmenes en la tramitació pressupostària.

Però bé, anem a fer el nostre posicionament. La importància de l'educació 0-3 és evident, no seré jo la que l'expliqui, perquè les intervencions que hi ha hagut precedents han estat molt clares respecte d'això, i és cert que el Govern de les Illes Balears va fer un esforç ja des del començament de legislatura per començar a recuperar algunes qüestions econòmiques que afecten les aportacions per aula als ajuntaments i que, en aquest cas, suposa que actualment es paguin 3.000 euros per aula. Ara bé, està clar que no és suficient, en això crec que hi estam tots d'acord, i que no és la millor de les situacions.

També està clar, i ha quedat clar, que manca un esforç pressupostari per donar assignacions directes a pares i a famílies, que finalment redunda en els alumnes i en la seva situació econòmica i familiar, i que és cap aquí que hem de primar els esforços, evidentment. I també queda clar que, per part del Govern central, no hi ha una política clara respecte d'aquesta qüestió i que també requereix una inversió important per ajudar les diferents autonomies i també per definir un poc quina ha de ser la política i la definició de les competències.

Per tant, nosaltres estam d'acord amb tota aquesta qüestió i amb el plantejament general, i així mateix, també estam d'acord que cal un esforç major i una major implicació i, sobretot, cal definir bé quina ha de ser la política del Govern en aquesta qüestió, perquè crec, sincerament, que aquesta qüestió a dia d'avui encara no està prou definida. I entenc que el Sr. Conseller m'ho admetrà com a una crítica constructiva, crec que cal fer-hi més feina.

Per altra banda, també no deixa de sobtar que havent-hi una comissió tècnica, hagi de ser el Parlament de les Illes Balears qui digui a la comissió tècnica a quines conclusions han d'arribar, a mi em sobta, i per això deia des d'un inici que trob un poquet oportunista aquesta moció de Podem, que, si bé comparteix amb un 90, 95%, crec que, com dic, no ha de ser el Parlament ni els grups parlamentaris que diguin a la comissió tècnica quines han de ser les conclusions de la seva feina. Per tant, jo entendre que la moció que resulti aprovada d'aquesta iniciativa de Podem, ha de ser, més que res, una guia orientativa que suporti i reforci, en tot cas, les conclusions a les quals arriba la comissió tècnica, que crec, per cert, que està convocada per a un període pràcticament breu de temps.

Respecte del posicionament nostre a les esmenes que s'han presentat. Si Podem no accepta cap de les esmenes que han presentat els altres grups, nosaltres votarem a favor de totes, de totes les que ha presentat Podem a la seva moció, excepte la relativa al punt 3, perquè, com els he dit, em sembla francament irresponsable que vostès presentin una esmena per afectar el pressupost present, és a dir, el pressupost del 2018, amb una partida que passa el mig milió d'euros. Per tant, no sé, vostès diguin al Govern què és el que volen deixar de fer i d'on ha de treure 500.000 euros o 600 o 700.000 euros per passar-

los a aquest punt. En tot cas, ja els ho dic, nosaltres això no ho suportarem.

Pel que fa a les esmenes de MÉS Mallorca i Partit Socialista les suportarem totes, si és que Podem les accepta, excepte la del punt 6, que fa referència a subvencions de menjador. I els diré per què? Perquè pensam, Sr. Casanova, que aquesta esmena, i Sra. Agustina, també, que aquesta esmena no defineix res, vull dir, és com a una declaració d'intencions, però finalment no acaba de definir res. Permetran que faci aquesta observació.

Pel que fa a les esmenes de MÉS per Menorca, si Podem decideix acceptar-les nosaltres les votarem a favor totes.

I pel que fa a les esmenes del Partit Popular, en principi no en suportarem cap, però hauríem de veure també què diu Podem respecte d'això, i si decideix incorporar-ne alguna, ho estudiarem en el seu moment.

Moltes gràcies. President, no farà falta que em doni dos minuts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Tur. Continuem amb el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente, *bon dia a tothom* de nuevo. Bueno, quiero felicitar a la diputada Laura Camargo y al Grupo Podemos por traer esta moción, pues la etapa 0-3 es una etapa que debe ser considerada como sagrada y la dejación política ante la misma nos retrata como sociedad.

Aprovecho y refuerzo el esfuerzo necesario que se ha de hacer para ampliar la red de *escoles* públicas, que ciudades como Palma...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

... que ciudades como Palma se encuentren con la necesidad de más de 500 plazas nuevas nos retrata como sociedad.

A sus señorías de Podemos les doy mi voto favorable a los diez puntos que articula esta moción para las mejoras en las políticas de la educación de 0-3. Y desde aquí quiero animar al resto de la cámara para que apoyen esta moción, no solo por su importancia, sino porque, además, hay un esfuerzo en concretar y cuantificar con números muy realistas, quizás yo diría casi paliativos, y ello puede que en breve nos obligue a futuras implementaciones de todos los aspectos que se ponen sobre la mesa con esta moción, pues, como todos sabemos, tenemos un gran déficit de recursos invertidos en esta materia, algo que encuentro intolerable y que me produce vergüenza,

ya que una sociedad donde se exhibe la opulencia, de tal manera como sucede en la sociedad balear, no debería faltar ni una plaza, ni un especialista para nuestros pequeños.

Con todo, en materia del diseño de nuestras políticas para la etapa de 0 a 3, quedan muchas cosas por seguir concretando desde todos los ámbitos. Desde el ámbito institucional, habría que apretar más en la concreción de los espacios y centros educativos, me refiero a la educación y control de sus infraestructuras y equipamientos. Además, con la creación o, en su caso, la remodelación o refuerzo de los servicios necesarios para dar el soporte necesario a la tarea educativa de esos centros del ámbito sociosanitario, psicopedagógico, etc.

Si desde las instituciones fueran capaces de apostar por una inversión de futuro altamente significativa en esta etapa fundamental del ser humano, también tendríamos que mejorar la oferta formativa de los profesionales en este campo, pues todos hemos leído en la prensa, recientemente, noticias horribles de niños encerrados en cuartos de castigo. Las inversiones presentes y futuras deben ser en infraestructuras, pero, además, también en formación humana para disponer de las personas cualificadas que se tienen que hacer cargo de esta apasionante tarea.

Sin este aspecto humano, difícilmente podría funcionar ninguna inversión. Es más, diría que, en primer lugar, la administración debe contemplar la acogida de los niños y las niñas de sus familias y la organización de los equipos docentes. Es más, aunque tengamos un personal altamente cualificado y preparado, que lo tenemos, no bastaría que tengan un alto conocimiento de las características de la etapa, sino que, especialmente, han de estar capacitados para establecer un buen vínculo afectivo, con un bagaje de actitudes personales que permitan establecer ese vínculo desde la escucha, la empatía, la contención y los límites y la seguridad física y emocional de los menores y sus familias.

Desde el ámbito social, se hace indispensable crear un estado no solo de opinión, sino básicamente de un conocimiento más profundo sobre las características de la etapa, de su importancia en el desarrollo de los niños y niñas, por tanto, de los adultos del futuro, y sobre el principio de oportunidad. Por ello, hay que acabar con las *escoles* meramente asistenciales y fomentar la transformación de las mismas a centros que hagan una labor educativa e integral.

Abro comillas, "Frente al conocimiento que hoy en día tenemos sobre esta primera etapa de la infancia, resulta totalmente anacrónico pensar que no se les deba dar, desde una perspectiva educativa, y en ningún caso solo desde una forma asistencial, podemos pensar, incluso, que desde una etapa, entendida de forma preventiva, justo por todo el peso específico y a menudo difícil de compensar en etapas posteriores, que tienen en la dimensión del crecimiento de los niños y niñas, si se pretende que este sea realmente un desarrollo integral. No puede ser simplemente asistencial, porque ello comportaría, una vez más, y en una nueva dirección, ampliar la perspectiva neoliberal de nuestra sociedad occidental, una perspectiva altamente contaminadora

de los criterios humanistas y de los valores sociales que se fundamentan en las relaciones basadas en el respeto, el reconocimiento de los otros y de la cooperación, en definitiva de la responsabilidad. No se trata solo de promover ayudas económicas a las familias, de facilitar que tanto padres como madres tengan acceso a las redes del mercado laboral, sino que se trata, incluso, de ayudar a las familias a encontrar la medida adecuada de su papel como padres, reforzando el gran valor educativo que tienen en una fase tan plástica, tan potencial y, a la vez, tan frágil, como son los tres primeros años de vida."

Estas palabras no son mías, son de Carles Parellada de la Universidad Autónoma de Barcelona, ya publicada en el 2003. Evidentemente, vamos muy por detrás de las necesidades que nos demanda la sociedad y de los conocimientos que la misma atesora, estamos en 2018 y los estudios científicos en la materia ya nos aleccionaban hace quince del enorme déficit que todavía hoy no hemos sabido responder a la altura de su importancia. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Passam al torn de paraula del grup proponent, té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, president. Bé, és força complicat tractar amb cinc minuts, recollir totes les propostes fetes a aquesta ocasió.

Vull començar agraint a tots els grups parlamentaris que s'hagin pres seriosament la nostra proposta i que hagin fet aportacions d'interès moltes, i ara es veurà que de tots els grups parlamentaris estam disposats a acceptar les aportacions que consideram que milloren el text inicial i, en aquest sentit, volia començar..., bé, volia començar abans de tot donant les gràcies per acompanyar-nos al batle de Sant Josep de Sa Talaia i a David Ribas, el conseller d'Eivissa, que abans no ho havia dit, gràcies per ser aquí.

I també volia continuar donant les gràcies al Grup MÉS per Menorca, per totes les seves esmenes que milloren...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

..., que milloren substancialment la forma del text i que pensam que és important que es puguin recollir tal com està.

I ara començaré amb el relat de l'acceptació o no acceptació de les esmenes de la resta de grups, però abans sí que m'agradaria dir a la Sra. Sílvia Tur que de cap manera no podem considerar que aquesta és una moció oportunista, quan parlam, justament, d'un canvi de paradigma, de venir d'una

possibilitat de crear un decret o un esborrany que s'havia posat en coneixement o que s'havia filtrat d'escoletes o que creava una doble xarxa de guarderies i escoletes, i ara parlem d'una cosa totalment diferent, és a dir, hi ha hagut un canvi de paradigma, hi ha hagut jo crec que una millora substancial, i el que nosaltres fem és caminar i contribuir a aquesta via que es va iniciar justament amb la proposició de MÉS per Menorca a la comissió.

Començaré dient, llavors, les esmenes acceptades i rebutjades, tractant de ser el més concisa i concreta possible, encara que després potser que demani un recés de cinc minuts a la Mesa, si així és possible.

L'esmena del Partit Popular al punt 1 no l'acceptam, la Sots-comissió d'educació al Parlament està liquidada en el Congrés dels Diputats, no és una qüestió de tots els grups polítics ni de la voluntat de tots, és una qüestió del governant d'aquest país, que es diu Sr. M. Rajoy, i de la mateixa manera que venc aquí a demanar compromís al Govern d'aquestes Illes, jo crec que vostès haurien de fer el mateix amb el Govern de l'Estat, que presideix el Sr. Rajoy, llavors, no acceptam aquesta esmena.

En canvi, sí que acceptam l'esmena al punt 6, perquè, com ha explicat bé també el Sr. Nel Martí, tothom té dret a menjar i els nins i nines de les escoletes concertades i privades també mengen, llavors, si les seves famílies no tenen els ingressos suficients, estic d'acord que en funció dels IPREM també puguin obtenir aquestes beques de menjador, llavors acceptam l'esmena al punt 6.

No així l'esmena al punt 9, la nostra proposta pensam que és més concisa, més precisa i també inclou els centres d'educació infantil, que és com s'anomenen en l'argot tècnic els centres de caire privat. Llavors, nosaltres consideram fins i tot també els centres no autoritzats, perquè pensam que la feina de detecció és absolutament necessària o especialment necessària en aquests centres no autoritzats.

Després, l'esmena d'addició al punt 10, estariem disposats a acceptar una transacció especificant la que vostè ha proposat, la transacció *in voce* que vostè ha proposat, estariem disposats a acceptar-la, "un màxim de dues persones representants d'aquests centres en aquesta comissió".

I després, pel que fa als punts 3, 4 i 5, pensam que el nostre punt 8 ja inclou els centres d'educació infantil que, com deia, són centres de caire privat, i especificam "en el cas de nins i nines amb situació econòmica de vulnerabilitat". No es donen, i també ho ha explicat molt bé el Sr. Nel Martí, no es donen ajudes en lloc a centres privats a fons perdut, sinó que es fan sempre via convenis de col·laboració. Llavors, mentre no hi hagi un acord de col·laboració, es beneficien mitjançant un servei, i aquestes propostes que fan vostès, o que fa vostè, Sra. Riera, no se sap ben bé com encaixarien en aquests convenis.

I respecte del nou punt, vostè tracta de treure o de portar aquí un conflicte que hi ha amb el tema de les escoletes a l'Ajuntament de Palma, i parla de bo escolar, nosaltres parlem

més d'ajuts, parlem de beques, és a dir, és una altra filosofia i pensam que no és una qüestió d'una moció parlamentària la situació aquesta que vostè tracta de portar aquí de l'Ajuntament de Palma. Llavors, no acceptam aquesta esmena.

Tractaré d'anar més ràpidament també a les esmenes de PSIB i MÉS per Mallorca. Acceptam l'esmena al punt 1, perquè és més concreta que la nostra i millora el text, llavors acceptam aquesta esmena.

Sobre l'esmena de Can Nebot em feia certa gràcia escoltar el Sr. Casanova fer els mateixos retrets al Partit Popular d'una situació que es podria replicar en el present, és a dir, governen en el Govern, governen en el consell, també tenen competències municipals, llavors el que no va fer el PP és el que ara tampoc no es fa. I es podria solucionar amb bona voluntat i amb una bona coordinació i amb un bon lideratge per part de la conselleria, per això estam oberts que això es pugui solucionar, com ha dit la Sra. Sureda i com han dit altres diputats, com més aviat millor, és a dir, el curs que ve.

Respecte del que ha dit la Sra. Tur, sobre la modificació pressupostària que suposa d'un pressupost que ja està aprovat, el punt 3, estam disposats a retirar aquest punt sempre i quan el punt 4, podem parlar d'alguna transacció, el punt 4 s'aprovi. És a dir, per a nosaltres és més important mirar cap al futur i millorar els pressuposts de l'any que ve, que no pas fer una modificació pressupostària dels d'enguany, però és molt important que l'aposta sigui ferma de cara a l'any que ve. Ara, en aquest recés negociarem.

El punt 6 no l'acceptam, ja tenim el punt 5 per a això.

I per mirar quants d'alumnes no poden pagar menjador, m'estimaria més fer una pregunta al conseller que no pas una moció, llavors no acceptam aquest punt.

El punt 9 no concreta res, el nostre punt és molt més precís, llavors no acceptam l'esmena al punt 9.

I del punt 10, ho ha dit molt bé la Sra. Sureda, són comissions que poden treballar de manera paral·lela i que no són excloents.

Esper haver estat el més clara possible, he anat ràpid, en tot cas, ara sí que m'agradaria demanar un recés de cinc minuts per tal de poder, en principi, acceptar totes les esmenes, ha estat la primera part que he dit.

Moltes gràcies a totes i a tots.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Camargo. Doncs, fem un poc de recés. Agrairia als portaveus que s'acostassin aquí, devora la lletrada major, per favor.

(*Pausa*)

EL SR. PRESIDENT:

Passarem a la votació. Hi ha hagut acord amb les votacions, tots tendríeu el mateix sentit de vot, per llegir tots els punts, o votam punt per punt?

Punt per punt. Doncs passam a la votació del punt 1, amb l'esmena 5190, del Partit Socialista i MÉS per Mallorca. Votam.

35 vots a favor; 17 en contra i cap abstenció.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

53 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

El punt 3 ha estat retirat.

Passam a la votació del punt 4, amb l'esmena 5192, del PSIB i MÉS per Mallorca, i la 5224, de MÉS per Menorca, amb la transacció incorporada. Votam.

34 vots a favor; cap en contra i 19 abstencions.

Passam a la votació del punt 5, amb l'esmena de MÉS per Menorca, la 5225. Votam.

18 vots a favor; cap en contra i 35 abstencions.

Passam a la votació del punt 6, amb l'esmena del Partit Popular, la 5118/18. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

Passam a la votació del punt 7, amb l'esmena de MÉS per Menorca, la 5226/18. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

Passam a la votació del punt 8. Votam.

35 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

Passam a la votació del punt 9. Votam.

34 vots a favor; cap en contra i 18 abstencions.

Passam a la votació del punt 10, amb l'esmena del Partit Popular, la 5120/18, amb la transacció incorporada. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 8405/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a ús de la llengua materna com a llengua vehicular per a alumnes amb necessitats educatives especials, amb problemes d'aprenentatge i/o de recent incorporació.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon a les proposicions no de llei i, en primer lloc,...

(Alguns aplaudiments)

... debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 8405/15, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a ús de la llengua materna com a llengua vehicular per als alumnes amb necessitats educatives i especials, amb problemes d'aprenentatge i/o de recent incorporació.

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos traemos hoy a este pleno una iniciativa cargada de sentido común y esperada por muchas familias...

(Remor de veus)

... porque atañe a lo máspreciado que tenemos los padres, que son nuestros hijos. La iniciativa se resume en dos puntos, instamos al Govern a acometer las reformas y las normativas necesarias para, en primer lugar, garantizar que en el caso de los alumnos con necesidades educativas especiales o con alguna dificultad específica de aprendizaje, se impartan en lengua materna al menos las materias o asignaturas troncales, siempre y cuando esta lengua materna sea cooficial... y la medida cuenta con la aprobación de los padres.

Y en segundo lugar, garantizar que en el caso de los alumnos de incorporación tardía al sistema educativo balear se impartan en lengua materna al menos las materias o asignaturas troncales, siempre y cuando esta lengua sea cooficial y la medida cuenta con la aprobación de los padres. Además, en este caso, la garantía debe mantenerse durante un mínimo de tres años.

Miren, para que ustedes comprendan la importancia de esta iniciativa, comentarles que las necesidades educativas especiales engloba a los niños que tienen importantes dificultades en el aprendizaje debido a diversos motivos, entre los que podríamos destacar alumnos con un problema de salud, que puede afectar a su desarrollo cognitivo, como puede ser la espina bífida, o alumnos con alguna diversidad funcional, como, por ejemplo, auditiva o visual, con un trastorno autista, un trastorno de déficit de atención, asociado a hiperactividad o no, alumnos con trastornos emocionales y con dificultades de adaptación, o alumnos que se incorporan a nuestro sistema educativo sin haber tenido anteriormente una educación reglada constante en su país de origen.

Por otra parte, el segundo punto hacer mención a las dificultades específicas de aprendizaje, que son unas dificultades más concretas en el lenguaje y la grafía, como dificultades específicas de aprendizaje en la lectura o en la escritura, es decir, alumnos con dislexia o disgrafía o dificultades específicas de aprendizaje en el lenguaje oral.

Tanto en los alumnos con necesidades educativas especiales como con dificultades específicas de aprendizaje,

las DEA, una de las consecuencias si no se actúa pronto y bien es que pueda aparecer en estos niños una sintomatología secundaria, como es la falta de confianza, la baja autoestima, la frustración, el abandono escolar, o incluso la depresión.

Para Ciudadanos, y no dudo que estarán de acuerdo conmigo, la buena actuación del maestro y del profesor es fundamental para estos niños. Y ¿qué es actuar bien? Miren, el profesor tiene el deber y la obligación, como profesional que tiene el futuro y el desarrollo de un niño en sus manos, de aplicar los instrumentos y criterios pedagógicos más adecuados para, junto con la familiar, facilitar y adecuar el proceso de aprendizaje y desarrollo personal del alumno con necesidades educativas especiales. De no hacerlo así, estaría yendo en contra de los principios básicos de su profesión y de la ética profesional.

Miren, la atención especial a los alumnos con necesidades educativas especiales, dicha atención especial es un principio educativo fundamental, es un principio pedagógico y es un derecho básico del alumno, y toda la legislación educativa española presta especial protección a este tipo de alumnos y obliga a las autoridades educativas a disponer de los recursos necesarios para hacer efectivo el derecho básico que asiste a estos alumnos. Las autoridades educativas han de procurar medidas específicas, basadas en criterios pedagógicos, - basadas en criterios pedagógicos y no de otra índole- para que este alumnado pueda alcanzar el máximo desarrollo posible de sus capacidades personales. Y una de esas medidas específicas basadas en criterios pedagógicos es el uso de la lengua materna como un instrumento necesario para hacer efectivo el derecho básico que asiste a estos alumnos de alcanzar el máximo desarrollo posible de sus capacidades personales.

Y en esta línea cabe interpretar el artículo 24.4 de la Ley 3/1986, de normalización lingüística, donde dice que las circunstancias familiares de cada alumno aconsejan el uso de la lengua vehicular que mejor contribuya a su desarrollo, exactamente dice: "Para los alumnos con necesidades educativas especiales, en el aprendizaje se ha de usar, como lengua instrumental, aquella que, teniendo en cuenta las circunstancias familiares de cada alumno -es decir, apela a la lengua habitual de comunicación- contribuya mejor a su desarrollo."

Y miren, la elección de la lengua vehicular es fundamental para el proceso educativo de este tipo de alumnos y, por lo tanto, es un asunto en el que los padres han de ser tenidos en cuenta, y así lo dice taxativamente el artículo 71.4 de la LOE, que no ha modificado la LOMCE: "Corresponde a las administraciones educativas garantizar y asegurar la participación de los padres o tutores en las decisiones que afecten a los procesos educativos de este tipo de alumnos."

Asimismo, pedagogos y psicólogos y estudiosos de la educación coinciden en poner de manifiesto los perjuicios educativos que reporta a un alumno con necesidades y dificultades en el aprendizaje realizar la enseñanza en una lengua que no sea la materna, ya que es un obstáculo añadido a sus dificultades naturales. Y estos profesionales resaltan los

enormes beneficios educativos en la enseñanza en lengua materna.

La lengua materna, pues, ha de ser considerada como una medida específica, como un recurso de atención específico para los alumnos con necesidades educativas especiales o con dificultades específicas de aprendizaje. Y esto es lo que proponemos en esta iniciativa, que el centro garantice este recurso educativo para la educación y la actuación en los alumnos con necesidades educativas especiales o con dificultades de aprendizaje.

Y ¿cuál es la realidad en nuestros centros educativos públicos? La realidad es que hoy los padres de niños con esas necesidades educativas especiales o con alguna dificultad específica de aprendizaje, cuya lengua materna es el castellano, no son escuchados, no son escuchados, contrariándose el artículo 71.4 de la Ley básica educativa. No son escuchados y el centro educativo, contrariamente a todo criterio pedagógico, impone el catalán como la lengua vehicular para la enseñanza de estos alumnos que tienen como lengua materna el castellano, contrariamente a todo criterio pedagógico, contrariando el principio educativo fundamental, contrariando el principio pedagógico y contrariando el derecho básico del alumno.

Una actitud antinatural de la intervención educativa; una intervención educativa que le va a suponer al alumno un obstáculo añadido a sus dificultades naturales, una merma y un sobreesfuerzo en su proceso de aprendizaje, además de sufrir una discriminación con respecto a sus compañeros. Una actitud antinatural y que es contraria a la ley y al derecho, y que es lo último que un padre espera encontrarse cuando confía la educación de sus hijos a un centro escolar. Una actitud antinatural porque nada responde a criterios pedagógicos, sino más bien a criterios políticos identitarios que ha desplazado y ha desnaturalizado la finalidad de la educación.

Y de ahí los puntos 1 y 2 de la iniciativa: que el Gobierno garantice el uso de la lengua materna como un recurso pedagógico para este tipo de alumnos.

En cuanto al punto 3, instamos al Govern balear a acometer las reformas normativas necesarias para garantizar que en el caso de los alumnos de incorporación tardía al sistema educativo balear, se impartan en lengua materna al menos las materias o asignaturas troncales, siempre y cuando esta lengua materna sea la cooficial y la medida cuente con la aprobación de los padres, y que dicha garantía se mantenga durante un mínimo de tres años.

Miren, continuamente, en los centros escolares recibimos a muchos niños que llegan de otras comunidades autónomas o de otros países y que dominan perfectamente el castellano, niños que han tenido que cambiar de entorno, de amigos, de colegio y que cuando llegan a nuestros centros se les añade una tremenda dificultad inesperada para proseguir sus estudios con normalidad, se les impone en todas las asignaturas una lengua que desconocen, sin darles opción a utilizar la lengua

oficial del castellano, que sí conocen, y sin darles opción a un período de adaptación. Una actuación contraria a lo que ha de ser el ejercicio de la actuación docente, y, por supuesto, contraria a la legislación y al derecho, por mucho que este gobierno lo ampare y lo aplauda y por mucho que el Gobierno del Estado lo permita y se ponga de perfil.

Para Ciudadanos, lo correcto es que los centros escolares prioricen todos los apoyos oportunos para que estos alumnos continúen de manera más efectiva el aprovechamiento de su educación, darles todos los apoyos para que alcancen la excelencia académica, para que se sientan a gusto en el centro y sientan que su formación y su excelencia nos importa, porque es la labor de un centro educativo.

Por ello, proponemos que las asignaturas troncales sean en castellano, permitiendo que el aprendizaje del catalán se realice a través de las asignaturas específicas.

Y para terminar, comentarles que para que un sistema educativo sea un sistema de éxito escolar la primera premisa es que ha de actuar exclusivamente siguiendo criterios educativos y criterios pedagógicos. Y, en segundo lugar, es que el centro del sistema educativo sobre el que gire toda actuación, ha de ser el alumno, su excelencia académica y sus valores.

Muchas gracias.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. 5115 i 5116/18, té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom una altra vegada. Bé, nosaltres, des del Grup Parlamentari Popular, Sra. Ballester, no tenim gaire clar què és el que pretén vostè amb aquesta proposta, amb aquesta proposta, ni amb la seva redacció, ni amb la seva finalitat, i ho dic des del respecte que ens mereixen totes les propostes que pretenen millorar l'aprenentatge en nins que tenen alguna necessitat especial i diferent de la resta d'alumnes, perquè aquestes necessitats s'han de tractar com correspon, però s'ha de ser molt meticulós a l'hora de definir les necessitats i la solució per superar-les. I sobretot s'han de fer propostes amb criteris pedagògics clars i amb fonaments educatius irrefutables, i ho dic perquè veiem que aquesta proposta, per analitzar una mica el contingut, fa un tractament genèric de les necessitats especials, mescla nins amb un trastorn TDA, que tinguin dèficit d'atenció, que els nins hiperactius, els nins amb altes capacitats, nins que tenen discapacitat sense precisar quina discapacitat física o intel·lectual presenten, i quan es parla de nins amb aquest tipus de discapacitats s'ha de ser molt curós

en especificar el supòsit al qual es refereix o si es refereixen a tots, la qual cosa seria incoherent.

I ho dic perquè les necessitats especials no tenen... els nins que tenen necessitats especials no tenen per què ser nins amb dèficit, per exemple, intel·lectual, sinó amb altres necessitats, com podria ser un dèficit auditiu, visual, una discapacitat física, que no els suposi a priori cap problema ni cap benefici que es faci l'aprenentatge únicament en la llengua materna.

I deixar de costat l'altra llengua cooficial d'aquesta comunitat, podríem crear un greuge comparatiu respecte de la resta de companys, perjudicial per a la seva formació, en lloc de produir-los un benefici adaptat a les seves necessitats.

Els nins amb dificultats d'aprenentatge tampoc no responen a un patró idèntic, ni comú, ni tan sols entre ells, poden ser molts els motius que els dificultin l'aprenentatge, i no sé, per exemple, la gramàtica o l'oral·litat en les dues llengües cooficials el que els impedeixi progressar.

Després, parlen també vostès de nins d'incorporació tardana al sistema educatiu, això tampoc no és sempre sinònim de necessitats especials per tenir l'aprenentatge vehicular i en llengua materna, hi haurà supòsits que sí i n'hi haurà d'altres que no, i és en la determinació de cada supòsit, en la personalització de l'educació per a cada infant on es podran prendre les decisions més correctes. I això, pensam nosaltres, és el camí més correcte.

Per tant, no consideram correcte generalitzar que la llengua materna hagi de ser la llengua vehicular únicament; llengües vehiculars són i han de ser les dues, castellà i català propi de les Illes Balears, de forma general per a tots els nins i nines, i exceptuar, després, aquells supòsits concrets, personalitzats, que es demostrï que requereixen d'un tractament diferent i específic.

No per ser nins diagnosticats amb una necessitat especial, la que sigui, independentment d'aqueixa o per la incorporació tardana al sistema, independentment de les circumstàncies personals.

Una altra cosa és que la llengua del primer ensenyament sigui la llengua materna, és a dir que els nins aprenguin a escriure i llegir en la llengua materna cooficial, que és el que recomana la UNESCO, i és positiu i lògic, i progressivament es vagi incorporant l'altra llengua cooficial per garantir que s'assoleixi el bilingüisme en condicions d'equilibri per a les dues llengües, però llengua vehicular únicament la llengua materna pensam que no.

I que es vagi incorporant també, Sra. Ballester, perquè no ha fet cap referència, que es vagi incorporant també al procés educatiu l'ensenyament d'una llengua estrangera, per la realitat del món en què vivim i les necessitats socials i culturals actuals. Respecte d'aquesta qüestió, no fa vostè cap referència a la llengua estrangera, en el sentit d'especificar què es faria amb les matèries que es donen, per exemple, en anglès, només fa referència al que passa amb les matèries troncales, què passa

amb la llengua materna o amb la llengua cooficial, però no ha fet cap referència al que passaria amb les llengües en anglès, i estam cansats de dir tots els partits en aquest Parlament que el que volem és que els nins vagin incorporant l'aprenentatge d'una llengua estrangera, tenint en compte el món globalitzat que vivim, i més a les Balears. Per tant, s'hauria de personalitzar una mica més aquesta moció o aquesta proposta, perdó, en relació amb les peculiaritats que tenen els nins i nines de les nostres Illes, aquí, a les Balears.

Suposo que si no diu res és que també s'haurien de suprimir en aquests nins, perquè si vostès suprimeixen la llengua pròpia de les Balears, haurien de suprimir també evidentment l'aprenentatge de l'anglès o de l'altre idioma a tots els nins que tinguin necessitats especials o incorporació tardana, independentment d'on venguin, tal vegada podrien venir de països europeus on la llengua estrangera precisament que es dona a l'escola és una llengua que empren els nins a ca seva. Per tant, és una proposta, li ho dic, com deia al principi, des del respecte que em mereixen les propostes que el que intenten és millorar l'ensenyament als nins que puguin tenir unes necessitats, però, per ventura, tal vegada no està massa treballada en aquest sentit, i s'haurien de perfilar totes aquestes qüestions.

I finalment, els he de dir que, des del Grup Parlamentari Popular, no entenem tampoc el fonament de suprimir la llengua cooficial durant tres anys, els tres anys en concret, a nins d'incorporació tardana, com són nins que tinguin una diversitat de procedències, hi pot haver nins que procedeixin del Marroc, de països europeus o nins peninsulars, és a dir, hi pot haver diferents procedències en aquesta diversitat. Per què tres anys? Per què no dos anys o cinc anys? A qualsevol edat sempre tres anys, independentment de quan arribin a aquesta comunitat, tant si comencen aquí a Balears, amb tres anys, com si comencen amb sis anys, com si venen amb altres edats majors, venen a viure a Espanya, és igual, tres anys sempre? No entenem quin és el fonament pedagògic per dir tres anys sempre, tant si el nin té deu anys com si té dos anys i comença a parlar, és que realment trobam una falta de justificació que ens pugui convèncer, i ho dic des del respecte, però que ens pugui convèncer que és positiu establir aquests tres anys.

Per això, una de les nostres esmenes era almanco eliminar aquest concepte dels tres anys.

Nosaltres, com li deia, dubtam de la proposta inicial, presentam aquesta esmena per eliminar aquesta referència dels tres anys. I per altra part, presentam una esmena d'addició, que el que recull és la nostra proposta ideològica com a partit, que és el que ens correspon evidentment, que pensam que és el millor des del punt de vista pedagògic, educatiu i social i és el millor per garantir l'aprenentatge en les dues llengües cooficials, per garantir una tercera llengua o un idioma estranger, com a mínim, i és el millor també per afavorir la igualtat d'oportunitats als nins, perquè sempre diem que l'equitat parteix de la igualtat d'oportunitats; és a dir que tots els nins tinguin les màximes oportunitats dins les seves possibilitats.

El Govern ha de garantir, per tant, l'equilibri en l'ús de les dues llengües cooficials, com a llengües vehiculars que són del sistema educatiu, ha de garantir l'aprenentatge de la lectoescriptura en la llengua materna, això sí, per afavorir la lectura i l'escriptura des de l'edat més primerenca, i garantir la introducció progressiva de la tercera llengua estrangera al llarg de tot el procés educatiu.

En els seus punts, Sra. Ballester, amb els arguments que els he explicat, nosaltres ens abstindrem, pel que li deia, perquè, des del respecte, trobam que és una proposta poc definida, poc clara, que pot ser tengui un fons positiu i cerqui millorar les oportunitats en determinats supòsits, però generalitza i pot crear d'aquesta manera greuges comparatius i diferències i perjudicis als nins.

Que el pitjor que es pot fer quan hi ha necessitats especials, que s'han d'analitzar de forma individualitzada, de forma personalitzada, per evitar injustícies, és generalitzar. I d'aquesta altra manera es poden crear perjudicis en l'aprenentatge als nins i sobretot en l'aprenentatge d'un tema tan important com són les dues llengües cooficials de les Illes Balears.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Entorn de fixació de posicions, Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Aguilera.

(Remor de veus)

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, president, i bon dia a tothom. La llengua és un vehicle de comunicació, no de confrontació, això tothom ho té clar menys els representants polítics de Ciudadanos. Avui hi ha hagut en aquest ple diverses preguntes sobre educació i diverses iniciatives referents a aquest àmbit del qual avui parlam, però he de dir, i parafrasejant el protagonista de Blade Runner: "Yo he visto cosas que vosotros no creeríais".

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El Sr. Rivera, el Sr. Rivera no veu ni docents, ni estudiants, només veu espanyols, no espanyoles, per això avui els seus Ciudadanos han vingut a aquest Parlament a opinar el que han de fer els professionals de l'educació.

(Remor de veus)

La primera cosa que em va sorprendre va ser la data d'aquesta iniciativa, pensava que estava malament, però quina va ser la meua sorpresa que quan vaig veure o vaig introduir les dades, eren correctes, vaig veure que era una iniciativa del

novembre del 2015, és a dir, una de les primeres iniciatives que Ciutadans va enregistrar en aquesta legislatura, per tant ha estat dormint durant tot aquest temps. Però sembla ser que li ha arribat un bon moment a aquesta iniciativa, el Sr. Rivera ha abraçat aquest cap de setmana un programa de neteja ètnica amb llagrimetes de cocodril de Marta Sánchez, i avui tot val o no hi ha metge, ni pacients, ni desnonaments, ni respecte per l'alumnat amb necessitats especials.

A Ciudadanos tot li val, per un grapat de vots polítics en l'educació de la gent amb més necessitats, *aprovechategui*, dirien des de l'altra bancada, però jo el crid a l'ètica: no hi ha límits, senyors i senyores diputats de Ciutadans? Per què em record d'aquesta data? Ja ho he dit: és un moment d'oportunistes. Justament aquests dies ha acabat el procés d'escolarització per als més petits i després continuaran en el mes de juny per als més grans; els he de confessar que realment està molt bé la seva exposició i justificació normativa en aquesta iniciativa, però ja m'agradaria, Sra. Ballester, imagino que a vostè també, que tota la normativa s'acompleixi tal i com està redactada, des de la Constitució Espanyola, passant per totes les lleis a nivell estatal, autonòmic, resolucions autonòmiques, fins arribar a l'últim ajuntament la seva normativa, però la veritat és que no és així.

Una vegada més, veiem com, des del seu partit, utilitzen el sistema educatiu, l'escola i en aquest cas, concretament, els alumnes amb necessitats educatives especials i els que s'incorporen posteriorment a les nostres aules, tot cercant el seu profit.

Seran utilitzats per parlar de la llengua castellana, han estat molt intel·ligents aquesta vegada, perquè a la seva iniciativa no surt, vostè després ja hi ha fet, a la seva exposició, referència, però, de veritat, Sra. Ballester i Sr. Pericay, senyors i senyores de Ciutadans, són pitjors que el Partit Popular de l'època de Bauzá! Vaig a utilitzar un eufemisme que va aparèixer en el BOIB, i la Sra. Riera se'n recordarà, tenen una obsessió malaltissa i hauria de dir: tenen una obsessió amb la llengua no cooficial, distinta de la llengua castellana d'aquesta comunitat, si se'n recorden perfectament.

En aquest sentit, i una de les qüestions que m'ha cridat molt l'atenció, i és alarmant, Sra. Ballester, i ho dic des del respecte i estima com a docent, llegeixo textualment: "*La administración educativa balear nunca ha intentado considerar la lengua materna como una solución específica como recurso de atención diferente.*" De veritat vostè pensa que davant d'aquest col·lectiu del qual avui parlo cada mestre o docent no ha intentat utilitzar els instruments més adients per facilitar el seu procés d'aprenentatge, entre els quals la llengua o les llengües? És la llengua l'única responsable que aquests infants, nens, nines i adolescents tinguin dificultats en el seu procés d'aprenentatge? No hi ha més qüestions a tenir en compte?

Li he de dir, i segurament, i vostè ho sap perfectament, que cada món, i, a més a més, la Sra. Riera, a la seva intervenció, ho ha especificat, ho ha exposat molt bé, cada nen i nina és un món i, per tant, les seves circumstàncies personals, familiars

i socials són elements que s'han de tenir molt presents en el seu desenvolupament com a individu i concretament en el seu aprenentatge dins el sistema educatiu.

Sembla, i li he dit abans que la justificació és positiva, i jurídica, perfecta, però s'ha oblidat de la part pedagògica, de veritat, Sra. Ballester, és una pena no haver escoltat elements com durant tot aquest temps hauria d'haver fet referència, aquest que he sentit, hauria de llegir textualment orientacions per facilitar l'aplicació de les adaptacions curriculars no significatives i d'accés previstes a l'article 9 del Decret 39/2011, de 29 d'abril, pel qual es regula l'atenció a la diversitat i l'orientació educativa als centres educatius no universitaris sostinguts amb fons públics, això és un element, una ferramenta que tenim aquí els docents, els professionals.

Vostè tampoc no ha parlat, que ara faré... d'un element tan important com és el PALIC, però bé, abans d'això, volia, des de Podem i des del meu parer, fer dues qüestions importants: la nostra realitat, la realitat que tenim a les Illes Balears i la realitat de Ciudadanos, la realitat de les nostres Illes; som una comunitat cosmopolita i multicultural. Justament aquests dies, ahir i abans d'ahir, sortia en premsa un article, "A Balears es parlen més de 160 llengües", un de cada sis residents a Balears ha nascut o procedeix de l'estranger, quasi 200.000 persones viuen a les nostres Illes, des del Grup de Recerca Sociolingüístic de les Illes Balears, que rep el nom de GRESIB, s'ha realitzat aquest informe i, en aquest sentit, a més a més de les dues llengües cooficials de les nostres Illes, tenim que les llengües més parlades són l'alemany, l'anglès, l'àrab, el francès, el gallec, romanès, italià, etc. En aquest sentit, el Sr. Melià fa referència que no és partidari de crear col·legis agrupats a aquests col·lectius per afinitats lingüístics, seria un error.

Més qüestions o reflexions que voldria posar damunt la taula, segons això, què farem, que els alumnes amb més dificultats es vegin marginats per la no coneixença de la llengua catalana? Quina és la llengua que no s'aprèn a casa o, millor dit, no s'aprèn a casa, majoritàriament? El català és obvi que no. Volem donar igualtat d'oportunitats a tothom o no?

A la redacció del Pacte Educatiu es demana que la llengua vehicular del centre sigui el català; què faran els nins i nines que no tendran el coneixement de les dues llengües cooficials a les Illes? Qui tindrà més avantatges? I podria fer més reflexions.

En aquest sentit, com fa un moment, li feia referència, i vostè no ho ha fet, al programa PALIC, el Pla d'acolliment lingüístic i cultural, si vostè en aquesta iniciativa hagués aportat, fer referència sobre la falta de mitjans que en el seu moment el Partit Popular va fer o va aplicar les seves retallades a tants de programes, és obvi que fan falta els recursos per a tota aquesta multiculturalitat que tenim a les nostres Illes, necessitem més recursos humans i més centres perquè realment puguem adaptar i donar la millor educació per a aquest alumnat que ve, com ja hem parlat moltes vegades, i és una pena que vostè i el seu partit no hagi escoltat els experts i persones que han vingut a la comissió del Pacte Educatiu per

parlar del plurilingüisme, del model lingüístic que tenim respecte d'això. Per tant, és una pena que vostè s'ho hagi perdut, en aquest sentit.

Aquesta és la realitat que tenim d'una forma molt resumida a les nostres Illes. Quina és la realitat de Ciutadans? Doncs, la maleïda hemeroteca ens deixa titulars com els següents: *“Ciudadanos condiciona el Pacto por la Educación a que el castellano sea vehicular en toda España.”* El portaveu de Ciutadans al Congrés, el Sr. Girauta, companys seus, advertia el Govern que no pensi ni per un moment que hi haurà pacte nacional, (...) si el castellà no és llengua vehicular a tota Espanya, juntament amb les llengües cooficials. Un altre titular que ens deixava: *“Rivera exige a Rajoy que el castellano sea vehicular en las escuelas catalanas el próximo curso”*, el Sr. Rivera va reclamar a M. Rajoy que, després de trenta anys, acompleixi la llei i la sentència del Tribunal Constitucional que defensa que el castellà i el català han de ser llengües vehiculars a Catalunya, de manera conjunta i equilibrada.

I justament vostè ahir deixava també titulars com *“L'única llengua vehicular de l'ensenyament públic balear és el català”*, i ha criticat el sistema educatiu balear perquè no es mou per criteris pedagògics, com vostè ja ho ha comentat, sinó per criteris polítics identitaris i nacionalistes. Vostè ha denunciat el sofriment i la impotència dels pares i ha afirmat que els pares i mares dels alumnes reben com a una gerra d'aigua freda la notícia que hauran de gastar doblers en llibres escrits en una llengua que no entenen.

De veritat és aquest el missatge que volem donar o transmetre des dels centres educatius per educar el nostre alumnat? De veritat, senyores i senyors de Ciutadans, és molt trist veure com alguns utilitzen les banderes per a no...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, hauria d'anar acabant.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... -sí, ja acab-, és molt trist veure com alguns utilitzen les banderes per dir que només veuen espanyols i no espanyoles, no veuen els gallecs ni les gallegues, ni els bascs ni les basques, ni els valencians ni les valencianes, ni els catalans ni les catalanes, ni els mallorquins, mallorquines, formentersers, etc., amb una llengua i cultura pròpia.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Eivissencs, eivissencs també.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Bon dia. La veritat és que quan llegeixes la proposició no de llei de Ciutadans, sembla molt asèptica, referències a normativa, cap al·lusió a la seva ideologia, que clarament és una ideologia contra la cultura pròpia de les Illes Balears, el que passa és que llavors, és clar, quan surten a parlar llavors sí que ja no poden esperar i han d'abandonar aquest marc tan asèptic que ha utilitzat per escrit i llavors ja ha dit: *“Imponen el catalán a estos alumnos que tienen como lengua materna el castellano”*, *“imponen el catalán”*.

Bé, el resum de la proposició no de llei la veritat és que li ha explicat molt bé la portaveu del Partit Popular, és una proposta que no està fonamentada i que està poc treballada, a partir d'aquí ja no importaria dir res més, però, ja que duc una sèrie d'arguments més, crec que sí que val la pena aprofundir.

L'escola és un espai d'aprenentatge, però, a part d'això, senyors de Ciudadanos, a part d'això és un espai de socialització, és un espai de socialització, i els alumnes amb problemes d'aprenentatge, o els alumnes d'incorporació tardana han d'aprendre la llengua de socialització, i això permet la integració de l'escola amb els companys i amb la societat. El contrari dificulta i retarda la integració social, precisament el que vostès sembla que cerquen, no?, crear discriminacions entre alumnes, crear guetos, segons la procedència d'on vinguin aquests alumnes.

Justament, justament els alumnes que més necessiten la inclusió social són precisament els alumnes amb problemes d'aprenentatge i els d'incorporació tardana, solen ser els que més necessiten aquesta inclusió social que vostès els volen negar.

Els alumnes amb necessitats educatives especials tenen dret a la inclusió, tenen dret a tenir equips de suport a cada centre i per això els centres tenen plans d'actuació de com han d'atendre aquests alumnes, cada centre ja té un pla d'actuació. Vostè deia, és que si ens hi hem de bolcar, és que ja passa això, ja passa que cada centre té aquest pla d'actuació.

I també els vull recordar que hi ha un projecte educatiu del centre i un projecte lingüístic que, d'acord amb el context sociolingüístic de cada centre, tenen l'objectiu de garantir el domini de les dues llengües oficials.

El projecte lingüístic, com deia, és el marc on es tracten les llengües d'ensenyament, amb aquests objectius, que són desenvolupar les capacitats de l'alumnat, en llengua catalana, en llengua castellana i en llengües estrangeres, en les tres, a través d'instruments... i veure les llengües com a instruments d'aprenentatge, però també com a instruments de cohesió social. Això és el que a Ciutadans li és igual, perquè només crea o el que vol és rompre la cohesió social, perquè, evidentment, l'argument de la cohesió social a vostès no els interessa el més mínim, el que volen és crear, alimentar artificialment el conflicte. Aquesta és la realitat del que cerca Ciutadans.

I aquest és un model que ens hem donat a les Illes Balears que dona bons resultats, no parlem d'un model que s'ha implantat i a veure com anirà, no, no, hi ha resultats tangibles, resultats que donen que els alumnes, quan acaben el seu procés d'aprenentatge, coneixen perfectament les dues llengües oficials.

I, a més, hem de tenir en compte que som una comunitat amb un nombre elevat d'alumnes immigrants, un gran nombre elevat d'alumnes immigrants, això encara dificulta molt més aquestes situacions. I vostès insisteixen que la llengua materna és la idònia per iniciar-se en l'aprenentatge i consolidar-la, bé, llengua materna, saben quantes llengües diferents conviuen a les Illes? Saben quantes llengües maternes tenim a les Illes Balears? Tenim més de 160 llengües diferents a les Illes Balears; això sí, vostès ja deixen ben clar a la seva proposició que només parlem de les llengües maternes si són català, que en aquest cas no interessa, castellà, si la llengua materna és el castellà. La resta de les 158 altres llengües no interessin, a què no? Veritat? Perquè les distintes visions que tenim, les distintes procedències és igual, aquests ja s'arreglaran, si venen del Marroc o venen de Romania, aquests ja s'arreglaran.

Tenim un context plurilingüe i quantes més llengües adquireixin els alumnes molt millor, perquè la realitat és que ser bilingüe és un avantatge, ser trilingüe encara molt més, i això vostès no ho volen entendre. Jo crec que el que pretenen vostès no és més que discriminar els alumnes en funció de la seva llengua materna, la PNL de Ciutadans per a mi, per una banda, discriminen els alumnes segons la llengua materna, i pretén, a més, discriminar els alumnes amb dificultats, amb problemes d'aprenentatge que la seva llengua materna no sigui ni el català ni el castellà, per als quals, com he dit abans, no demanen cap mesura específica.

Perquè en realitat el que volen dir amb aquesta llarga exposició de motius i amb aquestes tres propostes de resolució, que són reiteratives, per altra banda, és bàsicament que l'ensenyament es faci en castellà, això és el resum de la seva proposició no de llei.

Mirin, les dues llengües oficials tenen garantit l'ensenyament a l'escola, és així, tan si volen com com si no.

I també això va, en part, per l'esmena del Partit Popular, que demana l'equilibri fins i tot de les dues llengües. Està garantit, Sra. Riera, i vostè ho sap, que al final del cicle educatiu els alumnes dominen les dues llengües oficials, no fa falta, jo ho entenc que ho ha fet amb la més bona intenció del món, però no fa falta dir que es garanteixi l'ús de les dues llengües, perquè ja està garantit.

I també està garantida com a mínim una tercera llengua, cosa que torna a insistir el Partit Popular amb les seves esmenes, quan ja és així, ja està garantit que, com a mínim una tercera llengua també formarà part de l'aprenentatge.

Les dades indiquen que a les Illes Balears el castellà es domina al final del cicle, com a qualsevol altra comunitat autònoma. Només, per tant, des de la creació artificial d'un

conflicte i d'un problema inexistent es pot defensar el que defensa Ciutadans; és a dir, des de la irresponsabilitat política, des del populisme electoralista que cerca Ciutadans.

Mirin, els centres escolars tenen programes de suport que van adequats a les necessitats dels alumnes. Aquesta legislatura, a més, s'han introduït majors quotes de suport bàsic; s'han introduït increments de quotes segons les necessitats. Aquesta legislatura s'ha incrementat el professorat de suport als alumnes amb problemes d'aprenentatge, aquest increment, tant a primària com a secundària. S'han incrementat les hores de reforç a l'alumnat nouvingut a secundària. I s'ha incrementat el suport als alumnes, en general, d'incorporació tardana.

I això és precisament el que cal, més recursos, que és el que s'ha fet aquesta legislatura des del Govern i des de la Conselleria d'Educació, no calen canvis de llengua per satisfer els capricis d'una formació política que l'únic que defensa és un patriotisme barater que haurien de superar, perquè només crea divisió i fractura social.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Avui el Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, presenta una proposició no de llei perquè als alumnes amb necessitats educatives especials, als alumnes amb problemes d'aprenentatge i als alumnes d'incorporació tardana se'ls imparteixin almanco les matèries troncales en la seva llengua materna.

La idea, a priori, no sembla cap desbarat, el problema aquí és, com passa altres vegades amb les seves iniciatives, que els arguments que fan servir per exposar la seva proposta fan aigua per molts de costats.

Li vull explicar per què tenim aquesta sensació des del nostre grup parlamentari agafant algunes parts de la seva exposició de motius. La iniciativa comença i afirma que l'atenció especial als alumnes més desfavorits és un principi pedagògic i un dret bàsic de l'alumne. No hi podem estar més d'acord, i com a dret bàsic que és, nosaltres afegiríem aquí que el sistema educatiu i, sobretot, els equips directius, mestres i professors d'aquestes Illes vetllen perquè així sigui. De fet, han fet molta feina amb pocs recursos, amb aules massificades i amb personal insuficient, sobretot a l'època de retallades en l'educació, per acomplir aquest dret dels alumnes que requereixen una atenció especial.

El seu argumentari segueix i assenyala l'obligació de les autoritats educatives de posar a l'abast els recursos necessaris,

solucions específiques, atenció diferent, facilitar els mitjans immaterials que siguin precisos i organitzar l'adaptació curricular que faci falta. Estam segurs que tot això ja passa, sabem que hi ha professionals especialitzats en aquest tipus de casos que es prepara els professors de les matèries troncales en aquest sentit, quan fan el màster de professorat, i que se cerquen solucions específiques. Però també sabem que l'educació inclusiva marca les dinàmiques de l'ensenyament actual i que el que vostès remarquen constantment en aquest text, com a diferències, necessitats especials, solucions específiques, s'intenta treballar des de la igualtat i la inclusió.

De fet, i ja que vostès han incorporat cites de la UNESCO, deixi'm que jo també n'aporti una, concretament la Declaració de Salamanca del 1994, que diu: "Les persones amb necessitats educatives especials han de tenir accés a les escoles ordinàries, que hauran d'integrar-los en una pedagogia centrada en l'infant, capaç de satisfer les seves necessitats"; és a dir, integració i inclusió versus separació i diferències.

El darrer que exposen i al qual em vull referir és una mica sorprenent, recorren a la Llei 3/1986, de normalització lingüística, aquella llei que El Pi va tornar a aquest Parlament després de la seva derogació, una llei que ara aquí sembla que a vostès els convé, però de la qual van dir fa dos anys en el debat, i llegeixo literalment, el *Diari de Sessions*: "Aquesta aposta per la normalització del català a les institucions i a l'administració pública ha derivat sovint en un arraconament del castellà, com en el cas de l'ensenyament públic."

A veure, si és que la cosa va per aquí a veure si el que els preocupa realment és l'ensenyament del castellà a les nostres escoles, perquè si és això el que realment els motiva a fer aquesta proposta ens agradaria fer dos apunts: d'una banda, la majoria d'alumnes d'incorporació tardana que arriben a Balears tenen com a llengua materna l'àrab o el xinès i, com que no és cooficial, vostès ja no l'inclouen. Els professionals amb els quals hem parlat ens expliquen que es té en compte un programa específic per a aquests alumnes, tot i que sempre recomanen aprendre la llengua vehicular dels centres per falcitar la seva integració a la classe i amb els seus companys, així com per aprendre les diferents assignatures. D'altra banda, es donen casos molt concrets de reeducació del llenguatge individual, que consisteix en què aquests nins i nines tinguin classes personalitzades en la llengua materna, combinades amb classes inclusives amb la resta de companys.

Què passa quan hi ha nins amb llengües maternes cooficials i d'altres que no? Les escoles i els seus equips docents fan tota la feina que és a les seves mans per integrar, amb diferents programes i accions, aquest alumnat. Per tant, el que vostès plantegen com a un problema per a nosaltres no ho és. Tenim molt bons professionals que fan feina amb la inclusió dels alumnes amb necessitats educatives especials, mestres que s'adapten a les circumstàncies de les seves aules i professors que es reciclen per incorporar les noves formes d'ensenyament i aprenentatge.

Però, per acabar, no puc deixar de dir-los, i ho hem fet en diverses ocasions, que si realment detecten problemes greus

a la nostra educació, si volen fer aportacions, que se n'han de fer i moltes, per què no vengueren a la ponència del Pacte Educatiu? Per què no han vingut a escoltar els professionals, experts, professors, mestres, exconsellers, pares i mares...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... que fa mesos que han vingut cada quinze dies a aquest Parlament i han parlat i debatut sobre l'estat i el futur del nostre sistema educatiu? Perquè necessitam fer molts de canvis i arribar a tants d'acords com sigui possible, però vostès de vegades sembla que prefereixen la política incendiària a la política del sentit comú.

Sincerament, Sra. Ballester, volia intentar veure el que demanava literalment en aquesta proposició no de llei i m'ha costat molt entendre el per què de generalitzar, i amb tot això que li he explicat i amb el que vostè ha acabat, amb el discurs que ha fet, que ja demanava *las troncales en castellano*, no li podem donar suport.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, té la paraula el Sr. Pep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sra. Ballester, miri, aniré per feina i li diré tot d'una l'opinió que em mereix la seva proposició no de llei, plena de sentit comú, i li diré, a mode de resum, que la trob demagògica, la trob incongruent, la trob fictícia i la trob inviable; o sigui que, per tant, tal vegada aquest sentit no és tan comú com vostè es pensa. I, com no pot ser d'altra manera, li justificaré per què em mereix aquesta opinió.

Primer de tot, per què la trob demagògica? La trob demagògica perquè vostès estiren fins a la ridícula el principi d'adaptació, l'escola s'ha d'adaptar a l'alumne, aquest és un principi que està molt bé, però, és clar, fixin-s'hi, això portat a l'infinit, és a dir, l'escola es pot adaptar a les mil circumstàncies diferents de tots i cadascun dels seus alumnes? No, l'escola és un espai on s'ha de donar resposta d'una forma proporcional a les diferents situacions i circumstàncies dels seus alumnes, però, evidentment, no es pot, en nom de l'adaptació a les necessitats dels alumnes o a les circumstàncies dels alumnes, intentar definir un sistema educatiu totalment estanc on el sistema, en conjunt, focalitza només en les necessitats, les suposades necessitats d'uns o uns altres alumnes. Això, aquest argument se'n diu sofisme, un sofisme, una idea que, aparentment, sembla que és molt coherent, però que, evidentment, portada a l'extrem, es veu que és totalment irrealitzable.

No només de llengua, és a dir, quan dic que hi ha mil circumstàncies no només em refereixo a la llengua, que n'hi ha moltes més evidentment, sinó a tota una sèrie d'altres circumstàncies en què, precisament, la teoria i la pràctica de l'educació inclusiva consisteix en fer compatible aquesta necessitat d'adaptar-nos a les problemàtiques concretes de tots i cadascun dels alumnes amb la necessitat de gestionar d'una forma racional i d'una forma eficient el sistema educatiu.

Després li deia que és incongruent, per què dic que és incongruent la seva proposició no de llei? Doncs, perquè no hi ha cap relació lògica entre la problemàtica que vostès apunten i la solució que donen, per això li dic que és incongruent. Perquè vostè ens parla d'una problemàtica molt delicada, una problemàtica que, des del punt de vista professional, s'ha de tractar amb moltíssim detall, que és el dels nens amb necessitats educatives especials i amb problemes d'aprenentatge, i que requereix una mà esquerra i una professionalitat i uns coneixements per part dels docents absolutament sofisticades, sofisticades en el sentit que l'últim que es pot fer amb això és donar-hi una resposta matussera o una resposta amb traç gruixat, una resposta categòrica o expeditiva, que és la seva: assignatures troncales en castellà.

Si davant aquesta problemàtica tan delicada, que requereix una aproximació tan feta des de l'afecte i des de l'atenció a les necessitats del fill, nosaltres tenim una resposta màgica, un elixir que ho cura tot, una flor que ho cura tot, com la flor romania: troncales en castellà, i haurem resolt els problemes de l'educació inclusiva, uns problemes davant els quals els professionals han de fer un esforç immens per poder donar resposta a les expectatives i a les esperances que, evidentment, els pares dipositen en el sistema educatiu.

Vostè ho ha dit literalment, diu: *“El maestro tiene que aplicar el instrumento pedagógico más adecuado”*. Escolti, si aquest és el problema, la solució hauria de ser: donem autonomia al docent per trobar la resposta més adequada. Però vostè, d'una banda, ens diu que *el maestro tiene que aplicar la solución pedagógica más adecuada* i després, a continuació, ens diu quina és la solució, vostè ens dona la solució: *la solución pedagógica más adecuada es las troncales en castellano*. Per això li dic que és totalment incongruent la problemàtica de la qual vostè es fa ressò amb la solució que a continuació hi dona.

I després, també, Sra. Ballester, li dic que la seva proposició és fictícia perquè ignora la realitat, vostès ignoren, de forma volguda i de forma intencionada, permanentment, la realitat lingüística dels nostres centres, per començar quan diu que es donen totes les assignatures en català. Això no és veritat, en els centres educatius de les Illes Balears no es donen totes les assignatures en català, i vostès han de deixar d'anar repetint això perquè és totalment fals, perquè ni es troba a la normativa ni es troba a la realitat, i (...) perquè em diu que no, perquè suposo que vostè, com jo, hem tingut fills en el sistema educatiu i, per tant, això no és així, això no és així.

La llengua castellana és totalment present en la vida dels centres i les dues llengües coexisteixen amb naturalitat, i som a una comunitat autònoma bilingüe, som a una comunitat autònoma bilingüe on aspirem que el nostre sistema educatiu produeixi ciutadans bilingües capaços d'expressar-se en les dues llengües. I això, miri, té avantatges i té inconvenients, el monolingüisme té avantatges i té inconvenients i el bilingüisme té avantatges i té inconvenients, per exemple, els lingüistes ho tenen perfectament descrit, una educació bilingüe, per exemple, pot fer que de vegades els parlants o els aprenents de dues llengües tinguin dubtes a l'hora de determinades estructures i que les mesclin i que tal vegada no parlin amb tota la correcció el castellà o no parlin amb tota la correcció el català, però, a la vegada, també sabem que això després els dona major competència per aprendre altres llengües, perquè estan acostumats a gestionar aquest canvi lingüístic.

I aquesta és la nostra realitat, Sra. Ballester, i aquesta és la nostra realitat. I pot ser hem de pagar el preu que els meus fills parlin el català amb castellanades i el castellà amb catalanades, però és que l'alternativa a això és totalment fictícia, és totalment irreal i és no ser fidel a la realitat sociolingüística de la nostra comunitat, que, a més a més, és el tret característic des del punt de vista cultural i lingüístic de la nostra comunitat autònoma, i vostès volen negar aquesta realitat.

I la realitat és que aquestes dues llengües són presents, aquestes dues llengües, és clar, és que vostè parla com si no s'aprenqués castellà a les escoles de Balears. Vostè, no, no, vostè, amb el seu discurs, qualsevol que la sentís sense saber de què va, es pensaria que els nens a les escoles de Balears no aprenen el castellà, no aprenen ni a llegir ni a escriure en castellà, i això s'ha de dir d'una vegada, és totalment fals; és que estem tan acostumats a sentir-los aquest discurs que de vegades ens oblidem de replicar-los el que és obvi, i és que en el sistema educatiu de Balears els fillets aprenen a llegir i a escriure en castellà. I els meus fills han après a l'escola balear a llegir i a escriure en castellà i, evidentment, els castellanoparlants han après també a llegir i a escriure en català.

No sé, malauradament, si amb el mateix nivell de competència, perquè, com també s'ha dit per aquí, em sembla que ho ha dit el Sr. Barceló, jo estic d'acord amb vostè, no és que l'impugni, però, ho comentàvem amb la diputada Tur, és a dir, tant de bo el nivell de coneixement del català dels alumnes que entren en el sistema essent castellanoparlants fos tan alt com el nivell que obtenen de castellà els alumnes que hi entren essent catalanoparlants, tant de bo! I a més a més, suposo que, com a Parlament de les Illes Balears, el que volem és que el nostre sistema educatiu formi uns ciutadans capaços de ser cent per cent competents amb totes aquelles societats lingüístiques que es trobaran en la seva vida laboral a les Illes Balears i, per tant, que siguin el màxim de competents possible en català i castellà.

Sembla ser que això a vostè no li preocupa.

Per tant, en el sistema educatiu de Balears es respecta totalment el que diu la UNESCO, perquè el primer aprenentatge es fa amb la llengua materna, gràcies a aquest principi d'adaptació a les necessitats concretes de cada filllet. I en això fins i tot la Sra. Riera hi ha estat d'acord, i jo li agraeisc, i per això, hem fet, una mica mig en broma, però seriosament aquest aplaudiment des de l'altra bancada.

I per últim, li deia que la seva proposició no de llei és inviable, és inviable perquè vostè, és clar, jo pensava que és que vostès volien dues línies, una català i l'altra en castellà, però ara veig que en volen quatre, perquè, és clar, ho deia molt bé el Sr. Barceló també, la discriminació, vostès fan una proposta totalment discriminatòria. Ara resulta que hem de fer la línia en català per als fillets que no tenen necessitats educatives especials; la línia en castellà per als fillets que no tenen necessitats educatives especials; i després farem una línia específica, perquè és el sùmmum de la discriminació, per als castellanoparlants que tenen problemes d'aprenentatge, i suposo que també per als catalanoparlants que tenen problemes d'aprenentatge. Escolti, això, la seva proposició no de llei és totalment contrària al que hem estat lluitant en aquesta comunitat autònoma, que és per una educació inclusiva, per una educació inclusiva i on el sistema educatiu contribueixi a una societat cohesionada en què els catalanoparlants estan oberts a l'aprenentatge del castellà, els castellanoparlants estan oberts a l'aprenentatge del català, i així fem una societat cohesionada, no una societat dividida.

Però és que vostè, a més a més, avui ens ve a dir una cosa que és totalment surrealista, que és que fem grups específics per als fillets que tenen aquests problemes d'aprenentatge i necessitats educatives especials; és a dir que segreguem per capacitats, que això, la veritat, em pensava que no ho arribaria a sentir.

Per tant, Sra. Ballester, consider que la seva proposició no de llei és demagògica, és incongruent, és fictícia i és inviable i per tot això, evidentment, hi votarem en contra.

Gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, jo faré una intervenció curta perquè crec que ja li han dit tot el que li hem de dir, jo crec que ja li hem dit tot el que hem de dir, perquè aquesta proposició no de llei jo no entenc molt bé què és el que vol, perquè aquí parla de llengua materna, parla de llengua vehicular, parla d'alumnes amb necessitats educatives especials, parla de NESE, quan el que vol dir és un eufemisme: *hablar en castellano, y punto, y ya está!*, si es *que no hay ma*, no hi ha res més a dir!

(*Alguns aplaudiments*)

Tota aquesta parafernàlia de folis i citam lleis i lleis i lleis i vinga, tot és per dir el mateix: *hablen en castellano*, és el que vol, ja està, digueu clar i ja està, i li votarem, i per això li votarem que no, perquè... ja està, ja està, no hi ha res més, no hi ha res més que això.

Perquè aquí comença a parlar de llengua vehicular, la llengua vehicular està establerta com toca, hi ha un decret de mínims, hi ha, ja li hem dit, uns projectes lingüístics en els centres, hi ha una autonomia de centres i s'estableix el projecte lingüístic en funció de l'entorn. Si no vol contemplar l'entorn és que a vostè l'entorn li és igual. Un.

Dos, llengua materna. Defineixi'm llengua materna, perquè és clar, què és la llengua materna, *la que habla la madre o el castellano*, perquè és que això no té altra cosa. És a dir, únicament es refereix a llengua materna quan vol dir castellà, digui-ho clar, digui-ho clar, no digui llengua materna, digui castellà, que és el que vol i ja està, perquè la llengua materna dels alumnes que arriben a centres de les Illes Balears és el xinès, és el tagal, és qualsevol altra llengua que moltes vegades no és el castellà. Per tant, això de dir fer ensenyament de les troncalis en llengua materna que sigui cooficial, això què és?, eufemisme del castellà. Si és que tota la PNL aquesta és tractada per imposar el que vol.

En definitiva, el que venim aquí és a atendre la dèria de Ciudadanos perquè per a nosaltres l'important és l'atenció individualitzada, per a nosaltres l'important és l'atenció dels alumnes un a un. Per a Ciudadanos l'únic important és l'atenció a la llengua, ja està, els alumnes passen a segona banda, el primer és la llengua, la resta res.

Miri, jo som professor, com vostè sap, i he tengut alumnes de tot tipus, de tot tipus i color, i li puc dir que l'atenció individualitzada a l'alumne es fa des del primer dia, vengui de la part del món que vengui perquè no sols vénen de la resta d'Espanya, també vénen de la resta del món. Per tant, com que vénen de la resta del món poden entendre o no entendre el castellà, poden entendre o no entendre el català i poden entendre o no entendre ni l'anglès ni el francès, perquè quan ve un nen que sols parla en punjabi si no se li fa una atenció individualitzada, no s'assabenta absolutament de res.

Per tant, ja li hem dit abans que aquí l'*Última Hora* va publicar ahir, molt oportunitat, o no sé per què, casualitat, que a les Balears es parlen 160 llengües, per tant, defineixi quina és la llengua materna, jo és que ho torn a dir. De tota manera, de tota manera jo crec que si mirem el que es pretén és: atenció individualitzada, es fa; atenció als nouvinguts, vostè sap què és el PALIC? El PALIC hi és per a aquestes coses, precisament. Els centres tenen un programa que es diu PALIC, que és d'atenció individualitzada per poder ensenyar una de les dues llengües cooficials i poder permetre que els alumnes puguin almenys comunicar-se, almenys comunicar-se, perquè el que es fa des del primer moment i a tots els centres educatius de les Illes Balears és atendre els alumnes, perquè el que se cerca, ja li hem dit abans, és una escola inclusiva i la

inclusivitat rau en utilitzar una llengua comuna que permeti la comunicació entre tots.

Després li hem parlat... vostè parla de la igualtat, de la igualtat. Jo crec que aquí del que s'ha de parlar és, més que d'igualtat, s'ha de parlar d'equitat i també li hem parlat de recursos. Crec que el que fa falta aquí són recursos, ja li dic que per poder aconseguir una integració plena dels alumnes és utilitzar els recursos necessaris. Per tant, això que diu que s'han de fer *las troncales en castellano*, ja li ho he dit fa un moment, a veure, aquí fa falta fer aquelles assignatures que es necessitin, i també li hem dit, també li hem dit. I les altres assignatures de llengües, també es faran en castellà? No ho sé.

En definitiva, crec que Ciudadanos presenta aquesta PNL aquí com a qualsevol altra banda de territoris que tinguin dues llengües oficials, el que vol és imposar el castellà, i punt. I el que reflecteix l'exposició de la Sra. Ballester és que desconeix absolutament la realitat dels centres educatius, això que als pares no se'ls escolta això no és veritat, als pares, als pares de qualsevol alumne amb necessitats educatives especials o sense necessitats educatives especials, se'ls escolta sempre, i l'atenció dintre de les aules es fa de manera individualitzada sempre que es pot, i atenent les necessitats de cada alumne. Perquè, com vostè bé ha dit, el professor ha d'utilitzar el recurs pedagògic que millor li vagi. Jo com a professor li ho torn a dir, dintre de l'aula quan ve un nen que parla tagal, fas l'impossible per poder comunicar-te i el que interessa és que aquest alumne no sols es comuniqui amb els professors, sinó també amb la resta; perquè també li hem dit aquí que als centres educatius no sols s'ensenya també s'educa i educar vol dir integrar, educar vol dir cohesionar, educar vol dir donar les eines perquè els alumnes surtin essent persones. A més a més, com també li he dit, s'assegura, veuen clarament que els alumnes surten del nostre sistema educatiu parlant les dues llengües, el coneixement de les dues llengües i tenint les eines bàsiques de la llengua anglesa. Que falta per arribar? Sí.

Com convindrà el posicionament davant de la seva proposició no de llei és més que clar, no podem més que dir-li: no. Per què? Perquè vostè aquí el que cerca no és atendre els alumnes amb necessitats educatives especials, el que cerca és que *cuando la lengua materna sea cooficial y cuente con la aprobación de los padres...*, és a dir, que es parli en castellà, i punt, ja està! Per tant, el punt 1 no el podem acceptar, perquè està mal redactat, si posàs garantir que es parlàs en castellà, tal vegada m'ho pensaria.

El punt 2, *que en el caso de alumnos con problemas de aprendizaje se impartan con lengua materna las asignaturas troncales*. Què són els problemes d'aprenentatge? Els problemes d'aprenentatge els tenen a les assignatures troncales i a les no troncales, a les assignatures que no són troncales també tenen problemes d'aprenentatge, o vostè es pensa que en música no tenen problemes d'aprenentatge? Però com que aquesta és una maria! O vostè es pensa, no sé quina dir-li perquè no sé quina... eh?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Plàstica? O no tenen problemes d'aprenentatge? El mateix. Si li dic, això és blanc ni ho entén *en castellano* ni ho entén a plàstica ni ho entén a matemàtiques. Punt. Els problemes de comunicació els tenen tots els alumnes a totes les assignatures i, per tant, l'adaptació no s'ha de fer a les troncales sinó que s'han de fer a totes i s'ha de fer l'atenció individualitzada a totes les assignatures.

Després, el punt 3, *garantir que en el caso de alumnos de incorporación tardía siempre y cuando la lengua materna sea la cooficial*, és a dir, si la mare és àrab i li parla al fill en àrabaquesta senyora no compta. Si la mare és de Mali i li parla en un altre idioma, no compta, el que compta és *cuando se habla en castellano*. Per tant, com comprendrà, jo no puc més que dir-li que votarem no a aquesta proposició de llei perquè el que votem és que als alumnes se'ls atengui en el que necessitin i no en llengua castellana.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Casanova. Passam al torn de paraula del grup proponent. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente. Gracias a todos los grupos por sus intervenciones. La verdad es que no me ha sorprendido nada por parte de la bancada de la oposición a Ciudadanos, realmente es lo que llevan diciendo treinta años. Por lo tanto, no ha sorprendido el discurso, pero bueno, yo también les diría que si llevan treinta años con el mismo discurso y la educación en Baleares es de las últimas y de las últimas de Europa, pues, yo les diría que haciendo lo mismo es imposible cambiar las cosas.

Después, también comentar que es una iniciativa la de Ciudadanos que está acotada a los niños con necesidades educativas especiales y a los niños recién llegados, y esa una iniciativa que proponemos que la lengua materna de estos niños, entre las dos oficiales que hay, entre castellano y el catalán, son alumnos que nos vienen con lenguas que es el castellano, y se puede usar como un recursos para su aprendizaje muy importante, como así lo dicen todos los pedagogos. Lo digo por la Sra. Riera, que no entendía esta iniciativa, y por el resto de grupos que han ido modificando la iniciativa a medida que les ha ido interesando para decir lo que ellos esperan que diga Ciudadanos, pero que Ciudadanos no dice.

(Remor de veus)

Nosotros creemos que es muy importante, muy importante, que las autoridades educativas procuren todas las medidas para que un alumno alcance el máximo de su desarrollo en capacidades, y cuando un alumno tiene como lengua materna el castellano aquí en Baleares no se utiliza

como un recurso, ni siquiera cuando los padres lo piden, porque desarrollar todas las capacidades de un alumno no solamente es desarrollar todas las capacidades para aprender el catalán, es desarrollar todas las capacidades de ese alumno en su autoestima, en el aprendizaje de todos los conocimientos, en la participación en el grupo... Para ello es muy importante que el alumno que tiene estas dificultades de aprendizaje pueda tener este recurso cuando además también así lo piden los padres.

Y hablando de la cohesión social, que también aquí todo el mundo lo ha sacado a colación, aquí se habla mucho siempre -MÉS, PSIB, Podemos, El Pi- de que la cohesión social es saber la lengua catalana; yo creo que no, la cohesión social es muchísimo más compleja; la cohesión social es estar en una sociedad diversa y plural, y que en esa sociedad diversa y plural haya igualdad de derechos, haya libertades, haya igualdad de oportunidades; eso es tener una sociedad con cohesión social, cuando se cumplen todos estos elementos, no solamente la cohesión social se consigue en la escuela cuando el niño lo hace todo en catalán. Yo entonces también les convendría... Sí, lo digo yo y además es así.

Y también quiero comentarle al Sr. Aguilera, que sí, efectivamente hoy por hoy en la administración educativa no se escucha a los padres cuando piden como lengua vehicular la materna para estos niños con necesidades educativas especiales, y el Sr. Martí March se acordará; todavía recuerdo al principio de esta legislatura a esos padres desesperados llamando puerta a puerta en Inca para que a sus hijos se les diera esa enseñanza en lengua materna que era el castellano, que tenían necesidades educativas especiales importantes, y no se les dejó, no se les dio a esos niños. Y también recuerdo a esos niños que también al inicio de legislatura, que venían de Canarias con notas normales, buenas, que los niños que estudian y van aprobando, y fueron un fracaso escolar cuando llegaron aquí, e iban puerta por puerta en todas las administraciones pidiendo: "Por favor, denme unos años para que mis hijos aprendan esa lengua". Y eso es lo que aquí estamos nosotros pidiendo, que las asignaturas troncales, las troncales, se hagan en la lengua materna si esta es el castellano, porque no podemos perder ni una sola oportunidad para que los alumnos alcancen sus máximas capacidades, porque la excelencia educativa es el motor que tiene que llevarnos a coger cualquier medida, y la excelencia educativa también se alcanza con los niños de necesidades educativas especiales, absolutamente. Por eso tenemos que poner todos los medios a nuestro alcance, por eso tienen que ser criterios pedagógicos y no criterios políticos, y por eso desde Ciudadanos pedimos que las asignaturas troncales sean en la lengua materna si así lo quieren los padres, porque es un recurso pedagógico más y muy importante, y muy importante.

Por lo tanto esa es nuestra postura. He de comentarle a la Sra. Riera que, bueno, aceptaremos la enmienda número 1, la de que quieren las dos lenguas vehiculares en el sistema educativo y en equilibrio. Y rechazaremos la segunda, porque lo de los tres años no se pone como una medida obligatoria, sino que el sistema educativo ha de garantizar esos tres años al alumno para su formación; siempre el alumno puede decir

que no, pero como mínimo..., no todas las personas tienen la misma facilidad para aprender una nueva lengua y además hacer una selectividad en una nueva lengua. Creo que hay que mirar al sistema educativo para formar al alumno en su máxima excelencia, no para hacer que vaya aprobando porque además da igual, lo importante es que sepa catalán... No, no, no; los alumnos tienen que ir a la máxima excelencia sabiendo las dos lenguas, y para eso hay que poner todos los recursos educativos, y eso es lo importante. Por lo tanto la segunda enmienda no la aceptamos y la primera sí; la aceptamos aun sabiendo que es una enmienda que realmente está fuera de lo que queremos en esta moción, en esta iniciativa...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ballester, per favor, vagi acabant.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

...que es atender a los alumnos con necesidades educativas especiales.

Muchas gracias.

(Remor de veus i algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Passam, per tant, a la votació de la proposició no de llei, amb l'esmena 5115, que és un nou punt. Votació separada?

Passam a la votació punt per punt. Passam a la votació del punt 1. Votam.

2 vots a favor; 35 en contra i 17 abstencions.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

2 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció... i 17 abstencions.

Passam a la votació del punt 3. Votam.

2 vots a favor; 35 en contra i 17 abstencions.

Passam a la votació d'un nou punt, l'esmena 5115 del Partit Popular. Votam.

19 vots a favor; 35 en contra i cap abstenció.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 4407/18, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a regulació de l'eutanàsia.

Finalment passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon a la comunicació... No, perdó, passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 4407/18, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a regulació de l'eutanàsia. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bon dia, senyors i senyores diputades. Vull començar aquest debat aquí i en seu parlamentària, i perquè crec que és de justícia, amb un record i una gratitud per al doctor Montes, que va morir fa pocs dies i que sempre va defensar els drets i les garanties de les persones en el procés de morir.

Senyors i senyores diputades, la mort també forma part de la vida i morir contribueix a l'acte final de la biografia personal de cada ésser humà i, per tant, no pot ser separada d'aquella com si fos alguna cosa diferent. Des de fa temps assistim a un ampli debat social, polític, ètic, sobre els drets i les garanties de totes les persones a una assistència sanitària i social en el final de les seves vides, esperant que es respecti la seva autonomia i el dret a una mort sense sofriment.

Paral·lelament a aquest debat s'uneix un altre, que és el dret de les persones que, sense estar dins un procés d'una mort imminent, decideixen, per la seva situació d'invalidesa o patiment, sol·licitar ajuda per morir anticipadament. Són dues situacions, són dos debats ètics, socials, professionals i jurídics ben diferents al mateix temps, i que han fet paleses les divergències entre la voluntat dels malalts i les disposicions legals i sanitàries.

En els diferents parlaments autonòmics, i aquí també, hem tengut l'oportunitat d'aprovar lleis que declaren els drets i les garanties de les persones en el procés de morir: drets que assisteixen a les persones, deures del personal sanitari i conjunt d'obligacions de les institucions sanitàries. Hem estat una de les comunitats autònomes que ho hem fet.

Crec que hem de recordar aquí dos marcs legals, un és la Llei 41/2002, reguladora de l'autonomia del pacient, entre altres coses parla d'informació, documentació, consentiment previ. Però l'important en aquest debat és que la persona, una vegada informada adequadament, manté una possibilitat de negar-se al tractament, encara que això pugui suposar la seva mort. I, per una altra, la Llei Orgànica del Codi Penal, que en el seu article 143.4 tipifica i penalitza l'eutanàsia.

El Grup Parlamentari Socialista creu que hem d'introduir en el nostre ordenament jurídic un nou dret individual que és l'eutanàsia.

I com entenem aquesta situació? Aquella actuació que produeix la mort d'una persona de forma directa i intencionada, mitjançant una relació causa-efecte única i immediata, a petició informada, expressa i reiterada en el temps per la persona i que es du a terme en un context determinat de patiment per una malaltia, o patiment incurable que la persona experimenta com inacceptable i que no s'ha pogut resoldre per altres mitjans.

Nosaltres hem de dir que l'eutanàsia, així entesa, combina una necessària comptabilitat entre principis bàsics i drets reconeguts a la nostra Constitució, com són els drets fonamentals a la vida i a la integritat física i moral, però també a la dignitat personal i a la llibertat o a l'autonomia de la

voluntat. La Constitució espanyola protegeix el dret fonamental a la vida, però no a qualsevol preu no per sobre de la dignitat. Així amb autonomia i la seva llibertat, la persona pot decidir quan o com vol perllongar la seva vida.

La legalització i regularització de l'eutanàsia és una demanda real d'una part important de la nostra societat, que ha expressat de manera àmplia i extensa el seu suport a aquesta despenalització i a la seva regulació. Crec que és correcte afirmar que els grups polítics van per darrera d'aquesta expressió dels ciutadans, diferents estudis els darrers anys ens demostren, i només per citar-ne un, el del CIS, que entre 7 i 8 de cada 10 persones es manifesten convençudes de la necessitat de legalitzar i regularitzar l'eutanàsia. Per exemple el 60% de catòlics, o un 70% que es reconeixen com a votants del Partit Popular.

I vull compartir amb vostès una reflexió, hi ha qui pensa que les persones no poden disposar de la seva vida perquè aquesta només pertany a Déu, però jo vull recordar-los que ningú està obligat a acollir-se a una llei. Despenalitzar i regularitzar l'eutanàsia no llevarà llibertats a ningú, qui vulgui morir quan la naturalesa ho marqui i la medicina no ho pugui curar, així ho farà. Només donarà l'opció de llibertat individual a aquells que en aquest moment no la tenen.

Des de 1994 s'han presentat a Espanya unes 15 iniciatives parlamentàries per despenalitzar l'ajuda a morir, o a regularitzar l'eutanàsia, cap de les quals no ha prosperat. Nosaltres pensam que es fa necessària una llei de disposició i sobirania sobre la vida que garanteixi la lliure autonomia personal i, a la vegada, protegeixi els col·lectius molt vulnerables. Es fa necessària una llei que hauria de tenir entre elles una definició clara de conceptes, establir quines condicions s'han de donar per dur a terme l'eutanàsia i el suïcidi medicament assistit, quines característiques ha de tenir el malalt i com ha d'expressar la seva voluntat. També s'han d'establir els requisits que s'han de complir per part del personal sanitari i altres, en la presa de decisions i en la seva actuació. I evidentment s'han de definir la composició, les funcions, les competències dels òrgans que han de supervisar, avaluar i controlar tots aquests fets. I evidentment s'ha de permetre i contemplar l'objecció de consciència dels professionals sanitaris.

Es fa necessari recordar que aquesta normativa sobre l'eutanàsia està legalitzada i regularitzada a diversos països europeus, podem citar Bèlgica, Països Baixos, Suïssa, Luxemburg, també Canadà, Colòmbia i a sis estats d'Estats Units. Nosaltres pensam que ha arribat el moment d'iniciar i promoure un ampli debat social, polític, jurídic, ètic, sanitari i professional sobre la legalització i regularització de l'eutanàsia i perquè aquesta sigui regulada com a un dret subjectiu de les persones que es troben en determinats supòsits de sol·licitar i rebre aquesta ajuda per morir anticipadament.

I a més a més, pensam que s'ha d'articular com una prestació inclosa a la cartera de serveis del Sistema Nacional

de Salut i que es presti en condicions d'igualtat per a tots els ciutadans i no rompre l'equitat d'accés.

Nosaltres és per aquest motiu que hem presentat i hem duit aquí aquest tema, que està a debat en el Congrés dels Diputats amb tres iniciatives diferents. I volem que el Parlament de les Illes Balears, els seus grups parlamentaris, es pronunciïn damunt aquest tema, perquè com he dit abans hi ha un ampli debat social, polític, jurídic, ètic, sanitari, sobre aquest tema. I per això ho concretam en dos punts.

Per una banda, que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern i el Congrés de Diputats a estudiar i tramitar una iniciativa legislativa que modifiqui l'article 143.4 del Codi Penal, per facilitar una mort digna, però també la despenalització de l'eutanàsia en aquells casos que la persona plantegi la petició, la possibilitat de posar fi a la seva vida per decisió pròpia. I evidentment això ha d'anar complementat necessàriament per una altra iniciativa, que és estudiar i tramitar una iniciativa legislativa per regular sistemàticament i de manera ordenada els supòsits on l'eutanàsia no sigui objecte d'un fet penal.

Duim aquest tema, com he dit, perquè pensam que és important que els grups parlamentaris participin en aquest debat i jo rest ara molt ansiós de conèixer les seves opinions.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Passam al torn de fixar posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Vicent Serra.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Bé, ja s'ha exposat el marc legal d'aquesta PNL, per tant, no ho repetiré. Però l'eutanàsia planteja un debat social més enllà de la seva dimensió jurídica, fins i tot sanitària, amb interrogants ètics, jurídic i polítics no només a Espanya, sinó a altres països.

L'eutanàsia és la conducta per acció o omissió intencionalment dirigida a acabar amb la vida d'una persona que té una malaltia greu i irreversible dins un context mèdic. L'augment de l'esperança de vida i les condicions sanitàries fa que es disposin de mesures de suport vital que poden perllongar la vida de pacients amb malalties irreversibles, generant una problemàtica que poc a poc s'afrenta, parlem de l'ensenyament terapèutic, del consentiment informat, del rebuig a determinats tractaments per part del pacient, de desenvolupament de les cures pal·liatives, etc. I és en aquest punt on hi ha qui sol·licita una legislació permissiva per a l'actuació mèdica, encaminada a finalitzar la vida del malalt que ho sol·liciti, quan hi concorrin determinades circumstàncies com un patiment intens i un deteriorament greu de la qualitat de vida.

Però també és en aquest punt o quan creiem que abans de prendre decisions en aquest sentit, és necessari clarificar allò que es pretén legalitzar, o pel contrari es pretén penalitzar, perquè la presa de decisions responsables exigeix una adequada informació i comprensió del problema. I vostè presenta una proposició i eludeix qualsevol tipus de debat tècnic i entra a sol·licitar directament una legalització de l'eutanàsia, com a punt 1, però, al punt 2, demanen crear una relació de casos susceptibles d'aplicar-la. És a dir, primer demana la despenalització i després l'exclusió de casos.

Sr. Thomàs, la proposta d'avui més que res és un tribut al PSOE de Madrid que ens demostra que per a vostès prima més anar endavant amb un missatge pseudoprogressista que aplicar el rigor a un tema que, com he dit, va més enllà de la problemàtica sanitària, però que també l'abraça. O ja té clar de qui dependria el procés de l'eutanàsia? Han parlat ja amb pal·liatius, han parlat amb pal·liatius i altres col·lectius sanitaris d'això? Troba que seria positiu que pal·liatius s'encarregàs de l'eutanàsia? Considera que els serveis de pal·liatius i altres serveis sanitaris o no, no tenen res a dir abans que surti una proposta política d'aquest parlament i més en aquest tema tan important?

El Sr. Thomàs ha recordat aquí en diferents ocasions que "soc metge", generalment per ressaltar-ho respecte de determinades decisions i postures polítiques, però avui, per primera vegada, perquè jo respect les condicions personals de cadascú, per primera vegada dic, seré jo qui li recordi que vostè també és metge i que determinades proposicions no es poden fer d'una forma tan... superficial, propagandística i per cercar l'impacte mediàtic, i tot per recuperar un espai d'esquerres que estan perdent.

Com a metge, hauria de saber que una part del col·lectiu sanitari no es està per la legalització de l'eutanàsia, almenys -almenys- sense un debat previ general eminentment tècnic i sobretot sense una millora assistencial prèvia de les cures pal·liatives, i més en aquesta comunitat autònoma que disposa, com bé sap, d'una llei de drets i garanties de les persones en procés de morir, la Llei 4/2015, de 23 de març, aprovada per unanimitat a la legislatura passada i que va entrar en vigor tres mesos després, el juny del 2015, però que encara no s'ha desenvolupat del tot. Una llei que regula precisament aquesta qüestió, el procés de morir, una llei que no va entrar a definir l'eutanàsia perquè no era la seva funció, però que reconeixia i regulava moltes actuacions que ja es feien a hospitals, centres sociosanitaris i domicilis.

Una llei que va entrar a tocar el tabú de la mort i donà llum a aquest procés, però que -repetesc- no s'ha desenvolupat i ho havia de fer a partir dels tres mesos després de la publicació al BOIB, i amb aquests tres anys de legislatura no s'ha completat tal com posa la disposició final quarta que li llegiré: "Compliment d'objectius, el Consell de Govern desenvoluparà aquesta llei en el termini màxim d'un any des de la seva entrada en vigor". Per tant, s'hauria d'haver desenvolupat durant el 2016 i en tres anys no s'ha fet.

S'hi ha treballat, reconec que s'hi ha treballat, però encara falten recursos especialitzats d'adults, per exemple, en cures pal·liatives dins els hospitals d'aguts, sobretot a Son Espases i Inca, a Son Llàtzer convindria que el *pool* que té fos a temps complet perquè el tenen a temps parcial.

S'hauria de millorar que els pacients al final de la seva vida poguessin morir en habitacions individuals i no passa sempre; fa falta que les gerències dels hospitals d'aguts reconeguin i prioritzin polítiques de millora a l'entorn final de la nostra vida, i no passa sempre, no s'ha fet; s'ha de millorar i agilitar l'accés a la informació clínica comuna dels pacients per poder tenir millor informació amb el creuament de dades i no s'ha fet. Són temes que queden pendents de resoldre abans de donar una passa més.

Per altra part, aquesta llei a pesar de la seva importància només s'anomena de passada al pla de cronicitat, sense donar-li el pes que té.

Per tant, amb una llei de drets i garanties de les persones en procés de morir que es tracta de forma superficial a un pla de cronicitat autònom i que, a més, la tenen quasi aturada el seu següent pas és demanar legalitzar l'eutanàsia sense un debat tècnic previ.

Pensa que això és el correcte, Sr. Thomàs?

És necessari el desenvolupament d'aquesta llei al cent per cent per començar a plantejar-se altres alternatives i més quan actualment la Llei de drets i garanties està en fase de ponència en l'àmbit nacional.

Sr. Thomàs, hi ha estudis que demostren que la petició d'eutanàsia per part dels malalts disminueix quan millora la formació dels professionals en el tractament del dolor i en cures pal·liatives.

Promoure la legalització de l'eutanàsia a una societat on encara estan insuficientment implantades les cures pal·liatives i l'atenció sociosanitària, i més en una comunitat com aquesta, amb una conselleria que en aquests temes... la veritat és que no saben per on van, i tenim exemples recents, idò és un plantejament equivocat davant un problema com és l'atenció a determinats malalts i familiars que està pendent de resoldre's del tot.

L'objectiu prioritari de les cures pal·liatives és la lluita contra els símptomes, contra el dolor sobretot, que fan patir el pacient i deterioren la qualitat de vida d'un malalt en situació terminal. Així, es pot emprar l'analgèsia necessària per aconseguir l'objectiu terapèutic encara que es pugui ocasionar indirectament l'avançament de la mort, com ho pot fer també el rebuig a determinades teràpies, però això no és eutanàsia, això és legal i s'aplica al cent per cent dels malalts en aquesta situació, i prima el respecte al pacient i a la seva decisió, el respecte al personal sanitari i als seus criteris, el respecte als familiars i a l'estima cap al pacient, prima el respecte a la vida, en definitiva, que s'ha de tenir a la mort.

Per això, si vostè vol obrir el debat de l'eutanàsia ha de ser des dels mateixos principis i vostè amb aquesta proposició no de llei vol imposar l'eutanàsia per decret i per tant, li votarem que no.

Vull dir-li que tots aquests raonaments que s'han exposat aquí estan basats en bona part, no tots, en bona part en la declaració sobre eutanàsia de la Societat Espanyola de Cures Pal·liatives i li vull dir que votarem no per l'exposat, perquè hi ha una llei de drets i garanties en fase de ponència al Parlament nacional perquè primer hi ha d'haver un debat tècnic i sobretot perquè primer han de desenvolupar la llei en aquesta comunitat i que, com que no tenc cap problema a parlar d'aquest tema, entraré una altra PNL per a comissió en què demanaré això: que es desenvolupi la Llei de drets i garanties d'una vegada i que la Conselleria de Salut té aturada.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Passam al torn de paraula del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Molt bé, gràcies, president. Jo no soc metge, com les dues persones que m'han precedit, però evidentment som ciutadà i, evidentment, com la majoria de ciutadans, he vist morir familiars i persones properes i de vegades en circumstàncies que probablement no eren les més agradables de veure.

M'agradaria començar aquesta intervenció, evidentment, amb un record a aquelles persones que fins ara han mort sense poder decidir quan fer-ho malgrat el seu immens patiment i també evidentment a les persones que s'han esforçat, professionals, metges, infermers, per dignificar el moment de morir, el tancament de les nostres biografies.

Crec que a la nostra comunitat hem d'estar agraïts al doctor Enric Benito, crec que hi estaran tots d'acord, coordinador durant molts d'anys de les cures pal·liatives a la nostra comunitat, una persona que va fer una enorme tasca pedagògica per fer entendre més, entenc que a tots els partits polítics de la importància de l'acompanyament a les persones amb patiment per reduir el seu dolor quan s'acosta el moment de la seva mort. I, per descomptat, també hi feia referència el Sr. Thomàs, hauríem de tenir un agraïment molt especial tant a l'associació a Morir Dignament com també al doctor Luís Montes al qual el seu partit va fer sofrir una mort en vida per fer el seu treball amb el coratge necessari per atendre les necessitats dels seus pacients, que no era altre que alleujar el sofriment insuportable que els suposava seguir vius. Per tant, el doctor Montes mereix el major dels nostres reconeixements.

Perquè els he de recordar que vostès el que varen fer en aquell moment... el Sr. Portaveu del seu partit durant l'època de José María Aznar va ser condemnat ara fa set anys com autor d'un delictes continuat d'injúria greu realitzat amb publicitat contra el doctor Montes. Crec que això també s'ha de recordar i per això també li proposava abans al Sr. Thomàs i ho proposo a tots els grups d'aquesta cambra que aquest parlament reconegui en aquesta esmena *in voce* la incansable tasca del doctor Montes pels drets i garanties de la persona en el procés de morir. M'agradaria que els grups es poguessin posicionar per tal de poder votar aquesta esmena.

El suport a la regulació de l'eutanàsia és majoritari a la nostra societat, hi ha diferents enquestes, el 84% dels espanyols està a favor d'aquesta regulació, dades del 2017. El CIS no demana per aquesta qüestió des del 2009, en aquell moment eren quasi un 81% les persones que estaven a favor que els metges poguessin posar fi a la vida d'una persona en fase terminal amb grans sofriments, si així ho demanava l'afectat.

La regulació de la mort digna, a la qual vostès també feien referència, prevista, a més, en el nostre servei de cures paliatives, del qual a més la nostra comunitat crec que ens podem sentir orgullosos d'haver estat pioners, no és suficient perquè no dona resposta a la situació dels que reclamen la legalització de l'eutanàsia. Com a societat, i en aquest cas a més crec que com a polítics conscienciats amb aquesta demanda massiva de la nostra societat, hauríem de fer l'esforç de regular l'eutanàsia, tal com marquen aquestes enquestes, ens obliga a escoltar i després d'escoltar famolt de temps que hauríem d'haver expressat i d'haver enviat un missatge a la nostra societat, un missatge que hauríem de tenir clar i és que si algú vol morir l'hauríem de deixar anar. També hauríem de tenir un missatge per als seus familiars, que l'ajudin al fet que se'n vagi.

Deia el doctor Benito, al qual feia referència abans, que així com una comare ajuda al naixement, a fer el pas que ens fa arribar a aquesta vida, també seria important que si és voluntari algú també t'ajudés a deixar aquest món.

Quant a la PNL, Sr. Thomàs, totalment d'acord que hem de modificar el Codi Penal per despenalitzar l'eutanàsia, per suposat que hem de modificar aquest article 143.2; per suposat que les persones han de tenir disposició i sobirania sobre les seves vides; per suposat que hauríem de respectar la llibertat i l'autonomia de la voluntat de les persones, però, és clar, vostè proposa al punt 2 que s'estudiïn iniciatives legislatives en el Congrés dels Diputats.

Sr. Thomàs, això ja s'ha fet i sap vostè, fa un any, i sap vostè què va votar el seu partit? Abstenció, abstenció. No qualificaré les diferents abstencions del Partit Socialista, que de vegades tenen efectes devastadors i provoquen danys irreparables a la nostra societat. En aquest cas, si el Partit Socialista no s'hagués abtingut, una vegada més, l'inici d'aquest debat hauria estat possible fa un any. Vostè ja comentava que és la quinzena iniciativa quant a regulació de l'eutanàsia que es fa.

Ara vostès han proposat un tercer intent de regulació de l'eutanàsia i nosaltres evidentment hi estarem d'acord. Perquè estam d'acord amb el seu programa fins i tot electoral del 2004 quan prometien la creació d'una comissió al Congrés dels Diputats per debatre precisament l'eutanàsia. I fa un any, 13 anys després, seguien dient que no és el moment i que es promourà el debat quan hi hagi el consens adequat. Crec que és important recordar-ho.

Ara vostès han tornat a presentar aquesta nova llei, hi ha dues lleis al Congrés, una que ve del Parlament de Catalunya, una altra que han presentat vostès. Sr. Thomàs, crec que aquest no és un tema amb el qual s'hagi de competir i crec que fa un any vostès varen intentar competir per veure qui havia de decidir quan es despenalitzaria l'eutanàsia, perquè evidentment arribarà un moment, i crec que queda poc perquè a la fi es pugui fer. Però li he de recordar que fa un any que podríem tenir despenalitzada l'eutanàsia i en aquest temps hi ha hagut gent patint, i vostès a dia d'avui fan patir a la gent més del que es mereixen.

Frases de persones que ara mateix es troben en aquest procés: "M'indigna haver de morir en clandestinitat"; "vull morir perquè estimo la vida" i "viu en una presó que s'estreny".

Portam ja més de trenta anys suportant una certa confusió política quant a aquest tema, s'ha discutit de vegades, s'ha excusat dient que no hi havia aquesta demanda social, que era una qüestió tan delicada, i avui es tornava a dir, una qüestió tan delicada que necessita un debat social, que necessita un debat tècnic. El Partit Socialista i el Partit Popular mai no han volgut assabentar-se del moviment social a favor de l'eutanàsia, que ja el 1984 començava la seva tasca de conscienciació de l'opinió pública, ni quan a l'any 91 el grup d'estudis de política criminal, integrat per un nombrós grup també de catedràtics i professors de Dret Penal, magistrats, fiscals, emetien un manifest a favor de la disponibilitat de la pròpia vida i un estudi sobre la regularització de l'eutanàsia. Tampoc no han fet cas, no han escoltat als molts estudis d'experts ni a les dades de les enquestes ni als passos reguladors d'altres països.

Insistesc, no m'agraden les exposicions ambigües que hi ha hagut en temes tan delicats com aquest, crec que no hem d'entrar en competició entre iniciatives, filibusterisme parlamentari, etc, i menys amb temes tan transcendents com el que avui tenim aquí.

Ara, Sr. Thomàs, vostè ho deia, sembla que ha arribat el moment, hauria d'haver arribat abans. Vostès diuen, la societat espanyola sembla disposada a obrir el debat sobre l'eutanàsia, crec que fa trenta anys que aquest debat està obert. Per tant, nosaltres no ens abstindrem, crec que no calen més abstencions quant a aquest tema.

Del Partit Popular poc podem dir, ells continuen defensant, ho han fet avui, el dret a la vida en funció de la llibertat religiosa, el dret a la vida no inclou el dret a disposar-ne, la propietat de la vida té límits, són els seus arguments, són

els seus arguments generals. Avui vostè ha dit que no defensen, que no requereix una norma legal, que n'hi havia prou a modificar els drets de garantia, etc, la Llei de garanties actual. Vostès, entenc, continuen pensant que l'eutanàsia ha de continuar sent un homicidi, tal com ara mateix la defineix el Codi Penal. I comparteixen, per desgracia, partit i frases com les d'algun membre del Tribunal Constitucional que mentre era també diputat del Partit Popular va confessar tranquil·lament que de l'eutanàsia ni parlar-ne.

Vostè ha dit també que faltaven recursos, clar que falten recursos, quants de recursos vostès varen llevar durant la legislatura passada, no hi ha una implantació suficient de les cures paliatives, i miri que en aquesta comunitat crec que sí s'han donat moltes coses importants, és clar que hauríem de continuar amb més implantació de les cures paliatives que és fonamental. Però vostè pensa que després de trenta anys encara continua sent necessari un debat tècnic sobre aquest tema? Crec que s'ha debatut en moltes ocasions.

Amb la llibertat entenc que no s'ha de jugar i aquí demanam al Partit Socialista que és de qui depèn i crec que ara, que ja han donat la passa per triar aquest moment, doncs, que no deixin agonitzar de nou al Congrés dels Diputats la possibilitat de regular l'eutanàsia i crec que hauríem d'escoltar una vegada més els versos de Ramón Sampedro, -se m'ha acabat el temps-, no els llegiré, els tenen vostès a la seva disposició per llegir-los íntimament en qualsevol plana web d'internet.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputades. Aquest mateix mes de maig sortia a la premsa el cas de David Goodall, un científic australià, botànic i ecòleg, moria a Liestal, Suïssa, als 104 anys d'edat, moria d'una injecció letal; no tenia cap malaltia terminal, simplement havia decidit posar fi a la seva vida. Va estar actiu fins pràcticament els 103 anys, però fa uns anys que havia hagut de deixar de conduir, la Universitat on feia feina per més fer el va traslladar d'oficina, perquè pogués anar a fer feina més a prop de casa seva, li va canviar tot l'entorn, va deixar de veure els seus col·legues científics, els seus amics, ja no tenia les mateixes ganes de viure. El mes d'abril va patir una caiguda en el seu apartament i va estar dos dies en terra fins que el trobà el personal de neteja, i va decidir que havia viscut prou, va decidir acabar amb la seva vida.

Com a Espanya, a Austràlia l'eutanàsia tampoc no és legal, també està penada, i David, amb ajuda d'una associació, va posar en marxa una campanya de *crowdfunding* i en poc temps

va aconseguir reunir els doblers necessaris per viatjar a Suïssa amb un cuidador. Ell poc abans havia dit, havia declarat: "No vull anar a Suïssa, encara que sigui un país agradable, però ho he de fer per tenir l'oportunitat d'un suïcidi que el sistema australià no em permet." Ell pensava que una persona d'edat com ell hauria de tenir drets de ciutadania plens, inclòs el dret a un suïcidi assistit. A Suïssa no és que estigui permesa directament l'eutanàsia activa, però no està penat el suïcidi assistit quan és per omisió, és a dir, proporcionar les drogues per al suïcidi no està penat, però sempre es requereix un paper actiu de l'afectat per prendre-les. El 10 de maig d'enguany, acompanyat de la seva família, en David va pitjar un interruptor que activava una injecció letal que va acabar amb la seva vida.

La legislació suïssa provoca un fenomen que alguns han batiat com el turisme de suïcidi, i és inevitable fer el paral·lelisme quan a Espanya anys enrere estava per exemple penat l'avortament, però qui volia interrompre el seu avortament i tenia possibilitats econòmiques podia anar a Londres, per exemple, a una clínica, i avui en dia qui s'ho pot permetre pot tenir un dret a una mort digna, si té doblers per viatjar a Suïssa. Segur que en Ramón Sampedro, si ho hagués sabut i hagués pogut, ho hauria fet, ell que va estar maquinant durant molt de temps de quina manera les persones que l'ajudassin no tenguessin problemes amb la justícia. Enguany fa vint anys que Ramón Sampedro va aconseguir acabar amb la seva vida bevent cianur potàssic; el va haver d'ajudar la seva amiga Ramona Maneiro, que va ser perseguida per la justícia, se'n va sortir, el cas es va arxivar per falta de proves, i anys després, quan el delicte ja havia prescrit, ella mateixa va reconèixer els fets. Ell no ho sap, en Sampedro no ho sap, però se'n va sortir; però vint anys després de la seva mort i del debat que es va encetar, un debat intens que es va encetar, el dret a una mort digna és un tema que encara no hem resolt com a societat.

El debat és cert que es va intensificar el 2004, quan n'Amenábar duagué la vida de Sampedro a la gran pantalla, amb una pel·lícula molt premiada, *Mar adentro*. El ressò mediàtic va aconseguir promeses de regulació que al final quedaren en no res. En aquells anys també, el 2005, el Comitè de Bioètica de Catalunya, un òrgan assessor de la Generalitat, concloïa en un informe que era necessari modificar l'article 143 del Codi Penal que segueix vigent amb la seva redacció de l'any 95.

Han passat molts d'anys, segueix la mateixa regulació, però ara hem relleuat el debat, i dins aquest mateix mes de maig el Congrés ha pres en consideració una iniciativa legislativa del Parlament de Catalunya que, rescatant aquest informe de fa tretze anys del Comitè de Bioètica de 2005, aqueixa iniciativa planteja la despenalització de l'eutanàsia. Paral·lelament també -ho recordava el Sr. Jarabo- s'ha registrat una proposta del Grup Socialista per regular-ho.

És cert que hi ha un món de diferència entre els casos que he esmentat, entre el cas d'en David Goodall i el d'en Ramón Sampedro; en David, un home que va fer feina i va ser feliç fins pràcticament els 103 anys, fins que va deixar de ser-ho i va decidir acabar amb la seva vida, a més amb el suport de la seva família; i en Ramón Sampedro, una persona que amb 25

anys va quedar tetraplègic, va passar trenta anys prostrat a un llit demanant una mort digna, fins que va aconseguir llevar-se la vida. Hi ha un món de diferència, però creim que cal tenir aquest debat, i cal definir el dret a una mort digna com un dret personal i establir en quins casos es pot donar, i que l'exercici d'aquest dret es pugui dur a terme amb garanties mèdiques i amb garanties legals. Fa uns dies el company Antoni Llabrés, professor de Dret Penal, escrivia a les pàgines de l'*Ara Balears* una reflexió: "Permetre no és obligar, i qualsevol persona pot optar per esperar que la mort li arribi d'una manera natural, fins i tot en les condicions més dures, si aquesta és la seva preferència personal, i cap regulació despenalitzadora la forçarà a avançar aquest moment. Però prohibir sí que és obligar, obligar a continuar patint a qui no vol fer-ho".

Jo no som metge, però em deman qui som per obligar a viure una persona que està patint. A MÉS per Mallorca som partidaris d'afrontar aquesta regulació i per aquest motiu donarem suport a la proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, president, senyores i senyors. Per part d'El Pi agraiem aquesta proposició no de llei, i tenim clar que estam dins una societat del benestar que no té res a veure amb les societats de fa 350 anys, que ens preocupam perquè la gent visqui millor, i en una part d'aquest viure millor hi ha dues coses: que, si pot ser i tu vols, no morir tot sol, si pot ser i tu vols; i l'altra, si pot ser, que et deixin no sofrir a l'hora de morir. Jo som dels que pens que el dret a la vida conté també el dret a la mort, és a dir, la mort és una part més de la vida, que pot ser tan bella com la vida sempre que al final no sofreixis i tot allò meravellós que t'ha donat la vida, te'n puguis anar amb un regust de fins on valia la pena el sofriment final. Aquesta transició del camí, uns amb més fe, uns altres amb menys fe, jo en tenc, som d'aquells que pens que s'ha de fer, si pot ser, sense morir tot sol i, si pot ser, sense sofriment.

Dit això, morir és un estat de la vida; ho dic perquè la nostra cultura, la religió, la nostra cultura -jo som creient- de vegades ens ha fet tenir una espècie de... de forat negre en aquest sentit, i així com van passant els anys és quan te'n adones que aquest forat negre pot ser un espai de molta llum, i és una llàstima que aquella gent que sofreix pugui pensar que aquesta transició sigui dura. He conegut dues persones tetraplègiques en la meua vida; unal'amo en Pep Pol, al cel sia, i l'altra, en Juan Díez Galiano, al cel sia; distints, un va quedar..., l'amo en Pep era policia local de Sa Pobla i d'una

operació normal i corrent va quedar tetraplègic, i ja s'havia jubilat i va ser dur veure'l; i en Juan Díez Galiano, un al·lot que amb 27 anys va entrar caminant a l'hospital i no va tornar a moure res del seu cos, molt semblant al Sr. Sampedro. Posicionaments distints d'un i de l'altre; el jove era una persona que el que volia era més atencions, que es canviassin els hàbits de com tractar des de Serveis Socials, o bé del seu metge o metgessa que tenia al centre de salut de Sa Pobla, més recursos, temes de noves tecnologies per realment poder ell fer coses, és a dir, ser capaç de comunicar-se; era, en Juan, una persona que ara tendria..., jo en faré 57, ell en faria 55, el que volia era que es milloràs, i tenia ganes de viure, i tenia ganes de viure, amb la qual cosa era un...; després va morir per complicacions, lògicament; eren aquestes respiracions assistides amb unes màquines perquè els pulmons poguessin respirar, terrorífic, tremend, però reclamava ajudes.

Al final, quan vaig llegint i vos vaig escoltant a tots, llegeixes que el Sr. Xavier Gómez Batista, que és una persona..., que és un referent en cures pal·liatives, que actualment és el director de l'Observatori... del centre col·laborador de cures pal·liatives amb la OMS, que quan el llegeixes te'n adones que ell està d'acord que debatem, i per això nosaltres votarem a favor, perquè creim que és bo que es debati aquest tema en el Congrés, perquè allà hi haurà especialistes per parlar d'aquest assumpte i tot això, però crida l'atenció, i és quan va allò que a vegades he dit: si no sofreixes o has sofert difícilment pots sentir el sofriment del que pateix, i quan ell et posa els nombres clars, aquest senyor també dirigeix la càtedra de cures pal·liatives de Vich, resulta que només aplicam cures pal·liatives al 26% de les persones que ho han de menester; hi ha un 74% restant que un 60% d'elles són dins geriàtrics, que aquests geriàtrics no tenen la preparació per realment poder curar pal·liativament això, amb la qual cosa ell és dels que pensa que és bo que s'obri aquest debat, però el més positiu seria de qualche manera com atenem aquest 74% que en aquest moment perquè no és un càncer o no és una malaltia terminal, però que realment per un tema mòrbid o el que sigui, està a un geriàtric, o està a una cada perquè no ha pogut anar a un geriàtric i no l'ajudam a no patir.

Per tant, dins aquesta línia del doctor Xavier Gómez Batista, El Pi s'hi sent prou representat, és a dir, no es tanqui el debat cap a l'eutanàsia, però no en facem tanta bandera política perquè si realment ens preocupa el patiment de la gent, hem de pensar que hi ha 74% de gent, que és la gent que necessita cures pal·liatives és un 1,5% de la població cada any, un 1,5% de la població. D'aquest 100% de l'1,5% només un 26% té cures pal·liatives i ho sabem sobretot en el tema de la gent que ha tengut un càncer. No, no Sr. Jarabo, això és així, si no ho coneix s'informi i, si no, li ho diran els dos o tres metges que hi ha aquí, així de clar.

Per tant, ens va bé que es debati, però sobretot vostès els que teniu representació a Madrid, estaria molt bé que aquesta llei no tan sols fos els que hagin d'anar a Suïssa, sinó que també garantís les cures pal·liatives per a aquest restant d'aquest 1,5% de la població, aquest 74% que no els rep i els hauria de rebre de la mateixa manera que una persona que té un

càncer ho rep. És a dir, no és tan sols llevar la despenalització, -no, no és posterior Sr. Jarabo, és anterior-, és a dir, això és la clau de tenir un plantejament global, universal de la vida, o la curtedat i mirar amb un tub i hem de mirar amb un con. Si miram amb un tub, Sr. Jarabo, veurà només allò que efectivament té el 82% de la població de l'Estat espanyol a la darrera enquesta del CIS de Metroscopia de l'any passat que deia que vol l'eutanàsia.

Molt bé, però els que fan l'enquesta fan una pregunta, però nosaltres no és una pregunta que hem de contestar, nosaltres hem de donar una solució al no patiment i allò que hem de saber tots els que estam aquí és que mentre estam aquí dient això, hi ha un 74% de gent que necessita cures pal·liatives i no les té.

Votarem a favor, això és l'important, no vos tireu els trastos bruts per la paret ni pel cap, perquè la gent que pateix ens en donaria amb un garrot!

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Morir forma part de la vida, és una etapa més, perquè la vida i la mort són cares diferents de la mateixa moneda. Com afrontam aquest trànsit demostra que aquesta és una assignatura pendent que tenim com a societat.

Iona Heath, metgessa generalista deia: "morir és part de la vida, no de la mort, la mort s'ha de viure". El debat sobre la mort digna és un debat ètic i social, la societat fa moltíssims d'anys que en debat, mentre que dins l'àmbit de la política i dels legisladors resulta encara un tema espinós, difícil d'afrontar. De fet, de la mort en venim parlant des de l'antiguitat, la mort sempre ha estat present a la vida, però la seva concepció ha anat canviant a mesura que la medicina ha avançat. Per exemple a l'antiga Grècia l'eutanàsia no plantejava cap dilema moral, perquè una mala vida no mereixia ser viscuda. Per tant, l'eutanàsia era acceptada per tothom a excepció d'hipòcrites.

L'origen etimològic de la paraula eutanàsia ve del grec i està formada pel prefix eu i tãatos, que vol dir bona mort, i d'açò parlam avui, de tenir la capacitat de triar una bona mort. El dret a una mort digna és segons molts experts, una expressió del principi d'autonomia o autodeterminació, significa poder triar, gestionar la pròpia vida, les seves condicions i el seu final. Expressa d'aquesta manera una exigència ètica que no es refereix directament a morir, sinó a la manera de morir.

L'enquesta realitzada per Metroscopia sobre l'eutanàsia l'any 2017 ens aporta unes xifres molt interessants, el 84%

dels enquestats estan a favor de l'eutanàsia, entre els menors de 30 anys aquest suport puja al 90%, mentre que entre els majors de 65 es redueix al 74%. Són dades molt contundents que demostren que el debat social està més que fet.

Temem per la mort i el patiment i intentam viure d'esquenes a una realitat consubstancial a tots nosaltres. La primera realitat a què ens hem d'enfrontar és a la certesa de la mort. Si pensam que hi ha vida mentre el nostre organisme funciona, mentre les nostres constants vitals s'hi mantenen, potser el debat sobre l'eutanàsia no té gaire sentit. Ara bé, si pel contrari es pensa que viure és quelcom més, que implica pensar, raonar, prendre decisions per un mateix, tenir certa autonomia, llavors el debat prem moltíssim sentit. Açò ens condueix a parlar de qualitat de vida, lligat al concepte de morir dignament.

El debat sobre la legitimitat de l'eutanàsia ha de ser abordat des d'un doble punt de vista, com una qüestió de respecte a l'autonomia de les persones, i a la vegada de solidaritat amb qui la pateix. La referència inicial a aquest debat és la tradicional invocació a l'autonomia i a la dignitat de la persona, perquè l'eutanàsia suposa una decisió individual i per definició autònoma.

Així mateix no ens podem oblidar que aquesta decisió afecta a dues parts, a qui la sol·licita i a qui la realitza. L'evolució científica i tècnica, així com l'envelliment de la població, ens planteja nous problemes, com pot ser que l'allargament de la vida en determinades circumstàncies no sigui considerat com un bé comú, com un bé per a totes les persones. I en aquest cas la voluntat del subjecte ha de ser tinguda en compte. Davant aquesta situació, sense establir com un dret l'exigència de col·laboració d'una tercera persona per posar fi a la vida pròpia. Podem invocar la solidaritat humana i la compassió, per prendre en consideració el fet que l'ésser humà pot trobar-se en circumstàncies tals, que encara que existeixi una regla general de prohibició de col·laborar en la mort d'un altre, s'hagin de tenir en compte excepcions.

Arran d'aquest context de compassió no suposa entendre-ho de forma paternalista, sinó com una apel·lació a una concepció solidària de les relacions entre els éssers humans. A una visió del problema que accepti obertures excepcionals per a supòsits excepcionals. Legislar sobre la mort digna servirà tant per als pacients que la volen, com al personal sanitari. Per a aquests darrers servirà per aclarir temes com la limitació i adequació de l'esforç terapèutic, el rebuig del tractament, l'acarnissament terapèutic, la sedació pal·liativa o l'eutanàsia per als pacients, perquè és posar blanc sobre negre els seus drets com a pacient terminal, o que pateix greument.

Però parlar de mort digna, obliga a parlar de les cures pal·liatives, perquè hi ha prou veus que destaquen que unes bones unitats hospitalàries i domiciliàries de cures pal·liatives poden ajudar i molt a aquests pacients que pateixen, perquè pateixen, i molt i s'ha de dir i s'ha de repetir. Però tot i que l'opció de les cures pal·liatives és molt important no és una via oposada, sinó complementària a la despenalització de l'eutanàsia i al suïcidi assistit.

Cal modificar l'àmbit legislatiu i adequar-lo a les demandes socials, segons l'article 143.4 del vigent Codi Penal de l'any 1995, recull que qui causi o cooperi activament amb els actes necessaris i directes en la mort d'una altra persona, serà castigat amb penes de presó d'entre 2 i 5 anys només per cooperar, o entre 6 i 10 anys si la cooperació arribés al punt d'executar directament la mort. El text no reconeix com atenuant el fet que el mort hagi fet una demanda expressa, seriosa, inequívoca, ni tampoc que la víctima pateixi una malaltia greu, que condueixi necessàriament a la mort, o que produeixi greus patiments permanents i difícils de suportar. Per tant, l'eutanàsia és il·legal.

Parlem d'eutanàsia voluntària quan la persona afectada la sol·licita d'una manera lliure i expressa i d'eutanàsia involuntària quan es practica a una persona que pel seu estat és incapaç d'atorgar o no el seu consentiment. Aquest és un debat filosòfic, ètic, parlem d'autonomia, de dignitat, de capacitat de decidir. Què és la dignitat? Com es defineix? Quina capacitat tenim com a éssers vius de decidir sobre el nostre final, si consideram que la vida és un dret i no una obligació. Perquè mentre som autònoms tenim capacitat per posar final a la nostra vida. Ara bé, quan depenem d'altres, just quan la vida és plena de patiment, no podem decidir. És l'ironia en què vivim, heus ací la importància d'avesar-nos i planificar la nostra mort mentre encara podem prendre aquestes decisions per nosaltres mateixos, fer el testament vital, document en el qual una persona declara com vol que sigui el seu tractament mèdic, en cas que arribi el dia que tingui una malaltia que l'incapaciti per prendre les seves decisions.

Votarem a favor de la proposta que ens ha dut avui el Grup Socialista, perquè ha arribat el moment de legislar sobre un tema tendent i que té ampli ressò social. Ha arribat el moment que el pols legislatiu estigui a l'alçada del pols social. Diu l'article del títol primer dels drets i deures fonamentals de la Constitució espanyola: "tothom té dret a la vida i a la integritat física i moral, que en cap cas no poden ser sotmesos a tortura ni a penes o tractes inhumans o degradants".

I acabaré la meua intervenció amb una frase, ja que ha sortit tant Ramón Sampedro: "*una llibertat que quita la vida no es llibertat, una vida que quita la llibertat no es vida*".

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia a tothom* de nuevo. Sr. Thomàs, quisiera reconocerle su valentía al traer un tema tan polémico, pero tan necesario también, de afrontar por parte de una sociedad democrática, un tema que, sin duda, genera polémica porque golpea en lo profundo de la tradición cultural

y religiosa de occidente. Aunque obviamente responde a una acción de su partido a nivel nacional les apoyo esta solicitud de retirada de la penalización de la eutanasia, prohibición absurda a no ser que la biblia sea la base del Código Penal.

Como todos saben, en Baleares ya contamos con la Ley 4/2015, de 23 de marzo, de derechos y garantías de la persona en el proceso de morir, la cual es un importante avance ético, así como el marco jurídico desde el que partir, ya que la propia ley del 2015 reconoce y vela por el proceso de morir y de las peculiaridades de atención, cuidado y respeto al proceso de toma de decisiones que los profesionales sanitarios y las instituciones deben facilitar.

Reconociendo además que, abro comillas, "la última fase del proceso muchas veces intuida por el propio paciente se caracteriza por la fragilidad y la dependencia funcional no necesariamente asociada a la pérdida de capacidad, en la que la persona debe ser protagonista de su proceso, centro y sujeto activo de atención y no un mero objeto pasivo de cuidados. El fundamento de la ley es el reconocimiento de la dignidad como un valor intrínseco de la persona y base del respeto que todos merecemos que no depende del grado de conciencia ni de la autonomía", cierro comillas. Es decir, que como saben contamos con la base para poder dar un paso más en la libertad y voluntad individual, así como el ahorro de sufrimientos de aquellos que así lo estiman como última voluntad.

Por lo que sí, si esta PNL prospera tendría efectos de transformación y avance, no sólo en el plano de los derechos individuales, sino como avance ético y moral pues la política desde su capacidad de promulgar leyes siempre va por detrás de su propia sociedad.

La Ley 4/2015 no sólo llegó tarde, sino que con toda la dificultad jurídica que implica sortear la Ley Orgánica 10/1995 y la polémica que pudiera suscitar hoy ha de ser derogado su artículo 143.4, para que podamos completar una regulación que es una importante deuda con la sociedad civil.

Entrando en materia social quisiera dejar constancia que la eutanasia y el suicidio asistido tienen según los investigadores en la materia una acogida desigual en la sociedad española. Nos enfrentamos no sólo a dilemas éticos y morales, sino a un dilema jurídico ya que ni los propios médicos son capaces de poderse de acuerdo con este tema puesto que el derecho a la vida y la preservación de la misma es algo que recoge nuestra constitución y por tanto, a la amplitud de ese concepto se aferran las mentalidades más tradicionalistas y retardatarias.

En términos generales el colectivo médico suele ser reaccionario ante la eutanasia y ni tan siquiera se acepta la distinción terminológica que se hace entre activa y pasiva.

Para conocer las diferencias en las opiniones y actitudes de los españoles respecto a su regulación y cuáles son las características sociodemográficas y contextuales que las explican un equipo de investigadores formados por Adrián Heredia de la Universidad de Granada y Rafael Serrano del

Instituto de Estudios Sociales Avanzados han analizado los datos recogidos por el Centro de Investigaciones Sociológicas del CIS para (...) esta cuestión. Los investigadores tomaron como base empírica los testimonios recogidos por el CIS en un estudio de atención a pacientes con enfermedad en fase terminal, en el que participaron una muestra representativa de 2.481 individuos mayores de 18 años, de los cuales el 48,1 eran hombres y el 51,9 mujeres.

Se formularon preguntas relacionadas directamente con la posición de los ciudadanos respecto a la regulación de la eutanasia y el suicidio asistido. De sus resultados cabe destacar el amplio apoyo a la regulación de lo que llamamos derechos de salida.

En el caso de la eutanasia la postura favorable es claramente mayoritaria; sin embargo, para el suicidio medicamente asistido falta pedagogía y por lo general es un término que genera rechazo, no sólo en la población católica, sino también en la tradición laica.

Respecto a la eutanasia teniendo en cuenta la religión, los investigadores explican que son los individuos no religiosos quienes más apoyan su legalización, 82,9, aunque incluso entre los que se consideran católicos el sí a la regulación de esta práctica es la opción más elegida, 52,2%, sólo es mayoritaria la postura contraria a la legalización de la eutanasia, 48,9% en el grupo de católicos de mayor edad con una posición ideológica de centro, centro derecha o derecha.

Como he señalado, los datos muestran un sensible mayor apoyo de la población adulta a la eutanasia que al suicidio medicamente asistido, según los investigadores. Sin embargo, el perfil de los que apoyan una u otra práctica no son en esencia muy diferentes, pero la última genera más dudas y el debate está menos maduro.

De fondo hay cuestiones culturales y del propio lenguaje pues la palabra suicidio por sí sola es considerada socialmente un tabú con lo cual el rechazo opera en términos comunicativos.

Ese tipo de estudios son necesarios para sustentar las decisiones de los políticos, de hecho la llamada ley de la muerte digna en Andalucía fue la primera en llevar hasta sus máximas competencias la regulación del proceso final de la vida y se utilizaron bastantes trabajos científicos.

La sociedad no avanza de una manera sincrónica, sino diacrónica, por ello, aunque tengamos en nuestro seno como sociedad múltiples reminiscencias de tiempos históricos donde la religión y su moral impregnaban toda la vida pública y social, ya toca en el siglo XXI que nos adecuemos a las libertades individuales propias de nuestro tiempo.

La eutanasia, como saben, es evidentemente una palabra griega formada por *eu*, bueno, y *thanatos*, muerte, la buena muerte y su práctica llegó a estar secularizada en la Antigua Grecia.

Los investigadores en la materia comparan el debate de la eutanasia con el que existió previamente a la legalización de los anticonceptivos en 1938. Hoy los llamados derechos de entrada ya no son un problema y quizás en breve tampoco lo serán los derechos de salida.

Muchas gracias por su atención.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Seijas. Passam al torn de paraula del grup que proposa la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Moltes gràcies, Sr. President. El primer és agrair el to del debat i el segon és manifestar que trob que és una llàstima que el partit Ciudadanos ha renunciat al debat, a manifestar aquí i avui i expressar la seva opinió, s'ha amagat, i això és una posició molt poc transparent. Crec que tots ens mereixiem saber avui el seu posicionament.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Serra, jo som metge, sí, evidentment que som metge i sé perfectament de què parl, pot estar-ne ben segur, però això no és un debat sanitari, és que cau en el mateix error, no és un debat sanitari, i més encara, ni és un debat d'un grup professional de sanitaris, això no és un tema dels que entenen de pal·liatius, és molt més ample. A països europeus aquests fets succeeixen més de la meitat als domicilis dels pacients pel seu metge de família.

I és un debat de tota la societat, i tenc molt clara una frase, que la podem aplicar aquí: desgraciadament les lleis no canvien actituds, i això s'ho haurien de fer mirar.

Sr. Serra, jo aquí no duc un debat tècnic, el debat tècnic s'ha de produir a una altra banda, al Congrés dels Diputats. Si vol li puc passar la proposició de llei del Grup Parlamentari Socialista, però aquí no és competència nostra, simplement duim un debat polític perquè els grups parlamentaris es puguin definir, però les parts tècniques no es corresponen a nosaltres.

I no hem de confrontar dues coses, no hem de confrontar cures pal·liatives amb eutanàsia, perquè ni la intencionalitat, ni el procediment, ni els resultats són els mateixos. A l'eutanàsia el metge no proposa, la decisió és del malalt, però evidentment exigeix un acte mèdic, i l'autonomia de la persona en aquest cas, que està reconeguda per la Constitució, implica un tercer, i per això és necessari despenalitzar, i al mateix temps és necessari regular per dotar de garanties suficients, establir criteris, garanties i seguretat jurídica. Són dues coses complementàries i no excloents.

Mirin, si vol elements tècnics, qui va parlar més clar, i ja fa anys, és el Comitè de Bioètica de Catalunya, i diu que els principis de dignitat, autonomia i benestar del malalt fan èticament acceptable i constitucionalment possible la

despenalització de l'eutanàsia. Com que vostès aquí, el Partit Popular, són un grup parlamentari important, com ho són a Madrid, els vull recordar una cosa: el 70% dels seus votants estan a favor d'aquesta regulació, però el Partit Popular sempre, sempre, sempre arriba tard, sempre; sempre està del costat equivocat i a la part retrògrada de la història d'aquest país. Se'n recorden, de la Llei del divorci, el que deien?; se'n recorden de quan es debatia la Llei del matrimoni entre persones del mateix sexe?; se'n recorden de quan es debatia la Llei de l'avortament? Ha de tornar a passar el mateix ara amb aquest debat d'eutanàsia? Vostès tenen l'oportunitat, els avanços socials i polítics en aquest país arriben sempre a pesar del Partit Popular.

Dues paraules, Sr. Jarabo. Sé perfectament on és el PSOE i perquè està el PSOE en aquests moments amb aquest tema, ho sé perfectament, però, miri, no miri cap enrere, miri cap endavant, i per tant això és positiu, i he de manifestar-li que per part meua acceptam l'esmena que vostè ha fet *in voce*.

Crec que he de manifestar les gràcies al conjunt de grups parlamentaris que donen suport a aquesta iniciativa, i crec que és un fet que posa damunt la taula allò que es diu la paradoxa de la màquina i el dret a morir, la història d'en Ramón Sampedro i de na Inmaculada Echevarría; tots dos estaven en situacions semblants, encadenats a una vida que no consideraven digna de ser viscuda i els dos volien morir, però volien morir bé; ella ho va poder fer, recorden per què?, per quina diferència?, perquè ella estava connectada a una màquina, a un respirador, i el Sr. Sampedro, no. Això és el que ara es diu la paradoxa de la màquina, dues persones en una situació semblant acabant tenint un tractament molt diferent: un es va haver de suïcidar ajudat per 11 persones; l'altra va ser sedada i li va ser retirat el respirador. És un exemple molt clar que necessitam un marc legal perquè tot no depengui d'una màquina, i per això nosaltres els proposam aquests dos punts: la despenalització de l'eutanàsia en el Codi Penal, i regular a través d'una llei aquesta necessitat que es diu l'eutanàsia. Aquest és el debat i simplement ho vaig dir fa tres anys, quan aprovàvem aquí la Llei de drets i garanties de les persones en el procés de morir, una frase d'en Conrad: "*Sólo se puede morir una vez, pero hay muchas maneras de morir*".

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sr. Thomàs, accepta...?, entenc que accepta l'esmena *in voce*, no? Algun grup parlamentari s'hi oposa?

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Sí, Sr. Presidente, yo me opongo.

EL SR. SERRA I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Popular s'oposa a l'esmena per coherència amb el sentit del vot d'aquesta PNL.

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, votam la proposició no de llei talment com està redactada amb els dos punts. Votam.

34 vots a favor; 16 en contra i 2 abstencions.

V. Comunicació de la designació, conformement amb l'establert a l'article 186 del Reglament del Parlament, dels diputats i/o les diputades encarregats de defensar en el Congrés dels Diputats la Proposició de llei RGE núm. 10225/17, de modificació de la Llei 4/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

Doncs finalment passam al cinquè punt de l'ordre del dia, que correspon a la comunicació de la designació, conformement amb l'establert a l'article 186 de Reglament del Parlament, dels diputats o les diputades encarregats de defensar en el Congrés dels Diputats la Proposició de llei RGE núm. 10225/17, de modificació de la Llei 4/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seva internacionalització.

La Mesa, constituïda com a tal a la sessió de la Junta de Portaveus de dia 16 de maig, i d'acord amb aquesta, acordà d'encomanar la defensa al Congrés dels Diputats de la proposició de llei abans indicada als diputats següents: el Sr. Juan Manuel Martí i Llufríu, el Sr. Enrique Casanova i Peiro i la Sra. Maria Núria Riera i Martos. Aquesta designació ha estat publicada al BOPIB, comunicada a la Mesa del Congrés dels Diputats, i s'han expedit les credencials corresponents.

Per tant, com que no tenim més assumptes a tractar, aixecam la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS